BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITT. EMANUELE

Hesiodi castigatissima opera, Florentię impressa in ędi
bus Philippi iuntæ finem nacta fŭt. die. xx. ianuarii.
M. D. XV. Leonis. X. pontifici maximi anno tertio.

a b c d e f g h i k l. Quaterni/
nes omnes, excepto ultimo duernione.

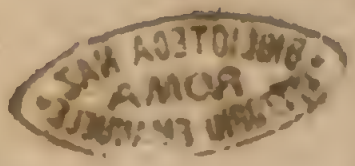

Γριγορίου τοῦ θεολόγου μονόστιχοι κατὰ
ἀλφάβητον.

ἠθικὸν ὅπτην

ἀρχὴν ἁπάντων καὶ τέλος πίστιν λέγω.
Β ἰοὺ γὰρ ὁρᾶσθε ἐκ βίου κατηρτισμένοι.
Γ ἴνωσκε σαυτὸν τῶν καλῶν τὰ δράγματα.
Δ εἰνὸν πένεσθαι, δεινὸν οὐ πορεῖν κακῶς.
Ε ὐεργετῶν ἔθιζε μιμεῖσθαι θεόν.
Ζ ἢ τεθεοῦσθαι χρηστότητα χρηστὸς ὤν.
Η σαρξ κρατεῖσθω καὶ δαμαζέσθω καλῶς.
Θ υμὸν χαλίνου. μὴ φρενῶν ἔξω πέσῃς.
Ι σαμὲν ὅμμα γλώσσα δίστομον ἔχει.
Κ λεὶς ὠσὶ κείσθω μὴ δὲ πρηνὴς γέλως.
Λ ύχνος βίου σοὶ σωτὴρ ἡ γείσθω λόγος.
Μ ήσοι τὸ εἶναι τῷ δοκεῖν ὑπερέοι.
Ν οεῖ τὰ σαυτὰ, πρᾶττε δ' ἃ πράττειν θέμις.
Ξ ένον σεαυτὸν ἰάθι καὶ τίμα ξένους.
Ο τὸ δυσποιεῖς μάλιστα μέμνησο ζάλης.
Π αὐτὸ δὺ χαρίσῃ τὰ θεοῦ δ' ἔχεσθαι χρή.
Ρ ᾶβδος δικαίου πεῖσον ἢ τιμὴ κακοῦ.
Σ οφῶν βύρσας ἔκτριβε πονηρῶν δὲ μή.
Τ ὸ μακρὸν οὐ μικρὸν, ὅπαν ἐκφορᾷ μέγα.
Υ βριν χαλίνου καὶ μέγας ἔσῃ σοφός
Φ ύλασσε σαυτὸν, πλὴν μαθ' ἄλλου μὴ γέλα.
Χ αρὶς φθονεῖσθαι, τὸ φθονεῖν δ' αἶσχος μέγα.
Ψ υχὴ βύσιτο μᾶλλον ἢ τὸ σὰν βεβῶ.
Ω τὶς φυλάξει τοῦτα καὶ σωθήσεται.

γνώσῃ ἀθανάτων πιθεῶν, θνητῶν τε βροτῶν
Σύγασιν, ἥ τι ἕκαστα διόρχεται κρατεῖται
Γνώσῃ δ' ἣ θέμις ἐστὶ φύσιν πρὸς ὁμοίην
Ὀστέοις μή τε ἄελπτον ἐλπίζειν· μή τε πιπλήθειν
Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαιρέτα πήματ' ἔχοντας.
Τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν τέλος ὄντων οὐκ ἐσορῶσιν.
Οὔτε κλύουσι· λύσιν δὲ κακῶν παύροισι σύνισασιν.
Τοίη μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· οἳ δὲ κυλίνδροις
Ἄλλοτε ἄλλα φορέονται, ἀπείρονα πήματ' ἔχοντες.
Λυγρὴ γὰρ σφῶν παρὸς ὄρις βλάπτουσα πέλονται
Σύμφυτος· οὐδ' εἶ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν
Ζῶ πάρ· ἢ πολλῶν τε κακῶν τε λύσεως ἄπαντας
Ἦ πάντ' εἰδείης, οἵῳ τῷδε μύθῳ χρῶνται.
Ἀλλὰ σὺ θάρσει· ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν.
Οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.
Ὧν εἰσοί τε μέτεστι, κρατήσεις ὧν τε κελεύω.
Ἐξακέσας ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
Ἀλλ' εἶρξον βρωτῶν· ὧν εἶτε πρόμα ἔντε καθαρμοῖς,
Ἐντε λύσει ψυχῆς κρίνων· κἠν φραΐζου ἕκαστα.
Ἠνίοχον γνώμην τήνδε καθύπερθεν ἄρίστην·
Ἣν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς,
Ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος οὐκέτι θνητός.

Εἴρεσθαι σωφρόνως, ἁβρύνεσθαι δ' οὐκ ἐπιτήδειον.
Ῥᾳθύμως ἴσχε· ὁ δ' ἔπι ὀρέξεως αὐτῷ σαυτὸν τέλειον παράσχου.
Μηδὲν μήτε λόγῳ σε σπεύσῃ, μήτε πράγματι ὀργῷ.
Ῥᾴδιον μηδὲν εἰπεῖν ὅπως μὴ βέλτιον ἔσται.
Βουλεύου δὲ πρὸ ὀργῆς, ὅπως μὴ μωρὰ πέλεται.
Δεινοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' αὐτὰ πρὸς αὐδρός.
Ἀλλὰ τὰ δ' ἐκτελέειν, ἅσσε μὴ μετέπειτ' αὐτήσῃ.
Ῥηΐτερον δὲ μηδὲν ἴσον μὴ πάσασθαι ἀνιηρὰ διδάσκου.
ὅσσα χρεών, κἠν τερπνότατον τὸν βίον ὧδε διάξεις.
Οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σώματα μέλειαν ἔχειν χρή.
Ἀλλὰ πρὸ τοῦ τε μέτρον καὶ ὅτου γυμνάσιον τε.
Ποιεῖσθαι· μέτρον δὲ λέγω τόδ' ὅ μήσ' αὐτήσῃ.
Εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθαρείην ἄθρυπτον.
Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν, ὅσα φθόνον ἴσχει.
Μή δ' ἀπατᾶν παρὰ καιρόν, ὅπρι' ἀγαθῶν αὐδᾶτ' ἀμῶν
Μήδ' αἰεὶ ἐλεύθερος ἦθι, μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον,
Ῥηΐτερον δὲ ταῦτ' ἄσσε μὴ βλάπτῃ· λόγισαι δὲ πρὸ ὀργῆς.
Μήδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πρὸς δέξασθαι
Πρὶν τρὶς ἡμερινῶν ὀργῶν τρὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν.
Πῇ παρέβην; τί δ' ὄρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;
Ἀρξάμενος δ' ἄνω πρῶτον ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα,
Δεινὰ μὲν ἐκπρούξας ἐπιμήνιστε· χρηστὰ δὲ, τέρπου.
Ταῦτα πόνει· ταῦτ' ἐμελέτα· τοῦτόν σε χρὴ ὁρᾶσθαι,
Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.
Ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτύν
Γαγὰν ἀενάου φύσεως· ἀπὸ ὄρχου ἐπ' ὄργον.
Θεοὶ ὧν ἐπ' εὐξάμενος τελέσαι· τοῦτον δὲ κρατήσας.

Θανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ
ὡς διάκεινται
Τίμα. καὶ σέβου ὅρκον. ἔπειθ' ἥρωας ἀγαθούς:
Τούς τε καταχθονίους σέβου δαίμονας ἔννομα ῥέζων.
Τούς τε γονεῖς τίμα, τούς τ' ἄγχιστ' ἐκτεγαῶτας.
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ προβίβου φίλον ὅστις ἄριστος.
Ρηϊδίως δ' εἴξειε λόγοις ὀργῆς τε ἐπιφειδίμενος.
Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σόν, ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς
Ὅφρα δύνῃ. δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.
Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε,
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε.
Καὶ θυμοῦ, πρήξεις δ' ἃ χρὴ οὔποτε μήτε μετ' ἄλλου
Μήτ' ἰδίῃ, σαυτῷ δὲ μάλιστ' αἰσχύνεσο σαυτόν.
Εἶτα δίκαιοσύνην ἀσκεῖν ὀργῷ τε λόγῳ τε.
Μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἐθίζειν.
Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέεσθαι πάντα πέπρωται ἅπασιν.
Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλει, ἄλλοτ' ὀλέσθαι
Οσσά τε δαιμονίῃσι τύχαις, βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν
Ὧν αἶσαν μοῖραν ἔχῃς, πρᾴως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.
Ἰᾶσθαι δὲ πέπρωται καθόσον δύνῃ. ὧδε δὲ φράζου.
Οὐ πάντων πῆς ἀγαθοῖς τούτων πολύμοιρα δίδωσι.
Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε κἠξαλοί
Προσπίπτουσ'. ὧν μήτ' ἐκπήσσειο, μήτ' ἀρέσσῃς.

Τάρταρόν χαὸς δείξει τε τὴ γαῖα χαιρουσα.
Ηξουσι δ' ἐπὶ βῆμα θεοῦ βασιλῆες ἅπαντες
ῥύσει δ' οὐρανόθεν ποταμὸς πυρὸς ἠδὲ γεθείου.
Σῆμα δὲ τὶ τότε πᾶσι βροτοῖς ἀριδίκετον οἷον
Τὸ ξύλον ἐν τοῖσι τὸ κόρας τὸ πρόσθυμον ἔσται.
Ανδρῶν δύσεβέων ζωὴ, πρόσκομμα τε κόσμου
ὑδασι φωτίζον λιγυροὺς ἐν δώδεκα πηγαῖς.
Ραβδος τε μαίνουσα σιδηρείη τε κρατήσει.
Οὗτος ὁ νῦν προγραφεὶς ἐν ἀκροστίχοις θεός,
Σωτὴρ ἡμῶν ἀθανάτος βασιλεὺς ὁ πάθων ἕνεκ' ἡμῶν.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΙΒΥΛΛΑΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ

περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν, ἔχοντες ἀκροστιχίδα τήνδε.
Ἰησοῦς. Χριστός. θεοῦ υἱός. σωτὴρ. σταυρός.

Ἰδρώσει γὰρ χεὼν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσται.
Ἥξει δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς ἀϊδίων ἁπάντων
Σάρκα τανύων κρίναι πᾶσαν καὶ κόσμον ἅπαντα.
Ὀψονται δὲ θεὸν μορφωτῆς πιστοὶ καὶ ἄπιστοι.
Ὑψιφυὲς μετὰ τῶν ἁγίων ἐπὶ πέρμα χρόνοιο.
Σαρκοφόρον ψυχὰς δ' ἀνθρώπων ἐπὶ βήματι κρινεῖ.
Χάρσος ὅτ' ἂν πρῶτα κόσμος ὅλος καὶ ἄκαυστα γένηται.
Ῥίψωσι τ' εἴδωλα βροτοὶ καὶ πηλοῦτον ἅπαντα.
Ἰχνεύων ῥήξει τε πύλας εἰρκτῆς ἀΐδαο
Σάρξ πᾶσα. τότε νεκρῶν ἐς ἐλεύθριον φάος ἥξει.
Τοὺς ἁγίους, αἰώνιους τε τὸ πῦρ ἀϊῶσιν ἐλέγξει.
Ὅσσ' ὅσα τις πράξας ἔλαθεν τότε πάντα λαλήσει.
Στήθεα γὰρ ζοφόεντα θεὸς φωτῆρσι φανοίξει.
Θρῆνος δ' ἐκ πάντων ἔσται καὶ βρυγμὸς ὀδόντων.
Ἐκλείψει σέλας ἠλίου, ἀστρώντε χορεῖαι
Οὐρανὸν εἰλίξει μήνης δέ τε φέγγος ὀλεῖται.
Ὑψώσει δὲ φάραγγας ὀλεῖ δ' ὕψώματα βουνῶν
Ὕψος δ' οὐκέτι λυγρὸν ἐν ἀνθρώποισι φανεῖται
Ἴσα τ' ὄρη τε δ' ἵοις ἔσται καὶ πᾶσα θάλασσα
Οὐκέτι πηοῦν ἥξει, γῆ γὰρ φρυχεῖσα κεραυνῷ.
Σὺν πηγαῖς ἡ τα μοὶ καχλάζοντες λείψουσιν.
Σάλπιγξ δ' οὐρανόθεν φωνὴν πολύθρηνον ἀφήσει.
Ὠρύουσα μύσος μέλλον καὶ πήματα κόσμου

ΓΝΩΜΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ψεῦδος δέ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χρήσιμος.

Εἰς λόγον.

Ἤθους δικαίου, φαῦλος οὐ φαύει λόγος.

Νικᾷ γὰρ ἀεὶ διαβολὴ τὰ κρείσσονα.

Τὸν αὐχμὸν αἰνεῖν καὶ φέγειν αἰδρὸς κακοῦ.

Εἰς ψυχήν.

Ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.

ΤΕΛΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Νοεῖν γὰρ ἐστιν χρεῖον ἢ σιγὴν ἔχειν.
Συνετὸς πεφυκὼς φεῦγε τὴν κακουργίαν.
Ὁ πᾶρ ἡλικίαν νοῦς; μῖσος ἐξεργάζεται.
Οὐδεὶς ὁ νοεῖς εἶδεν, ὁ δὲ ποιεῖς βλέπει.
Οὐ πάντα χὴ δ' ὄφρονιμος ἁρμόττειν δοκεῖ.
Τὸ μηδὲν εἰκῆ πάντα χοῦ ἐστι χρήσιμον.
Ψυχῆς μέγας χαλινὸς, ἀνθρώπις ὁ νοῦς.
Ὡς οὐδὲν ἦ μαθησις ἦν μὴ νοῦς πάρῃ.

Εἰς φύσιν.

Ηδοῦσα πάντα κὴ κομίζεται φύσις.
Η φύσις ἑκάστου γὰρ γένους ἐστὶν πατρίς.
Η φύσις ἁπάντων τῶν διδαγμάτων κρατεῖ.
Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον.

Εἰς χρόνον.

Αγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν. χρόνος
Μακρὸς γὰρ ἀνὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
Παντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς φέρει.
Σύμβουλος οὐδεὶς ἐστι βελτίων χρόνου.
Χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται κὴ κρίνεται.
Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δεικνύει μόνος.
Χρόνος δ' ἀναιρεῖ πάντα κὴ λήθην ἄγει.

Εἰς χρέος.

Λαβὼν ἀπόδος ἄνθρωπε κὴ λήψῃ πάλιν.
Τὰ δάνδα, δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.

Εἰς φθόνος.

Ψυδρόμματος, οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
Ψυδρὸς διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.

Φίλον δ' ὀργὴν ἐν κακοῖς μὴ παρίδῃς.
Φίλος φίλῳ γὰρ συμπρονῶν αὐτῷ πρέπει.
Φίλου τρόπους γίνωσκε. μισήσεις δὲ μὴ
Φίλος μεβλαπτῶν οὐδὲν ἐχρεῖ διαφόρει.
Φίλους ἔχων, νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.
Φίλῳ δ' ἑαυτοῦ πλεῖον οὐδεὶς οὐδένα.
Φιλίας δίκαιος, κλῆσις ἀσφαλεστάτη
Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φόβου.

Εἰς φιλοπονίαν.

Ἔργοις φιλόπονος ἴσθι, μὴ λόγοις μόνον.
Ἐν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.
Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας δυτυχεῖν.
Φιλόπονος ἰσθι καὶ βίον κλῆσιν καλόν.
Ὡς ἡδὺ τοῖς σοφοῖσι μεμνῆσθαι πόνων.
Ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ σχολὴ τρέφει κακά.
Αὐτά σε διδάσκει τοῦ βίου τὰ πράγματα.

Εἰς φρόνησιν.

Ἀγαθὸν μέγιστον ἡ φρόνησις ἔστ' ἀεί,
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἄριστόν ἐστι πάντ' ἐπίστασθαι καλά.
Ἀνοῦ φρονῆς τὰ πάντα δυδαίμων ἔσῃ.
Ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τ' ἀσφαλέστατον.
Ἔνιοι κακῶς φρονοῦσι πράσσοντες καλῶς.
Ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
Ἡδύτε πατὴρ φρόνησιν αὐτ' ὀργῆς ἔχων.
Ἥδιστόν ἐστιν δυτυχοῦντα, νοῦν ἔχειν.
Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὑτῷ σοφός.

Εἰς φίλους.

Αἶσχον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους, ἑκουσίως.
Ἅπασιν οὗ πρᾶττουσιν ἥδομαι φίλοις.
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκπροδῶν φίλοι.
Βέβαιος ἰσθι καὶ βεβαίως χρῶ φίλοις.
Δεῖ τοὺς φιλοῦντας, πίστιν· οὐ λόγους ἔχειν.
Ἐν τοῖς δεινοῖς, χρημάτων κρεῖττων φίλος.
Εὖ χου δ' ἔχειν τι κἂν ἔχῃς, ἑξὰς φίλους.
Ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοὺς φίλους διεργέτει.
Ἴσον θεῶ σοῦ τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε.
Ἰδίας νόμιζε τῶν, φίλων τὰς συμφοράς.
Κρίνει φίλους, ὁ καιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἁμαρτάνειν.
Καλὸν θέαμα δ' ἐστὶν οὗ πράττων φίλος.
Κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι.
Μισοῦντα μίσει καὶ φιλοῦντ' ἐκ τῆς φιλεῖ.
Λίαν φιλῶν ἑαυτὸν, οὐκ ἔξεις φίλον.
Μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
Μακάριος ὅστις ἔτυχε γενναίου φίλου.
Μηδ' ἐπιτρέπειν πρῶτον δύο φίλων εἶναι κριτής.
Νόμιζ' ἀδελφοὺς τοὺς ἀληθινοὺς φίλους.
Οὐκ ἔστιν οὐδείς, ὅστις οὐχ αὑτὸν φιλεῖ.
Ὀργῆς χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ φανῇς φίλου.
Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον φίλου,
Πειρῶ φίλοισι μὴ κακὸς εἶναι φίλος.
Πολλοὶ πρὸς τέχνης οὐκ ἀληθείας, φίλοι.
Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν οὐρίσκει φίλους.

Ξίφος πι πρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
Οὐδὲν τοι πρυθας δεινὸν αὖ μὴ τρος προῆ.

Εἰς ὑγείαν.

Οὐκ ἐσθ' ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ.
Υγίεια καὶ νοῦς, ἐσθλὰ τῷ βίῳ δύο.

Εἰς ὑπερφανίαν.

Αλαζονίας οὔτις ἐκ φύγει δίκην.
Οτ' δὐτυχεῖς μάλιστα μὴ μέγα φρόνει.

Εἰς ὕπνον.

Υπνος θανατου τρομελέτησις τέλος.
Υπνος δὲ τᾶ σὺν ἐστιν ὑγεία βίου.
Υπνος, τὰ μακρὰ τοῦ θανατου μυστήρια.
Υπνος τὰ φυχε σώματος σωτηρία.
Υπνος δὲ τεῖναν τὴν κακέξαπον δαμᾷ.

Εἰς ὑπομονήν

Ανδρὸς τὰ τρο τὰ σὸν τα γενναίως φορεῖν.
Ενεγκε λύτην καὶ βλάβην ἐρρωμένως.
Κούφως φορεῖν δεῖ τὰς τα ρεῖ σας τύχας.
Νίκα λογισμῷ τὴν τα ροῦσαν συμφοράν.
Χειρῶ τύχης ἄγνοιαν δυχερῶς φορεῖν.
Ρᾴον τα ραινεῖν ἢ τα θόντα καρτερεῖν.
Στερρῶς φορεῖν χρὴ συμφορὰν τὸν δυτενῆ.
Τὴν τῶν κρατούντων μαθε φέρειν ἐξουσίαν.
Φρονοῦντός ἐστι ζημίαν ῥᾴον φέρειν.
Φέρε ἀναγκην θνητὸν ὄντα τὴν τύχην.

Εἰς φθόνον.

Αὐτὸς τενωθεὶς τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Λιμὴν ἀτυχίας ἐστὶν ἀνθρώπου τέχνη.
Τύχη τέκνων δύρηχας· οὐ τέχνη τύχην.

Εἰς τιμήν

Τιμώμενοι γὰρ ὡσαύτως ἥδονται βροτοί.

Εἰς πόλεμον.

Εὖ πολεμος εἶναι κρῖνε πολεμικὸς δὲ μὴ
Ἐστὶ γὰρ πολεμεῖν ὦ φίλ' ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
Πρόσεστι α πολλοῖς ἐστὶν αἰτία κακῶν.
Τὸ πολλὰ πολεμεῖν πολλὰ ἁμαρτάνειν τρέπει

Εἰς τύχην.

Ἄνθρωπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης,
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ τελεῖν.
Δοὺς τῇ τύχῃ γὰρ μικρὸν, ἐκλήψῃ μέγα
Δυς παρακολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη.
Θεῷ μάχεσθαι δ' ἀνόητόν ἐστι καὶ τύχῃ.
Οἷς μὲν δίδωσιν· οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη.
Πολλοὺς κακῶς πράσσοντας, ὤρθωσεν τύχη,
Ῥᾴων γὰρ οὐ φρονοῦσι συμμαχεῖ τύχη.
Ῥέγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα.
Στρέφει δὲ πάντα τὰνθρώπου μικρὰ τύχη.
Τύχης τὰ θνητὰ πράγματ' οὐκ εὐβουλίας.
Τοιοῦτόν ἐστιν ἡμῶν καλλίων βουλεύεται.
Τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.
Χἡμῶν μεταβάλλει ῥᾳδίως εἰς εὐδαίμονα.
Ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πανοῦργον τύχη,

Εἰς ὕβριν.

Δύσμοιρος ἴσθι μᾶλλον ἢ κακῆς τύχης.

Πονηρὸν οὐδὲν ἄρα μηδ' ἐπιτήδειον φίλον.
Φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι κακαί.
Φασὶν κακίφους οἱ πονηροὶ τοὺς καλούς.
Χρηστὸς πονηροῖς οὐ προσκείσεται λόγοις.
Ὡς ὀργὴν δύσκολον πονηροῖς ἤθεσιν.
Ὡς ταὐτὰ τιμῆς ἐστὶ τὴν κακοῦ τρόπου.

Εἰς προσοχήν.

Εἰ μὴ φυλάσσεις μικρὰ ἀπολεῖς τὰ μείζονα.
Τῆς ἀμελείας ταὐτὰ δοῦλα γίγνεται.

Εἰς σιωπήν.

Γλώσσης μάλιστα ταῦτα χοῦ πειρῶ κρατεῖν.
Γλώσσης ματαίας ξυμφορὰ προσέρχεται.
Διὰ δὶ σιωπῆς πικρότερον κατηγορεῖ.
Ενίοις γὰρ σιγᾶν, ἐστὶ χρεὼν πολὺ πλέον λέγειν.
Εὐκαταφρόνητόν ἐστι σιγηρὸς τρόπος.
Ηγλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.
Η λέγε, τί σιγᾶς χρεὼν πολὺ, ἢ σιγὴν ἔχε.
Πολλοῖς ἀπρεπὲς ἡ σιωπὴ τυγχάνει.
Ηγλῶσσα πολλῶν ἐστιν αἰτία κακῶν.
Η δεῖ σιωπᾶν ἢ λέγειν ἀμείνονα,
Κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἃ μὴ πρέπει.
Οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον.
Σιγὴ ποτ' ἐστὶν ἀρετῶν πρὸς λόγου.
Οὐ δεῖ σιωπᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου χρεών.

Εἰς σύνεσιν.

Βροτοῖς ἅπασιν ἡ σύνεσις θεός.

Εἰς τέχνην.

Εαν δ' ἔχωμεν χρήματ' ἐξόμην φίλους
Ηδιστόν ἐστι τῶν ὑπαρχόντων κρατεῖν.
Μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.
Μὴ πω δύδε πλουτεῖν μήτ' αὖ πένης γένῃ.
Γλυκὺ γὰρ ἐκ πρώτης ἄδικα μὴ πειρῶ πριεῖν.
Ράθυμος ὢν σὺ πλούσιος, πένης ἔσῃ.
Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα καὶ δόλου πύλας.

Εἰς πολυπραγμοσύνην.

Πολυπραγμονεῖν ἀπὸ πρία μὴ βούλου κακά.
Πολλοὶ χολὴν ἄγουσιν εἰς τὰ χείρονα.
Τὸ πολλὰ πράττειν ἐστὶ πάντα χοὐ σαφρόν.
Τὸ πολλὰ πράττειν, κἀλύτους πολλὰς ἔχει.

Εἰς πονηρούς.

Ανὴρ πονηρὸς δυστυχεῖ καὶ δύτυχῇ.
Ανδρὸς πονηροῦ φθονεῖσθαι δίκαιον αἰεί.
Ασυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.
Ανουθέτητόν ἐστιν ἡ πονηρία.
Ανδρὸς πονηροῦ πάντα χρὴ οὐ μαλάσσεται.
Δύσμορφος εἶην μᾶλλον ἢ καλὸς κακός
Τὸν δόλιον αἰδὴρ φθεῖρε πᾶν ὅλον τὸν βίον.
Εαν τὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακοῦργος ὤν
Ηθη πονηρὰ τὴν φύσιν διαστρέφει.
Θεοῦ δ' ὄνειδος τοὺς κακοὺς εὐδαιμονεῖν.
Κακοῖς ὁμαλῶν καὐτὸς ἐκβήσῃ κακός.
Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς δῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.
Καὶ ξῶν ὁ φαῦλος κἀποθανὼν κολάζεται.
Κακῷ σὺν ἀνδρὶ μὴ δ' ὅλως ὁδοιπόρει.

Σοφὸς γὰρ οὐδεὶς ὃς τὰ πάντα προσκοπεῖ.
Σοφία δὲ πολύπυκνον μαντεῖον.
Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν.
Σοφοὶ δὲ συγχεῖν οἶδεν οἰκίας βλάβας.
Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ νοῦς πάρῃ.

Εἰς πραΰνεσιν.

Ἀπαιτεῖς ἐσμὲν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί,
Αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες, οὐ γιγνώσκομεν.

Εἰς πενίαν.

Πενία δ' ἀγνώμονας τοὺς πολλοὺς ποιεῖ.
Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς.
Λεπτῶς γέ τοι ζῆν κρεῖσσον, ἢ λαμπρῶς κακῶς
Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον.
Πενίαν φέρειν, οὐ πάντος ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ.
Πένητας ἀργοὺς οὐ τρέφει εὐθυμία.
Πενία δ' ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ.
Πενίαν φέρειν, καὶ γῆρας ἐστὶ δύσκολον.
Οὐδὲν πενίας βαρύτερον ἐστὶ φορτίον.
Τῶν γὰρ πενήτων εἰσὶν οἱ λογισμοὶ κενοί.

Εἰς πίστιν.

Μὴ πάντα πείρῳ πᾶσι πίστ' εὖειν ἀεί.

Εἰς πλεονεξίαν.

Ἰσότητα δ' αἶρου· πλεονεξίαν φύγε.
Κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία.

Εἰς πλοῦτον

Δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν.
Δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα.

φθύγειν ἀεὶ δεῖ διαστάς θυμουμένους.

Εἰς παῖδας.

Αὐθαίρετος λύπη ἐστὶν ἡ τέκνων πατρά.
Μακάριόν ἐστιν ἡδὺν δύπαχυν τρέφειν.
Μακάριος ὅστις δύτυχήσειν εἰς τέκνα.
Στύλος γὰρ οἴκου, παῖδές εἰσιν ἄρρενες.
Φιλίας μέγιστος δεσμός, ἢ τέκνων γονή.

Εἰς παιδείαν.

Ἀναφαίρετον κτῆμ ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.
Ἅπαντας ἢ παῖδ δυοῖν ἡμέρουν πρέπει.
Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστὶν δὐπαιδευσία.
Βλέπων τις παῖδ ὑμᾶς τὰ τῶν ἄλλων κακά.
Γράμματα μαθεῖν δεῖ, κἀμαθόντα, νοῦν ἔχειν.
Διπλοῦν ὁρῶ τὸν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βακτηρία γὰρ ἐστὶ παιδεία βίου.
Κάλλιστόν ἐστι κτῆμα παιδία βροτοῖς.
Καὶ τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος.
Καλὸν δίκῃ γέροντι μανθάνειν σφόδρα.
Τιμὴ πέφυκε πᾶσι παιδεία βροτοῖς.
Ὀγράμματ εἰδὼς κἀπολιὸς νοῦν ἔχει.
Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ πλουτεῖ τὴν οὐσίαν.
Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος, οὐ παιδεύεται.
Ὀγράμματ ἴδιν ἄπειρος ὁ βλέπων βλέπων.
Οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.
Σοφοῖς ὁμιλῶν, καὶ σὺ ἐκβήσῃ σοφός.
Σοφία γὰρ ἐστὶ καὶ μαθεῖν ὃ μὴ νοεῖς.
Σοφῷ παρ ἀνδρὶ πᾶν τὸν εὑρεθῇ λόγος.

Ξένους πένητας μὴ παρ' ἁμὲ ἰδὼν.
Ξένοις ἐπαρκῶν. ἴσον ἴσων τύξῃ ποτέ.
Ξενίας ἀεὶ φρόντιζε. μὴ καθυστέρει.
Ξένοισι σοφοῖς, σιτὸς ὢν γίγνου φίλος.
Ξένον ἀδικήσεις μηδέ ποτε καιρὸν λαβών.
Ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.
Ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι καὶ πράξεις καλῶς.
Ξένον προπαῖ μᾶλλον ἀνθρώποις ἔπος.
Ξένον δέ, σιγᾶν χρεῖον, ἢ κεκραγέναι.
Ξένος σεφυκὼς, τοὺς ξενοδόχους σέβου.
Ξένους ξένιζε. καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσῃ.
Πλανὴν βίον τίθησι σωφρονέστερον.

Εἰς ὅρκον.

Ανδρῶν δὲ φαύλων ὅρκον, εἰς ὕδωρ γράφε.
Θεὸν ἀπωρκῶν μὴ δόκει λελῆθέναι.
Ορκον δὲ φεῦγε. καὶ δικαίως ὀμνύῃς.

Εἰς ὀργήν.

Ανθρωπος ὤν, γίγνωσκε τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
Γίγνου δ' ἐς ὀργὴν μὴ ταχύς, ἀλλὰ βραδύς.
Βλάπτει τὸν αὐθάδη θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσών.
Ζύσεις βίον κράτιστον αὐ θυμοῦ κρατῆς.
Θυμοῦ κρατῆσαι καὶ παθημάτων, καλόν.
Νίκησον ὀργήν, τῷ λογίζεσθαι καλῶς.
Οργὴ δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλεύεται.
Οργὴ φιλοῦν ἴσον μακρὸν ἰσχύει χρόνον.
Οργὴν ἑταίρου καὶ φίλου πειρῶ φέρειν.

Μήμοι γένοιθ' ἃ βούλομ' ἀλλ' ἃ συμφορεῖ,
οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλεύεται.

Εἰς μεταποίαν.

Ἡ δὲ μεταποία γίγνετ' ἀνθρώποις κρίσις.

Εἰς μετριότητα.

Ἄνθρωπον ὄντα σαυτὸν αἰὰ μιμνήσκεσθαι χρεών
βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσι μὴ σαυτῷ μόνον.
Εἰ θνητὸς εἶ βέλτιστα θνητὰ καὶ φρόνει.
Ἐν δ' οὖν τροσηνέγκοισιν ἔστι τις χάρις.
Ἴσος μὲν ἴαθι πᾶσι καὶ τρούχοις βίῳ.
Σωτηρίας σημεῖον, ἥμερος τρόπος.
Τὸ γνῶθι σαυτὸν τᾶσι τοῦτ' ἐστὶ χρήσιμον.

Εἰς μητρυιάν.

Δεινότερον οὐδὲν ἄλλο μητρυᾶς κακόν.

Εἰς νεότητα.

Ἀκμὴ τοσοῦτον οὐδὲν αἰθούσης διαφορεῖ.
Μέμνησο νέος ὢν ὡς γόρων ἔσῃ ποτέ.
Νέος τις φυκὼς πολλὰ χρηστὰ μανθάνει.
Νέῳ δὲ σιγᾶν μᾶλλον, ἢ λαλεῖν τρέπει.
Νέος ὢν ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.

Εἰς νόμους.

Ἰσχυρὸν ὄνομος ἐστὶν, ἢν ἄρχοντ' ἔχῃ.
Νόμῳ τὰ τᾶσι τὰ γίγνεται καὶ κρίνεται.
Νόμοις ἔτεθαι τοῖσιν ἐγχωρίοις καλόν.
Βίας τᾶρούσης οὐδὲν ἰσχύει νόμος
Ῥήτωρ τονηρὸς τοῖς νόμοις λυμαίνεται.

Εἰς ξένους.

Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.
Λιμῷ γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἀντιπωτεῖν ἔπος.

Εἰς λόγον.

Ὑγχυρότερον δέ γ' οὐδὲν ἔστι τοῦ λόγου.
Λόγος γάρ ἐστι λύπης φάρμακον μόνος.
Λόγῳ με πείθεις φάρμακα σοφοτάτῳ.
Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγοις πειθὸν τάσι.
Λύπην γὰρ δύνους οἷ δὴν ἰᾶσθαι λόγος.
Λόγῳ δ' οἰκείται βροτῶν βίος μόνῳ.
Μέγιστόν ἐστιν ὀργῆς φάρμακον λόγος.
Ὁλόγος ἰατρός ἐστι τοῦ κατὰ ψυχὴν πάθους.
Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν ἀπατρέπει βίον.
Ῥίψας λόγον τίς, οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
Ψυχῆς νοσούσης, ἐστὶ φάρμακον λόγος.
Ἀεὶ τὸ λοιπὸν ἐκδίωκε τοῦ βίου.
Ἆρ' ἔστι συγγενέστι λύπη καὶ βίος.
Βιοῦν ἀλύπως θνητὸν ὄντ' οὐ ῥᾴδιον.
Λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι πίκτουσι νόσους.
Πλοίου λιμὴν μὲν ἀλυπία δ' ὅρμος βίου.
Οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρός ἐστιν εὐτύχους.

Εἰς μέθην.

Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλᾶν.
Ὁ πολὺς ἄκρατος, μίκρ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

Εἰς τὸ μέλλον.

Θνητὸς πεφυκὼς, τοῦ πόσου πειρῶ βλέπειν.
Μένει δ' ἑκάστῳ τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.

Εἰς κάλλος.

Μὴ κρίν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Ὡς ἡδὺ κάλλος ὅταν ἔχει νοῦν σώφρονα.

Εἰς κέρδος.

Βίον πρίζου παντοθε. πλὴν ἐκ κακῶν.
Βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες ἀλλ' οὐδυνάμεθα.
Βέλτιστε μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.
Ζήτει σῶν ἀγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον.
Ηθος πονηρὸν φεύγε καὶ κέρδος κακόν.
Κέρδος πονηρόν, μὴ λαβεῖν βούλου ποτέ.
Κέρδος πονηρὸν ξυμφορὰν ἀεὶ φέρει.
Τὰ μικρὰ κέρδη μείζονας βλάβας φέρει.
Τὸ κέρδος ἢ γοῦν κέρδος αἰδίκαιον ἦ.
Τὰ δ' ἀμχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται.

Εἰς κρίσιν καὶ εἰς τὴν θείαν δίκην.

Κατηγορεῖν οὐκ ἔστι. καὶ κρίνειν ὁμοῦ.
Ανεξέταστον μὴ κόλαζε μηδένα.
Αγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.
ἔστιν δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πανθ' ὁρᾷ.
Θεοῦ δὲ μηγὴν, οὐχ ὑπορπηδᾷ βροτός.
Λύσειν δίκας τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὤν.
Οξὺς θεοῦ δ' ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πανθ' ὁρᾶν.

Εἰς κρύφια.

Αφεὶς τὰ φανερὰ μὴ δίωκε τἀφανῆ.
Η μὴ προΐδῃ τὸ κρυπτὸν, ἢ μόνος πρίει.
Υπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.

Εἰς λιμὸν.

Θνητὸς πεφυκὼς, μὴ γέλα πεθνηκότα.
Καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.
Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.
Οὐ γὰρ φιλεῖ θεὸς, ἀποθνήσκει νέος.
Οὐ πρῶτ' ἐζήλωσα πλουτεῖν νεκρόν.
Τὸ γὰρ θανεῖν, οὐκ ἀίχρον· ἀλλ' αἰσχρῶς θανεῖν.

Εἰς θεόν.

Θεὸς σὺν ἐργῶν, πάντα πρὸς ῥᾳδίως,
Θεοῦ θέλοντος καὶ σὺν ἱερεῦσι πρέπει.
Ονοῦς γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός.
Ραίτης γάρ ἐστι πάντα τε βλέπων θεός.
Τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.

Εἰς ἰατρούς.

Ιατρὸς, ἀδόλεχος, νοσοῦντι πάλιν νόσος
Πολλῶν ἰατρῶν εἷσο δ' ὅσ μ' ἀπώλεσεν.

Εἰς καιρόν.

Ἀπάντα καιρῷ χάριν ἔχει πρυγώμενα.
Καλὸν τὸ καιροῦ πάντος εἰδέναι μέτρον.
Καιρὸς γάρ ἐστι τῶν νόμων κρεῖττον πολύ.
Καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
Καιροῦ τυχὼν γὰρ ὠφελὸς ἰσχύει μέγα.
Πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται παραίτιος
Πολλοὺς ὁ καιρὸς ἀνδρας οὐκ ὄντας ποιεῖ.
Τάχιστ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
Τὸν καιρὸν δ' οὐ χρὴ πάντοθ' ἱλεῶν ἔχειν
Ως μέγα τὸ μακρόν ἐστιν ἐν καιρῷ δοθέν.
Ωρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.

Τῶν δυτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
Ὡς δυκόλως πίπτομεν ἀς λαμπραὶ τύχαι.

Εἰς δυσέβειαν.

Θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῇς ὑπερθέα.
Θεὸν σέβου. καὶ πάντα πράξεις ἐνθέως.
Ὑπὲρ δυσεβείας, καὶ λαλεῖ, καὶ μανθάνει.

Εἰς δυχήν.

Ψυχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος θεός.

Εἰς ὁρῶντα.

Γόρων ὁρατὴς, ἐχάτη κακὴ τύχη.

Εἰς ἔχθραν.

Ἀθανάτην ἔχθραν μὴ φίλα ποιοῦ θνητὸς ὤν.
Ἐχθρούς ἀμύνου μὴ πὶ τῇ σῇ βλάβῃ.
Ἐχθροῖς ἀπιστῶν, οὐ ποτ' ἂν πάθοις βλάβην
Λόγον παρ' ἐχθροῦ, μήποθ' ἡγήσῃ φίλον.

Εἰς ζωήν.

Ζῆν βουλόμενος μὴ πρόπιε θανάτου ἄξια.
Ζῆν ἀμηχρόνοις ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη.
Πάντες καλῶς ζῆν ἐθέλομεν. ἀλλ' οὐ δυνάμεθα
Ὡς ἡδὴ τὸ ζῆν μὴ φθονούσης τῆς τύχης.

Εἰς ἡδονήν.

Ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ πίπτει βλάβην.
Ὡς πολλὰ διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα.

Εἰς θάνατον.

Βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλεται.
Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος.
Ἡ ζῆν ἀλύπως, ἢ θανεῖν δυδάιρθρως.

Εσ᾽ αὐδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πηάσῃς κακόν.
Ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.
Μὴ μβαινε δυστυχοῦντι κοινὴ γὰρ τύχη
Μηδ᾽ ἐπτεσαυτὸν δυστυχῶν ἀτελπίσῃς.
Νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.
Οἴμοι· τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν τρίει.
Τῶν δυστυχούντων δὐτυχὴς, οὐδεὶς φίλος.

Εἰς ἐγκράτειαν.

Γαστρὸς δὶ σφῷ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.
Ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κωλίγα.

Εἰς ἐλπίδας.

Ανὴρ ἀτυχῶν δὶ, σώζεται ταῖς ἐλπίσιν.
Αἱ δ᾽ ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν
Ελπίζε πάντα μέχρι γήρως θνητὸν ὤν.

Εἰς ἔπαινον.

Υπὸρ σεαυτοῦ μὴ φράσῃς ἐγκώμια.
Φίλων ἔπαινον μᾶλλον, ἢ σαυτοῦ λέγε.

Εἰς δύσγενῆ.

Ανὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.

Εἰς δύτυχίαν.

Δίκαιον δὖ πρὰξαντα μεμνῆσθαι βέου.
Κατ᾽ ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς δὐτυχεῖ.
Κοινὸν δὶ κάλον ἔστι χρηστὸς δὐτυχῶν.
Οὐκ ἔστιν, ὅστις πάντ᾽ ἀνὴρ δὐδαιμονεῖ.
Πολλοὶ μὲν δὐτυχοῦσιν· οὐ φρονοῦσι δέ.
Τὸν δὐτυχοῦντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
Τῷ γὰρ καλῶς πρᾶσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.

Τῶν δὐ

Ὡς ἔστ' ἄπιστον ἡ γυναικία φύσις.

Εἰς δῆμον.

Ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστίν, οὐκ ἔχει δ' ἀνοῦν.

Εἰς δίκαιον.

Ἀνδρὸς δικαίου κἀπὸ τῆς οὐκ ἀπόλλυται.
Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
Ἀλλ' ὅς τις ἀδικεῖν δυνάμενος οὐ βούλεται.
Βάδιζε τὴν εὐθεῖαν ἣν δίκαιος εἶ.
Βίου δικαίου γίγνεται τέλος καλόν
Δίκαιος εἶ; ἀθῷ' ἵνα κἀδικαίων δῇ τύχης.
Δίκαιος εἶναι μᾶλλον ἢ χρηστὸς θέλε.
Δίκαια δράσας, συμμάχου τοῦ ζῆν θεοῦ.
Κρίνειν δίκαιον μὴ τὸ συμφέρον θέλε,
Πρὸς οὓς λέγοντας οὐδὲν αὐτεπωθεῖν ἔχω.
Τρόπος δίκαιος κτῆμα τιμιώτατον.

Εἰς δόξαν.

Ζήτει σεαυτῷ δόξαν ἐγκαταλιπεῖν.
Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.
Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

Εἰς δούλους.

Δούλου δὲ χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλοῦ.
Εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν.
Ὡς ἡδὺ δούλῳ δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν.

Εἰς δυστυχίαν.

Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς.

Γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἡ φύσις.
Γυνὴ γὰρ οἴκῳ πῆμα καὶ σωτηρία.
Γυνὴ γυναικὸς πῶ ποτ' οὐδὲν διαφόρει.
Ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν.
Ἐκ τῶν γυναικῶν ὄλλυται κόσμος μέγας.
Ζῆλος γυναικὸς παίπα πυρπολεῖ δόμον.
Ζήτει γυναῖκα σύμμαχον. τῶν πραγμάτων.
Ζῆν οὐκ ἔδει γυναῖκα κατὰ πλοῦς πρὸ πλοῦς
Θησαυρός ἐστι τῶν κακῶν κακὴ γυνή.
Θηρῶν ἅπασι τῶν ἀγριωτέρα κακὴ γυνή.
Θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ κακὰ τρία.
Ἰσοῖ γυναικῶν ὄργα κοὐκ ἐκκλησίαι
Ἰὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακὴ γυνή.
Ἴσον λεαίνης καὶ γυναικὸς ὠμότης.
Καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους.
Καλὸν φυγὸν πέφυκεν ἐν βίῳ γυνή.
Λύπη παρούσα πᾶσι τοῦτ' ἐστὶν ἡ γυνή.
Λέοντι συζῆν ἢ γυναικὶ συμβιοῦν
Μεστὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή.
Νύμφη δ' ἄπροικος οὐκ ἔχει παρρησίαν.
Οὐδὲν γυναικὸς χεῖρον οὐδὲ τῆς καλῆς.
Πολλοὶ γυναικῶν δυστυχοῦσιν εἵνεκεν.
Ῥύπος γυνὴ πέφυκεν ἠγυρωμένος.
Τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή.
Ὑπόφαυλον πρᾶγμ' ἔστιν ὡραία γυνὴ
Ὑπὸρ γυναικὸς καὶ φίλου πρόνητέον
Χθαμὼν κατ' οἴκους ἐστὶν ἀνδράσιν γυνή.

Ηζει τὸ γήρας πᾶσαν ἀηδίαν φορῶν.
Καλὸν τὸ γηρᾶν κοὐ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.
Ομιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει.
Οκληρός ἀνὴρ ἐστὶν ἐν νέοις γόρων,
Ρολιᾶ, χρόνου μίνυσις οὐ φρονήσεως.
Φοβοῦ τὸ γῆρας οὐ γὰρ ὄρχεται μόνον.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.

Εἰς γονεῖς.

Βούλου γονεῖς πρὸ παιδὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν.
Γονεῖς δὲ τίμα καὶ φίλους διεργέτει.
Ελαίζε τιμῶν τοὺς γονεῖς πράξειν καλῶς.
Θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονοῦσιν οἱ γονεῖς.
Ικανῶς βιώσεις χειροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.
Νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι θεούς.
Ρᾳδίως ἂν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς πατήρ.

Εἰς γυναῖκα.

Βίου παιδὸς τὶ φύκεν ἀνδράσιν γυνή.
Γυναικὶ πᾶσι κόσμος ἡ σιγὴ φόρει.
Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστὶ σώζειν οἰκίαν.
Γυναικὶ κόσμος, ὁ τρόπος καὶ χρυσία.
Γυνὴ δίκαια τοῦ βίου σωτηρία.
Γυναικὸς ἐσθλῆς ὧν τυχεῖν οὐ ῥᾴδιον.
Γυναῖκα θάπτειν κρεῖσσόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.
Γυνὴ τοσοῦτόν ἐστιδ' ἀπαμπερὸν φύσει.
Γυναικὶ μὴ πίστευε τὸν σαυτοῦ βίον.
Γυνὴ γὰρ οὐδὲν οἶδε πλὴν ὃ βούλεται.
Γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιόν ἐστ' οἰκίας.

Βουλῆς γὰρ ὀρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον.
Βουλὴν δὲ πανὸς πράγματος προλαμβάνε.
Εννυχτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίγνεται,
Ιερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία.
Σύμβουλος ἐσθλὸς μὴ κακὸς γίγνου φίλοις.
Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς προς δέχου συμβουλίαν.
Σοφὴ, σοφῶν γὰρ γίγνεται συμβουλία.
Σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν μὴ τῶν κακῶν.

Εἰς γάμον.

Αλυπον ἕξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
Γαμεῖν ὁ μέλλων εἰς μέθην ὁρμᾶται.
Γάμος γὰρ ἀνθρώποισιν ὀυχ ταῦτον κακόν.
Γαμεῖν δὲ μέλλων, βλέφον εἰς τοὺς γείτονας.
Δαίμων σε παντὸς πημονὴν γήμας ἕσῃ.
Ηθος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα δεῖ.
Νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ.
Ομὴ γαμῶν ἀνθρωπος οὐκ ἔχει κακά.
Ρᾴον βίον ζῇς ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς.
Ως τρις κακοδαίμων ὅς τις ὢν τὴν γαμεῖ.

Εἰς γέλωτα.

Γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.
Γελᾷ δ' ὅμωρος κἀπὶ μὴ γελοῖον ᾖ.

Εἰς γήρας.

Απαντ' ἀφαιρεῖ γῆρας· ἰσχὺν σώματος.
Γήρως δὲ φαύλου τὴς γένοιτ' ἀπατροπή.
Γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν πρεσβυτέρων.
Εφόδιον δὸς τὸ γήρας ἀεὶ καταπίνου.

Μετὰ τὴν δόσιν, τάχιστα γηράσκει χάρις.
Χάριν λαβὼν δὸς καιρόν, ἐν καιρῷ δίδου.
Χάριν χαρίζου. καθόσον ἰσχύεις ὅμως.
Χάριτας δίκαιας καὶ δίδου καὶ λάμβανε.
Χάριν λαβὼν, μέμνησο. καὶ δοὺς, ἀπολάθου.

Εἰς Βασιλέα.

Ἀρχῆς πτυχώς. ἴσθι ταύτης ἄξιος.
Εἰκὼν δὲ βασιλεύς ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ

Εἰς Βίον.

Ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν, οὐκ ἔνεστ' εὐχημονεῖν.
Βιοῖ μὲν, οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται βίον.
Βίος ἐστὶν, αὖτις τῷ βίῳ χαίρῃ βιῶν.
Βίος κέκληται δ', ὃς βίᾳ πορίζεται.
Βίος βίου δόμορος οὐκ ἔστιν βίος.
Γῆ πάντα πίπτει καὶ πάλιν κομίζεται.
Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν. ἀλλ' ὡς δυνάμεθα,
Οὐκ ἔστι βίον εὑρεῖν ἄλυπον ἐν οὐδενί.
Τυφλὸν δὲ καὶ δύστυνον ἀνθρώπεις βίος.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρὸς ἐστιν εὐτυχοῦς.
Ὡς ἡδὺς ὁ βίος, αὖτις αὖθις μὴ μάθῃ.

Εἰς Βοήθειαν.

Ἀνὴρ γὰρ ἀνδρὶ καὶ πόλις πόλει φίλη.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, καὶ δάκτυλος δάκτυλον.

Εἰς Βουλήν.

Ἀνὴρ ἄβουλος, ὡς κενὸν μοχθεῖ τρέχων.
Ἀβουλίᾳ γὰρ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.
Ἀνὴρ ἄβουλος ἢ δόλῳ βιβρώσκεται.

Δίς ἐξαμαρτεῖν τὸν νοῦν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
Ἔργων πονηρῶν χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχε.
Ὁμιλίν εἰδὼς, οὐδὲν ἐξαμαρτάνει.

Εἰς ἀνάγκην.

Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δοῦλον τὰ ταχύ.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ πρὸς μὴ καλά.

Εἰς ἀρετήν.

Ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία.
Ἃ μὴ πρόσηκε, μηδ' ἄκουε μηδ' ὅρα.
Βέλτιόν ἐστι σῶμα ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
Εὔπακτον εἶναι τἄλλότρια δ' εἰκοῦντα δεῖ.
Ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς τἀληθῆ λέγειν.
Ἐλεύθερον φύλαττε τὸν σαυτοῦ τρόπον.
Καλὸν φύουσι καρπὸν, οἱ σεμνοὶ τρόποι.
Καρπὸς δ' ἀγαθός ἐστιν εὔπακτος βίος.
Λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκοντος βίου.
Μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.
Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἀρετὴ βροτοῖς.
Σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.
Ταμεῖον ἀρετῆς ἐστι σωφροσύνη μόνη.
Ψυχῆς ἀμελοῦντὴς σαυτοῦ κατὰ δύναμιν.

Εἰς ἀχαριστίαν.

Ἀχάριστος ὅστις εὖ παθὼν ἀμνημονεῖ.
Ἀεὶ δ' ὀσωθεὶς ἐστὶν ἀχάριστος φύσει.
Ἀμηλέηται καὶ πέπηκεν ἡ χάρις.
Ἐπιλανθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὖ.
Καλὸν δὲ θησαύρισμα κρύβην χάρις.

Α γαλεός γὰρ ἐὼν καὶ φίλος οὔτ' αἰ ἀπῆς.
Α ἴθων μὲν γένος εἰμί. πόλιν δ' οὐτείχεα θήβην
Οἰκῶ, πατρῴας γῆς ἀπορυκόμενος.
Μ ἡμὰ ἀφελῶς παίζουσα, φίλους δ' οὐναζε τοκῆας
Αργυρι. σοὶ μὲν γὰρ δοῦλον ἤμαρ ἔπι.
Η μὴν δ' ἄλλα μέν ἐστι γύναι κατὰ πολλὰ πεπειρῆς
φεύγομεν. ἀργαλέη δ' οὐκ ἔστι δουλοσύνη
Ο ὑθ' ἡμᾶς πορνᾶσι. πόλις δὲ μένεστι καὶ ἡμῖν
Καλὴ λιθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.
Μ ἤποτε παρκλαίουσ' καθεζόμενοι γελάσωμεν
Τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς κύρν' ἀπιτερπόμενοι.
Ε χρὴ μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενῆ ἐξαπατῆσαι
κύρνε. φίλον δὲ φίλῳ ῥᾴδιον ἐξαπατᾶν.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ

Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας.

Νὴρ δὲ χρηστός, χρηστὰ νοήσει πρότε.
Α Γνώμης ἦ ἐθάλης ὄργα χρηστὰ γίγνεται.
Εθλῳ γὰρ ἀνδρὶ ἔθλα καὶ δίδοι θεός.
Ζήλου τὸς ἐθλοὺν ἄνδρα καὶ τὸν σώφρονα.
Ηθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.

Ες ἀλήθειαν.

Ηυλῶσ' ἁμαρταίουσα τἀληθῆ λέγει.

Εἰς ἁμαρτίαν.

Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πρᾶττε· μὴ δὲ μαίνεσθε.

Κ ύρνε· θεοὺς αἰδοῦ, καὶ δ' εἰδίθι· τοῦτο γὰρ ἀνδρὸς
Εἴργει μήθ' ἕρδειν· μήτε λέγειν ἀσεβῆ,
Δ ημοφάγον δὲ τύραννον ὅτως ἐθέλεις κατακλῖναι
Οὐνέμεσις πρὸς θεῶν γίγνεται οὐδεμία·
Ν οὓς ἀγαθὸς κἠγλωσσα ταῦτ' ἐν τοὐροισι πέφυκεν
Ανδρασιν, οἱ τούτων ἀμφοτέρων τὰ μέσα
Ο ὔτις ἀπρονα δίδους θανάτην φύγοι, οὐδὲ βαρεῖαν
Δυς τυχίαν· εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι
Ο ὐδ' αὖ δυσφροσύνας ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπει
Θνητὸς ἀνὴρ δώροις βουλόμενος, προφυγεῖν·
Ο ὐκ ὄραμαι κλισμῷ βασιλητῷ ἐγκαταχεῖσθαι
Τεθνεώς· ἀλλ' ἁπαλὸν ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν·
Α πάλαθοι τάπασιν ὁμοῖον πρῶμα βανόντι
Τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακόν·
Μ ήτε θεοὺς ἐπίορκον ἐρώμυνθι· οὐ γὰρ ἀνεκτὸν
Αθανάτους χρείφαι χρεῖος ὀφειλόμενον·
Ο ργιθος φωνὴν πολυπόθητος ἐξ ὑβοώσης
Ηκουσ' ἢ τε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότρου
Ω ραίου· καί μοι κραδίην ἐτάραξε μέλαιναν
Οπί μοι δύανθεῖς ἄλλοι ἔχοιεν ἀγρούς·
Ο ὐδ' ἔμοι ἡμίονοι κύφων ἕλκοιεν ἄροτρον
Τῆς ἄλλης μνηθῆς εἵνεκα ναυπλίης·
Ο ὐκ εἰμὶ οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ κικλήσεται οὐδ' ἐμὶ τύμβῳ
Οἰμωχεὶς ἐμὶ γῆν εἶσι τύραννος ἀνήρ·
Ο ὐδ' αὖ ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὔτ' ἀϊτῶτο·
Οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ βάλοι δ' ἄκρυα
Ο ὔτ' ἐπὶ σε κωμάζειν ἀοιδύκομαι οὔτε καλοῦμαι.

Ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι κακόν.
Ὡς δ' αὔτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀπορεύγει
Ἀλλ' ὄρα ταμ θυμὸν δ' οὐδύνατ' ἐπλέσαι.
Οὐδ' ἕνα θησαυρὸν καταθήσειν πᾶσιν ἀμείνονα.
Αἰπυτὰ δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι κύρνε δίδου
Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
Τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν οὐκ ἐπίδηλον ὅμως.
Δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσι
Θυμὸν ὁμῶς μίσγειν ἀθανάτων δόσεις.
Γ αὐτοῖς αὐθυπτοῖσιν ἐπόρχονται ἀλλ' ἐπὶ τολμᾷ
Χρὴ δ' ὧρ' ἀθανάτων οἷα δίδοῦσιν ἔχει.
Ο φθαλμοὶ καὶ γλῶσσα χέρες τ' ἄκρα καὶ νόος ἀνδρῶν
Ἐν μέσῳ σταθεὶς ἐν σώμασι φύεται.
Τ οἷς ἀγαθοῖς σύμμιστε· κακοῖσι δὲ μὴ ποτ' ὁμάρτει
Εὖτ' ἂν ὁδοῦ τελέσῃς πέρματα τ' ἐμπορίης.
Τ ὧν ἀγαθῶν ἐθελὴ μὲν ἀπρηξις, ἐθλὰ δὲ ὄργα
Τῶν δὲ κακῶν αἰεμοὶ δειλὰ φρονέουσιν ἔπη.
Ε χ καχεταιρείης κακὰ γίγνεται· οὐ δὲ καὶ αὐτὸς
Γνώσῃ· ἐπεὶ μεγάλους ἤλιτες ἀθανάτους
Γ νώμην κύρνε θεοὶ θνητοῖσι δίδοῦσιν ἀρίστην
Ἀνθρώπου γνώμη, πείρατα πάντος ἔχει.
Ω μάκαρ, ὅς τις δ' ἡμῖν ἔχει φρεσὶν ἢ πολὺ κρείσσων
Ὑβριος εὐλομένης λυγαλέου τε κότου.
Ε στι κακὸν δὲ βροτοῖσι κότος, ἴδμεν οὔπι κάκιον.
Πᾶσι γὰρ ἐκ τούτων κύρνε τέλει κακότης.
Ε ἴθ' ἐῆς ὀργῆς ἀλεγεινῆς ἀπαθὴς καὶ ἀεργὸς
Κύρνε· μεγίστην κεν πείραν ἔχοις ἀρετῆς.

Εἰ σύ μοι πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνω.
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν οἵ με λέγουσι κακῶς,
Ἀλλ' ἴβην ὀρατὴν ὀλοφύρομαι, ἣ μ' ἐπιλείπει
κλαίων ἀργαλέον γῆρας ἐπορχόμενον.
Κύρνε, παρουσι φίλοισι κακοῦ κατάπαυσόμεθ' ἀρχήν
ζητοῦσι δ' ἕλκει φάρμακα φυομένῳ.
Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν
Ἄλλοι δ' οὐλύμπου ἐκπρολιπόντες ἔβαν
Ὤχετο μὲν πίστις μεγάλη θεός· ὤχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη, χάριτες τ' ὠφίλεα γῆν ἐλιπον.
Ὄρκοι δ' οὐκέτι πασὶ ἐν ἀνθρώποις δίκαιοι
Οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς αἴζεται ἀθανάτους.
Εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
Οὐκέτι γιγνώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
Ἀλλ' ὀφρατὶς ζωὴ καὶ ἐρᾷ φάος ἠελίοιο
Εὐσεβέων περὶ θεοὺς ἐλπίδα προσμενέτω
Εὐχέσθω δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
Φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον ἀεὶ
Οἱ θεῶν ἀθανάτων μηδὲν ὀπιζόμενοι
Ἐν δ' ἑπτὰ ἀμφιτρίοις κτεανοῖς ἐπέχουσι νόημα
Αἰχρὰ κακοῖς ὀργῆς σύμβολα θηκάμενοι.
Μή ποτε τὸν παρέοντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ὀρούσῃς
Δειλῶν ἀνθρώπων ἐλπίδα πειθόμενος.
Ἐλπὶς μοῦνον ἔπι κακῶν ἀπάντων μερίμνων
Ζώειν ἀβλαβέως μηδὲν ἔχοντι κακόν.
Οὔτ' ὀράω πλουτεῖν, οὔτ' ὀλίγομαι, ἀλλὰ μοιρίδιον

Οἴχεσθαι προλιπόντ' ἤμετέρην φιλίην,
Υ βρις καὶ μάγνητας ἀπώλεσε καὶ κολοφῶνα.
Καὶ σμύρνην πάντως κύρνε καὶ ὑμμας ὀλεῖ.
Ε ἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολίβδῳ
Χρυσὸς ἀπεφθὸς ἐὼν καλὸς ἀπασιν ἔσῃ.
Ο ἰμοι ἐγὼ δ' ἐλός. καὶ δή κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς
Τοῖς δὲ φίλοις πρὸς δ' ἐλαὶ πάντων γενόμην
Κύρν' οἱ πρόσθ' ἀγαθοί, νῦν αὖ κακοὶ οἱ δὲ κακοὶ πρίν,
Νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχιτ' ἔσορῶν
Τ οὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀπωθέρους, κακίους δὲ λαχόντας
Τιμῆς· μνησθύει δ' ἔκ κακοῦ ἔθλος ἀνήρ.
Α λλήλους δ' ἄπαντας ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν
Οὔτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες, οὔτε κακῶν.
Χ ρήματ' ἔχων πενίην μ' ὠνείδισας, ἀλλὰ τὰ μὴν μοι
Ἐστί· τὰ δ' ἔργάσομαι θεοῖσιν ἐπόψιμος
Γ λοῦτε θεῶν κάλλιστε καὶ ἱμερόεστατε πάντων
Σύγσοι καὶ κακὸς ὢν· γίγνομαι ἔθλος ἀνήρ.
Η βης μέτρον ἔχοι· φιλεῖ δ' ἐμε φοῖβος ἀπόλλων
Λητοΐδης, καὶ ξὺς ἀθανάτοισι βαθόλβους.
Ο φραβίον ζώοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Ηβῆ καὶ πηούτῳ θυμὸν ἰανόμενος
Μ ή με κακῶν μέμνησθε πρὸς ἀθανάτοισι θεοῖσι·
Ὅστ' ἀΐδου μεγάθων μ' ἤλυθεν ἐξαναδύς.
Ο ς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀείλεπτον ἐλεῖ χαλκῷ
Γηγελόωντας ἔμφρων κουρίδιης ἀλόχου.
Η μὲν δὴ θύρετρα μένει φίλῳ πρόσπαδὶ μιμοῦσα
Οφρα τι γῆς ἐπίβη δειμαλέους τε μυχοὺς

Ν ῦν μὲν τῷδ' ἐφέπου· πρὶν δ' ἀνοΐοις τελευτὴν
Κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς·
Γ ρήγματος ἀπρήκτου χαλεπὸν τόνδε τελευτὴν
Γνῶναι· ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
Ο ρφνὴ γὰρ πέπαται· πρὸ δὲ πῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
Οὐ ξυνετὰ θνητῆς πείρατ' ἀμηχανίης·
Ο ὐδ' ἕνα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἆθλον ἐόντα
Οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον·
Ο ὕτω χρὴ τὸν γ' ἐσθλὸν ἀπηρέα πάντα νόημα
Ἐμπεδον ἀιὲν ἔχειν ἐς τέλος αὐδρὶ φίλῳ
Δ ῆμον δ' ἀξιοῖ πολλὰ φορεῖν βαρύς, οὐ γὰρ ἐωίσῃ
Τοῦθ' ἕρδειν ὅ, τι σοι μὴ κατὰ θυμὸν ἴῃ.
Κ αὶ σοφὸς καὶ πολύδυκες, οἵ ἐν Λακεδαίμονι δίῃ
Ναίετε δυρώπα καλλιρόῳ ποταμῷ·
Ε ἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔοιμι
Εἰ δ' ἐπὶ κεῖνος ἐμοί, ὅς, τόσον αὐτὸς ἔχοι,
Α ργαλέως μοι θυμὸς ἔχει πρὸς τῆς φιλότητος·
Οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
Γ ιγνώσκων χαλεπὸν μέν, ὅταν φίλος αὐδρὶ γένηται
Ἐχθαίρειν· χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν·
Σ κέπτεο δὴ νῦν ἄλλον· ἐμοὶ τε μὲν οὔτις ἀνάγκη
Τοῦθ' ἕρδειν, τῶν μοι πρόσθεν χάρι τίθεσο·
Η δὴ καὶ πέρυσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετῆνον
Ἐκ λίμνης μεγάλης αὐδρα κακὸν προφυγών·
Β ρόγχον ἀποῤῥήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἁμάρτων
Ὑστερον ἠμέτερην γνώσῃ ἐπιφροσύνην·
Ο στὶς σοὶ βούλοιτο ἐμοῦ πόρρι, καὶ σ' ἐκέλοιτο

Αστασ᾽ ἔστειτ᾽ ἔσται τ᾽ αὖτα θεοῖσι μέλει.
Σ οἰδὲ οἷα τε πασὶ φίλῳ ὑποθήσομαι αὐτὸς
Εσθλά. σὺ δ᾽ ἐν θυμῷ κὴν φρεσὶ ταῦτα βάλε.
Μ ήτ᾽ ἔστειγόμενος πρὶν ξεῖνος κακὸν. ἀμὰ βαθείῃ
Σὴ φρενὶ βούλευσαι. σῷ ἀγαθῷ τι νόῳ
Τ ῶν γὰρ μαρναμένων μάχεται θυμός τε νόος τε
Βουλὴ δ᾽ ἐς ἀγαθὸν κὴν νόον ἐσθλὸν ἄγει.
Α λλὰ λόγον μὲν πῦ τον ἐάσομεν, αὐτὰρ ἐμοὶ σὺ
Αὖλει. κὴν μουσῶν μνησόμεθ᾽ ἀμφότεροι.
Α ὖταιγὰρ τὰ δ᾽ ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
Σοὶ κὴν ἐμοὶ μὴν κὴν ἀμφιπόρωι πυόσθην.
Τ ιμᾷ γὰρ ἀπόλλων ὀργὴν. ἀταπέρθεν ὁρῶντι
Γινώσκειν χαλεπὴν καὶ πρὸς ὃντι σοφῷ
Ο ἱ μὲν γὰρ κακότητα καταπρύφαντες ἔχοισι
Γλυκὺ πῳ. τὶ δ᾽ ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.
Ε ν δ᾽ ἤβῃ παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιον εἶδεν
Ἱμερτῶν ὄργων ἔξοχον ἱέμενον.
Ε σὶ δὲ χωμάζοντα μετ᾽ αὐλητῆρος ἀείδειν
Τούτων οὐδ᾽ ἔντοι ἄλλ᾽ ἄμεινον ἔτι.
Α νδράσιν ἠδὲ γυναιξί. τίμοι πηοῦτος τε κὴν ἀμφὼς
Τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.
Α φρονες ἄνθρωποι κὴν νήπιοι οἵ τε θανόντας
Κλαίουσιν οὐδ᾽ ἤβης αἶθος ἀπολλύμενον
Τ ῶτό μοι φίλε θυμέ. τάχ᾽ αἴ πινες ἄλλοι ἔσονται
Ανδρες. ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαινα ἔσομαι.
Κ ύρνε φίλους πρὸς πάντας ἐπίτρεφε ποικίλον ἦθος
Συμμίσγων ὀργὴν οἷος ἕκαστος ἔφυ.

Ο ὔποτ᾽ ἐν τοῖς ἐχθροῖσιν ὑποξυγὸν αὐχένα θήσω
Δύσλοφον· οὐδ᾽ εἴμοι τμῶλος ἔπεστιν ἄγειν.
Δειλοῖς τοι κακότητα μάταιοι φέροι εἰσὶ
Τῶν δ᾽ ἀγαθῶν ἀεὶ φρίζιες ἰθύπεραι.
Ρ πῶς δ᾽ ἵπτε φρῖξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος
Τοῦ δ᾽ ἀγαθοῦ χαλεπὴ κύρνε τέλει σταλάμη.
Τ όλμα θυμὲ κακοῖσιν ὁμῶς ἄτλητα πεπονθώς
Δειλῶν τοι καρδίη γίγνεται ὀξυτέρη.
Μ ὴ δὲ σύγ᾽ ἀφρήκτοισιν ἔπεσσ᾽ ὀργμασιν ἄλγεα ἄειρε
Ἐχθέ· μὴ δ᾽ ἄχεο· μηδὲ φίλους αἰδέο.
Μ ὴ δ᾽ ἐχθροὺς δύφρανε· θεῶν δ᾽ εἰ μαρμήρα δῶρα
Οὐκ ἀΐδηλίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι.
Ο ὔτ᾽ αὖ περφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης
Οὔθ᾽ ὅταν ὠκὺν ἔχῃ ταρτάρεος ἡρόεις.
Α νδρά τοι ἐσθ᾽ ἀγαθὸν χαλεπόν τον ἐξαπατῆσαι
Ὡς ἐνὶ μὴ γνώμῃ κύρνε πάλαι κέκριται
Η δέα μὲν καὶ πρόσθεν ἀπ᾽ ἀρχῆς πολὺ λώϊον ἦδε.
Οὕνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί᾽ ἐστὶ χάρις
Α φρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι οἵ τινες οἶνον
Μὴ πίνουσ᾽ ἄφεδυ καὶ κύνος ἀρχομένου.
Δ ῦρο σὺν αὐλητῆρι παραχλαίοντι γελῶντες
Πίνωμεν· κείνου κήδεα τερπόμενοι
Ε ὕδωμεν· φυλακὴ δὲ πολὺς φυλάκεσι μελήσει
Ἀτυφέλης ὄρατης πατρίδος ἡμετέρης
Ν αὶ μὰ δί᾽ εἴτις Ἴσηνδι καὶ ἐγκεκαλυμμένος ὄδει
Ἡμέτερον μῶμον δέξεται ἀγγαλέως.
Ν ῦν μὲν πίνοντες περπώμεθα καλὰ λέγοντες

Γνοίης χ' ὅσον οἵων κρείσσονες ἠμὶ νοι.
Η μος δ' ἠέλιος μὲν ἐν ἀθρόοι μῶν υχας ἵππους
Αρπ ταραγγέλοι μέσσατον ἡμαρ ἔχων.
Δ εἰπνου τελήεσσαν ὅπυ πνὰ θυμὸς ἀνώγει.
Ραιτοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
Χ ὀρνίβας δ' αἰψα θύραζε φορίστε φαινόμεθα δήσοι.
Εὐειδὴς ῥαδινοῖς χερσὶ λάχαινα κορη
Η δ' ἀρετὴ τὸ δ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον.
Καλλιστόν τε φορέειν γίγνεται αὖ δ' ἐσοφῶ.
Ξ υνὸν δ' ἔθλον τοῦτο πολεῖτε πανδήμῳ,
Ος τις ἀνὴρ δίαβας ἐν προμάχοισιν ἐνι.
Ξ υνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἤβης
Αγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν εὐθλὰ νοῇ
Τ ῶν αὐτοῦ κτεάνων δύ' ἀπαχέμεν· οὐ γὰρ ἀνδρῶν
Δὶς τέλεται πρὸς θεῶν, οὐλύσις θανάτου
Θ νητοῖς ἀνθρώποισι κακὸν δ' ὦδι γε ῆρας ἐλέγχει
Οὐλόμενον· κεφαλῆς δ' ἄπεται ἀκροτάτης.
Ω ς μάχαρ δύδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἄπειρος
Αβλαυ, ἐς ἄδυ δ' ὦμα μέλαν καταβῆ.
Γ ρίν τ' ἔχρους πῆξαι καὶ ὑποβῆναι πόρ ἀνάγκη
Εξετάσαι τε φίλους ὅν τιν' ἔχουσι νόον.
Α ὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροιὴν ῥέει ἄσπετος ἱδρώς
Γ τοιοῦμαι δ' ἔσορῶν ἀνθος ὁμηλικίης.
Τ ερπνὸν ὁμῶς καὶ καλὸν ὦδι πέλεται ὡς φίλεν εἶναι.
Αλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥς πορ ὄναρ
Η βη τιμήεσσα. τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
Αὐτίχ' ὑποκρεμάται.

Ε φθιν δ' ἀμνήστας περίσσου κατὰ παύπαδ' ἀπῆναι
Ηθεα, νῦν δ' ἤδη νόως ἀθ' ἑκάς δίεχω.
Τ ἰς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἄποινον ἄθλον ἐλέσθαι
Πολλάκι τοι νικᾷ κἠ κακὸς ἀν' ὀρθὸν
Ο ὐδ' εἰς ἀνθρώπων, ὅν ἐσσεῖ πρὶν γαῖα καλύψει
εἰς τ' ὄρεβος καταβῆ, δῶμά τε περσεφόνης
Τ έρσεται οὔτε λύρης· οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων
Οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἔσαειράθιος.
Τ αὖτ' ἔσορῶν κραδίην δῦ σεισομαι· ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
Γούνατα κἠ κεφαλὴν ἀπρομέων περοφορῶ.
Μ ήμοι ἀνὴρ, εἰ μὴ γλώσσῃ φίλος, ἀλλὰ κἠ ὀργῷ
Χερσὶν τε σθύδοι χρήμασιτ' ἀμφότερα.
Μ ὴ δὶ παρὰ κριτῆρσι, λόγοισιν ἐμὴν φρένα πέρσοι
Αλλ' ἔργων φαίνοιτ' εἰ πὸ δύνατ' ἀγαθόν.
Η μεῖς δ' ἐν θαλίῃσι φίλον καταθώμεθα θυμὸν,
Οφρ' ἔπι περσωλῆς ὀργ' ὄρατεινὰ φορῇ.
Α ἴψα γὰρ ὡς τε νόημα παρίρχεται ἀγλαὸς ἥβη.
Οὐδ' ἴππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρη.
Α ἴπ' σθρα ἀν' ὅρα φορέουσ' δρυσσόους ἐς πρόνον ἀνδρῶν
Λαβρως· σθροφορῶ τερπόμεναι σθσίῳ
Γ ἰν' ὅπταν σθίνωσιν, ὅταν τοι θυμὸν ἀσθῇς
Μηδὲις ἀνθρώπων γνῶτε βαρυνόμενον
Α λλοτέ τοι σάχων ἀνίστασι· ἄλλοτε θ' ἕρδων
Χαρίσσειν δύνασαι· ἄλλοτιτ' ἄλλος ἀνήρ.
Ε ἰθείης ἀκάθημε ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν
Αθλον δ' ἐνμέσῳ σαῖς καλὸν αὐθος ἔχων
Σ οίτ' εἴη κἠ ἐμοὶ σοφίης σθρὶ δληρισάντοιν

Γνοίης

Εκλείπει σοφίης οὐκ ἄπλοος ὁ μῦθος.
Ε γγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε καθαρὰς
Δεξιὸς, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
Ε ἴμε παρὰ θαλάμην ὀρθὴν ὁδὸν οὐδὲ τέρωσε
Κλινόμενος· χρὴ γὰρ μ' ἅρτια πάντα νοεῖν.
Γ ατρίδα κοσμήσω λιπαρὴν πόλιν, οὔτ' ἄπιδι ἠμῷ
Τρέψας οὔτ' ἀδίκοις ἀνδράσι πειθόμενος.
Ν εὐρὺν ὦπ' ἐξελάφοιο λέων ὡς ἀλκὶ πεποιθὼς
Ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον
Τ εἰχέων δ' ὑψηλῶν ἄπιβας πόλιν οὐκ ἀλάπαξα
Ζυζάμωος δ' Ἰάσους ἅρματος οὐκ ἐπέβην
Γ ρήξας δ' οὐκ ἔθρηξα· καὶ οὐκ ἐπέλασα πελάτας
Δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ· ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.
Δ ειλοὺς δ' οὔ ὀρδοντι δύω κακά, ἴφθιτε γὰρ αὐτοῦ
Χηρώσῃ πολλῶν καὶ χάρις οὐδεμία.
Ε ἴπεσθαι, ἃ ἔμβυ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας
Χρίζων ἡμετέρους αὖτις ἰκοιο δόμους.
Ε ς τε μὲν αὐτὸς ἔπιον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἡδὺ πιδι ἐνδόκει καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ.
Ν ῦν δ' ἤδη πεθόλωται ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ὕδει.
Ἄλλης δὲ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ
Μ ήπω τις ἔπαινέσῃς πρὶν αἰεὶ δῆς ἀνδρα σαφηνῶς,
Ὀργὴν καὶ ξυνέσιν καὶ τρόπον ὅστις ἔφυ
Γ ὅλλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες,
Κρύπτουσ' ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημοσύνῃ.
Τ οὔτων δ' ἐκφαίνει πάντ' ἴφθιμος χρόνος ἤθος ἑκάστου.
Καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην,

Η μηδ' ἐν δαπανῶν πρύχω βίον ἐν κακότητι
ἢ ζώω πενιχρῶς ὄργα τελῶν ὀλίγα.
Ε ἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ' ὃς ἐφείδετο κοὐ πρὸ τεγαρῆ
σῖτον ἐλευθερίου πλούσιος ὢν ἐδίδου,
Α λλὰ πρὶν ἐκτελέσαι, κατέβη δόμον Ἅιδος εἴσω.
χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐ πρὸ τυχὼν ἔλαβεν
Ω ς τ' ἐς ἄκαιρα πρεῖν καὶ μὴ δόμῳ ὥς κ' ἐθέλοιτο.
Ε ἶδον δ' ἄλλον ὃς ἦν γαστρὶ χαριζόμενος.
χ ρήματα μὲν διέτριψεν· ἔφη δ' ὑπάγω φρένα τέρψας
Γ πὼχ οὗτοι δὲ φίλους πάντας ὅπου πνίσω.
Ο ὖ Ἰφθιμοχλεὶς κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
Τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέων.
Ο ὔτε γὰρ αὖ πρόχαμόν· ἄλλῳ κάμπτον μεταδοίης
Οὔτ' αὖ πὼ χούων δουλοσύνην τελέοις.
Ο ὐδ' ἐγερᾶς ἵκοιτο τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραίη.
Εν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
Ε ἰ μὲν γὰρ πλουτεῖς πολλοὶ φίλοι· ἢν δὲ πένηαι
Γαῖροι· οὐκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.
Φ είδεσθαι μὲν ἄμεινον· ἐπεὶ οὐδέποτ' ἀπόκλαιστ
Οὐδείς· ἢν μὴ ὁρᾷ χρήματα λειπόμενα.
Γ αύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ, καὶ κάλλος ὁπηδεῖ
Ολβιος ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
Γ αῖτις μὲν πιφαύσκω ὁμῶς ἴσοι οἵτε κατ' αὐτὸν
Εἴκοιτο χώρης· οἵτε πολυπότροι.
Ο ὐδύναμαι φωνῇ λιγυρὰ δ' ἐμὸν ὡς πρὸ ἀηδὼν
Καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτ' ἄϋπνος ἐβίων.
Οὐδὲ γὰρ αὐλητὴν προφαύσκομαι, ἀλλά μ' ἑταῖρος

ΓΝΙΔΟΣ.

Κωμάζοιμι. κακοῦ δ' οὐκ ὄψομαι πλέμου
Μὴ δὶ λίην κήρυκος ἀν' οὖς ἔχε μακρὰ βοῶντος.
Οὐ γὰρ πατρώας γῆς πόρι μαρναμένα
Αλλ' ἀγχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἔπι βαίτας
Ἵππων, μὴ πλεμον δ' ακρυόεντ' ἐσιδεῖν.
Οἴμοι ἀνάλκιης. ἀσπὶς μὲν κήρυνθος ὄλωλε
Λιπλαὶ του δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον.
Ω ἰδ' ἀγαθοὶ φόβητοι, πόλιν δὶ κακοὶ δίεπτυσον
Ως κυφελλίζον ζοὺς ὀλέσειε γένος.
Γνώμης δ' οὐδὶν ἄμεινον ανὴρ ἔχει ἔντε ἑαυτῷ
Οὐδ' ἀγνωμοσύνης κύρν' ανηρότερον.
Κύρνε, μὴ ταυτ' αἰδρεοι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν
Γιγνώσκων ὡς νοῦν οἷον ἕκαστος ἔχει
Αὐτὸς ἐνὶ στήθεσι καὶ ὄργματα τῷ δὶ δικαίῳ,
Τῷ τ' ἀδίκῳ, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐτῇ.
Εστι τὸ μὲν χεῖρον. τὸ δ' ἄμεινον γ' ὄργον ἑκάστου.
Οὐδεὶς δ' ανθρώπων, πὼς τὸς ἅπασι σοφὸς
Ος τις αὐάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν
Κυδίστην ἀρετὴν τοῖς σφίσιεσιν ἔχει.
Εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν ὁπρόσοντις
Ημελλ' ἐκτελέσας εἰς αἴδαο πορᾶν.
Εἰκὸς αἰ ἦν ὅς μὲν πλείω χρόνον αἴπαν ἔμμενε
Φείδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον.
Νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρε
Καὶ δάκνομαι φυχὴν. καὶ δίχα θυμὸν ἔχω
Εν τριόδοισι κα. δ' ὑπὶ σὶ πρόσθεν ὁδοίμοι
Φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω πορέην.

Τ ὧν δὲ φίλων εἰμήν τις ὀρᾷ μέτ᾽ δεινὸν ἔχοντα
Αὐχένα ἀστερόφας, οὐδ᾽ ἔσορᾶν ἐθέλει.
Η ν δ᾽ ἔμβοι πρὸ ἐν ἐσθλὸν ἀ᾽ πολλάκι γίγνεται ἀνδρὶ
Πολλοὺς ἀσασμύθους καὶ φιλότητας ἔχω
Ο ἵμε φίλοι τροδίδοῦσι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πόδ᾽ οὖναι,
Ανδρῶν φαινομένων, ἀλλ᾽ ἐγὼ αὐτομάτη
Ε ωτερίπτ᾽ ἔξειμι· καὶ ὀρθρίη ἀῶτος ἔσειμι
Ημος ἀλεκτρυόνων φθόγγος ἐγειρομένων·
Π ολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς δίδοι ἀνδράσιν ὄλβον
Εσθλὸν, ὃς οὔθ᾽ αὑτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐών
Ο ὔτε φίλοις, ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔ ποτ᾽ ὀλεῖται
Αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γίνετ᾽ καὶ ἄφυσάοι.
Ε νθοι ἔασι πάσοι μέγας οὐρανὸς δύρὺς ὕωθεν
Χάλκεος· ἀνθρώπων δ᾽ εἶμα πάλαι γενέων
Ε ἰμὶ ἐγὼ τοῖ σὺν μὲν ἐπαρκέσω οἵμε φιλοῦσι
Τοῖς δ᾽ ἐχροῖς αἰὶν καὶ μέγα πεῖμ᾽ ἔσομαι.
Ο ἶνε· τὰ μὲν σ᾽ αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι οὐδ᾽ ἔστι πάμπαν
Οὐτέ ποτ᾽ ἐχαίρειν, οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
Ε σθλός καὶ κακὸς ἐσὶ, τὶς, αἰσέτε μωμήσαιτο
Τὶς δ᾽ αἰ ἐπαινήσῃ μέτρον ἔχων σοφίης.
Π ῖν᾽ οἶνον γὰρ ἐμῆς κορυφῆς παῦ ἑπτὰ
Αμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευσ᾽ ὀγέρων
Ο ὖρεος ἐν βυσσῇσι θοῖσι φίλος θεὸς ἵμος
Εκ πατὰ σιφοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἔπάγων
Τ οὖ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας
Θωρυχεὶς δ᾽ ἔσται πολλὸν ἐλαφρότερος
Ε ἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν, ὄφρα μετ᾽ ἄλλων

Γένθεν δ' ὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον.
Γ ίστει χρείματ' ὤλεσα· ἀπιστίην δ' ἔσάωσα.
Γνώμη δ' ἀργαλέη γίγνεται ἀμφοτέρων,
Γ αἴτα τὰ δ' ἐν κοράκεσι καὶ ἐν φθορᾷ· οὐδ' ἐπὶ ἡμῶν
Αἴτιος ἀθανάτων κύρνεθεν μαχάφων,
Α λλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κόρδια πολλά, καὶ ὕβρις
Πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.
Δ ἰοσαί τοι πρόσω κῆρες δ' ἐπὶ λοῖσι βροτοῖσι·
Δίψαλιοῖ μελὴς καὶ μέθυσοις χαλεπή·
Τ οὔ ἴφνδ' αὖ τὸ μέσον τρωφήσομαι, οὐδέ μετείσεις
Οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν.
Ο ἴνος ἐμοί, τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται· ἐν δ' ἀχάριστος
Εὖτ' αὖ θωρύξας μ' ἀνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ,
Α λλ' ὅταν καθύπερθεν ἐὼν ὑπὸ πίνεσθε γένηται
Τουτάκις οἰκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πρόσιος.
Ε ὗ μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν ὐμαρές ἐστιν.
Εὖ δὲ θέμεν τὸ καλῶς κείμενον, ἀργαλέον.
Λ ἀξέτω ἴβα δήμῳ κενεόφρονι τύπτε δὲ κέντρῳ
Οξέϊ, καὶ ζυγλην δύσλοφον ἀμφιτίθει.
Ο ὐ γὰρ ἐθ' ὑρήσεις δεῖμον φιλοδέσποτον ὧδε
Ανθρώπων· ὅπποσους ἠέλιος καθορᾷ
Ζ ὺς αὐδρ' ἐξολέσειεν ὁλύμπιος, ὅς τὸν ἑταῖρον
Μαλθακὰ κωπίλλων ἐξαπατᾶν ἐθέλει.
Η δέα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀπὰρ πολὺ λώονα νῦν
Τοὔνεκα πῖς δειλοῖς οὐδαμί ἐστὶ χάρις.
Γ ολλάκις· ἠπόλις ἥδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
Ωσπερ κεκλιμένη νωῒς παρὰ γῆν ἔδραμε.

Οὐ δὲ τὰρ ὁ͂ς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει
Ζεὺς κρονίδης θνητοῖς πᾶσιν ἀδεῖν δύναται.
Τ ὄρνου καὶ τάθμης καὶ γνώμονος αὖδρα θεωρῶν,
Εὐθύτερον χὴ μᾶλλ᾽ κύρνε φυλασσόμενον,
Ωι τινὶ κεν πυθῶνι θεὸς χρήσας ἱερεία
Ομφὴν σημήνη πίονος ἐξ ἀδύτου.
Ο ὔτε πὰρ προθέεις οὐδὲν κέρι φάρμακον ὤροις.
Οὔτ᾽ ἀφελὼν πρός θεῶν ἀμηχανίην προφύγοις
Χ ρὴ μ᾽ ἔπαθον. θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον.
Τῶν δ᾽ ἄλλων πάντων κύρν᾽ αἰνοτάτων.
Ο ἵ με φίλοι προὔδωκαν, ἐγὼ δ᾽ ἐχρόσι πελασθεὶς
Εἰδήσω καὶ τῶν, ὅν τιν᾽ ἔχουσι νόον.
Β οὓς μοι ὦὶ γλώσσης κρατερῷ πεδὶ λαῖφ ὤιβαίνων
ἴσχει. κωτίλλειν καὶ πρὸ ὤιτάμενον.
Κ ύρν᾽ ἔμπης δ᾽ ὅπι μοῖρα πάθειν, οὐκ ἔθ᾽ ὑπαλύξαι
ὅππι δὲ μοῖρα πάθειν, οὔ πὸ ἐόδικα πάθειν.
Ε ς πολὺ ἄρρικτον κακόν ἤκομεν. ἔνθα μάλιστα
Κύρνε σὺν ἀμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου
Ο ἵ δ᾽ ἀπογυράσκοντας ἀπαλοῖσι τοκῆας,
Τοὺ ἴσην τοι χώρην κύρν᾽ ὀλίγην πελέθει.
Μ ήτ᾽ τὸν αὔξε τύραννον ἐπ᾽ ἐλπίσι κοῦδος εἶναι
Μήτε κτεῖνε, θεῶν ὄρκια σὺν θέμενος.
Γ ὡς ἡμῖν τέτληκεν ὑπ᾽ αὐλητῆρος ἀείδειν
Θυμός. γῆς δ᾽ οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς.
Η πετρέφει χαρπῖσιν ἐν ἁλατώνας φορέοντας
Ξανθῇσι πεκόμας πορφυρέους στεφάνους.
Α λλ᾽ ἄγε δὴ σκύβα κέρι κόμην, ἀπρόσαμι δὲ κώμου.

τῆς δι πόλεως, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ.
Ηρως ἐωρχεμένου, καὶ τὰς πέμπωσ' ἑκατόμβας
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ὄρατῇ θαλίῃ.
Γ αυλῶν τε χοροῖς ἰαχαῖσί τε σὸν πόλιν βωμὸν,
Η γὰρ ἔγωγε δ' ἔδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
Κ αυτάσιν ἑλλήνων λαοφθόρον, ἀμφὶ συφοῖβε
Ιλαος ἡμετέρην τήνδε φύλαοσε πολιν.
Η λθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς σικελικὴν πτερόεσσαν
ἦλθον δ' εὐβοίης ἀμφιτελὸν πεδίον
Σ ωφρονα τ' εὐρώπα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ.
Καί μ' ἔφιλευν προφρόνως πάντες ἐωρχόμενον.
Α λλ' οὔτις μοι τέρψις ἦν φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
Οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.
Μ ήποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλοφανείη
Αντ' ἀρετῆς σοφίης, ἀμφὶ τὸ δ' ἀεὶν ἔχων.
Τ ερπόμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ.
Καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν, εὐθλὸν ἔχων μένος:
Μ ήτέ τινα ξεῖνον δηλεύμενος ὄργμασι λυγροῖς,
Μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἐών.
Τ ὴν σωτοῦ φρένα πέρσε δυσηλεγέων δι πολιτῶν
Αλλος πῖς δι κακῶς. ἄλλος ἄμεινον ὁρᾷ.
Τ ους ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ.
τῶν δι κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.
Α νθρώπων δ' ἄψεκτος ὢν οὐδεὶς γίγνεται οὐδείς.
Αλλ' ὡς λώϊον, οὐ μὴ πεόντεσι μέλει.
Ο ὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσται οὔτε πέφυκεν
Ος τις πᾶσιν ἀδῶν δύσεται ἀϊδου

Ο πω ὁ τ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀταθαλος, οὔτε τοῦ αὐδρὸς
Οὔτε παιθωάτων μῆνιν ἀλβυόμενος,
Υ βρίξᾳ πηὸ τῷ κεκορημένος· οἱ δὲ δίκαιοι
Τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ
Τ αὖτα μαθὼν φίλε ταῖρε δίκαιος χρήματα ποιοῦ·
Σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀταθαλίης.
Α ἰὴ τῶν δ' ἐτέων μεμνημένος, ἐς δὲ τελευτὴν
Αἰνήσεις· μύθῳ σώφρονι πειθόμενος
Ζ δὺς μὲν τῆς δὲ πόλιος ὑπερέχοι ἀμφιρύτοιο
Αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἔτ' ἀπειρεσίην·
Α λλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ ἀπ' ὄλλων
Αρθρώσω γλῶσαν καὶ νόον ἠμέτερον·
Φ ὁρμιγγ' ἀΐω φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἠδὲ καὶ αὐλῷ,
Ημεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
Ρ ίνωμεν· χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες
Μηδὲν γὸν μήδων δεδιότες πόλεμον.
Ωι δ' εἶναι καὶ ἀμείνονα δύφρονα θυμὸν ἔχοντας
Νόσφι μεριμνάων δυφροσύνως διάνειν,
Τ ερπομένους· πλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι
Γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.
Χ ρὴ μὺστῶν θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴπ τοιοῦτον
Εἰδείησοφίης μὴ φθονερὸν τελέειν.
Α λλὰ τὰ μὲν μῶσθαι· τὰ δ' δεικνύναι, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
Τίφιν χρήσηται μοῦνος ἐπιστάμενος·
Φ οῖβ' ἄναξ· αὐτὸς μὲν ἔτ' εὐρυγόωσας πόλιν ἄκρην,
Αλκαθόῳ τέλοπες παιδὶ χαριζόμενος·
Α ὐτὸς δὲ τραπὸν ὕβριστὴν μήδων ἀπόρυκε,

Καὶ χρυσὸς, καὶ γῆς πυροφόρου πεδία.
Ι πασιθ ημιονοί τε. καὶ ὦ τὰ δ' ἔοντα παρέστι.
Γαστρί τε καὶ πηδυρσὶς καὶ πρὶν ἀβρὰ παθεῖν.
Γ αὐδός τε καὶ γυναικὸς, ὅταν δ' ἐκ τῶν ἀφίκηται
Ωρη. σὺν δ' ἤβη γίγνεται ἀρμόδιος
Τ αὐτ' ἄφενος θνητοῖσι. τὰ γὰρ πρὸ ὠφέλιμα πάντα
Χρήματ' ἔχων, οὐδεὶς ὄρχεται ἐς ἀΐδην.
Ο υὐδ' αὖ ἄπρηνα δίδους θανάτου φύγοι. οὐδὲ βαρείας
Νούσους. οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπέρχόμενον
Ζ δὺ πάτερ. εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα, τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
Υβριν ἀδεῖν καὶ σφιν πῦ τὸ γένοιτο φίλον
Θ υμῷ χέτλια ὄργα. μετὰ φρεσὶ δ' ὅστις ἀθήνης
Εργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπίζόμενος
Α υἱὸν ἔπειτα πάλιν τίσαι κακὰ, μηδ' ἑτὸ πίσαι,
Πατρὸς ἀπαθαλίην πάσι γένοιτο κακὸν.
Γ αὖδις δ' οἵτ' ἀδίκου πατρὸς τὰ δίκαια νοδύντις
Τοιοῦτοι χρονίδη σὸν χόλον αἰζόμενοι.
Ε ξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀφροσίην φιλέοντες
Μήτην ὑπερβασίην αἰτιάνειν πατέρων.
Τ αὐτ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς φίλα. νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
Εκφύγει. τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φορεῖ.
Κ αὶ τοῦτ' ἀθανάτων βασιλῦ. πῶς ἔστι δίκαιον,
Εργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
Μ ήτην ὑπερβασίην κατέχων, μήθ' ὅρκον ἀλιτρὸν,
Αλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ.
Τ ίς δ' ἤ καὶ βροτὸς ἄλλος ὁρῶν πρὸς τοῦτον ἔπειτα
Αζοιτ' ἀθανάτους. καὶ τίνα θυμὸν ἔχων

Π ολλούς τοι κύρος ἀνδρας ἀπώλεσεν ἀφρονέοντας
Γνῶμαι γὰρ χαλεπὸν μέτρον ὅτ' ἔθλα παρῇ
Ο ὐδ' ὑναμαί σοι θυμὲ παραὶ χειν ἄρμενα πάντα.
Τέτλαθι. Τῶν δ' ἐσθλῶν, οὔτις σὺ μόνος ὁρᾷς
Ε ὖ μὲν ἔχοντας ἐμοῦ, πολλοὶ φίλοι ἦν δ' ἐπὶ δεινόν.
Εγκύρσῃ, ὡς κῶρος ὃς τὸν ἔχοι νόον.
Π λήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
Πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος.
Ο ὐδ' εἰ σωφροσύνῃ μὲν ἔχοις ῥαδαμάνθιος αὖ πού.
Πλείονα δ' εἰδείης ἀολίδου Σισύφου,
Ο ς τε κὰι ἐξ αἴδαο πολυϊδρίησιν ἀνῆλθεν.
Πείσας κωρυτοφόνην ἀμυλίοισι λόγοις
Η τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόημα.
Αλλος δ' οὔ πως πύτο γ' ἔπεφράσατο.
Ο ὐ τινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψοι,
Ελθοι δ' ἐς χρυερὸν χῶρον ἀποφθιμένων.
Κ υανέας τε πύλας παραμείψεται αἴ τε θανόντων
Ψυχὰς εἴργουσιν, καὶ πρὸ αὐανομόλους
Α λλ' ἄρα κἀκεῖθεν σόφος πάλιν ἦλυθεν ἥρως
Ες φάος ἠελίου σφῆσι πολυφροσύνῃσι.
Ο ὐδ' ἀλύσκων μὲν πρὶν ἐτοίμοισιν ὀυδία.
Πλῶτον ἔχων ἀγαθὴν νέφορος αὐτοκύτου,
Ω κύτερος δ' εἰ ἅπαντα πόδας ταχέων ἀρώσιν
Καὶ πάντων βορέου, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
Α λλά τε χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι
Ως πλοῦτος πείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν
σόν τι πλοῦτος ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστι.

Εστετο. καὶ τιμὴν καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.
Ε ἰμὲν χρήματ' ἔχοιμι σιμωνίδη οἷ' ἀπορῆδειν
Οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι σύνων.
Ν ῦν δέ με γινώσκοντα παροδοιπορεται. εἰμὶ δ' ἄφωνος.
Χρημοσύνῃ. πολλῶν γνοὺς ἄμεινον ἔπη.
Ο ὕνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἱστία λευκὰ βαλόντες
Μιλήου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερὴν
Α ντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν, ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
Αμφοτέρων τοίχων ἢ μάλα τις χαλεπῶς
Σ ώζεται. οἱ δ' ὀδύνῃσι κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
Ἑαθλὸν γ', ὃς φυλακὴν εἶχεν ἅπαντα σόφως.
Χ ρήματα δ' ἁρπάξουσι βίῃ. κόσμος δ' ἀπόλωλε.
Δασμὸς δ' οὐκ ἔτ' ἴσως γίγνεται εἰς τὸ μέσον
Φ ορτηγοὶ δ' ἄρχουσι. κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν
Δείμαίνω μή πως ναῦν κατὰ κῦμα σείῃ.
Τ αῦτά μοι ἠνίχεω κεχρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσι
Γιγνώσκοι δ' αὐτὸς καὶ κακὸν αἰ σοφὸς ἦ.
Π ολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀϊδρίες. οἱ δὲ τὰ καλὰ
Ζητοῦσι χαλεπῶς τρεφόμενοι πενίῃ
Ε ρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται.
Εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.
Ο ὐκ ἔστιν πίσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
Οὐδὲ δίκην εἰπεῖν, οὐδενὶ τοῦτο θέμις.
Ο ὐ χρὴ πιμαίνειν, ὅτι μὴ πιμαντέον εἴη,
Οὐδ' ἔρδειν ὅτι μὴ λῶτον ἢ τελέσαι.
Χ αίρων δ' ὧν τελέσῃς ὠδῖνα μεγάλου διὰ πόντου
Καί σε προσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι

Π ολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίγνεται εὑρεῖν
Ἔργ' ἀνδρῶν· βουλαῖς δ' οὐκέτ' ἔτευτο τέλος.
Ο ὔτοι κήδεις' ὅ εἶς, οὔτ' ἄνουν, οὔτε τὸν ἐχθρὸν
Εἰ μὴ παυδαίου πρήγματος αὐτὸ τύχοις.
Π ολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίγνονται ἑταῖροι
Ἐν δὲ παυδαίῳ πρήγματι, παυρότεροι.
Π αύρους κηδεμόνας τοιοὺς δύρο ἴσκεν ἑταίρους
Κεῖνος ἐν μεγάλῃ θυμοῦ ἀμηχανίῃ
Η δὴ νῦν ἀιδὼς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν
Αὐτὰρ ἀναιδείη γαῖαν ἅπασ' ἐρέφεται.
Α δείλη γενίη τι ἐμοὶ σὶ καθημένῳ ὤμοις
Σῶμα καταυχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον
Αἰ χρὰ δ' μοὶ κ' ἐθέλοντα βίη καὶ πολλὰ διδάσκεις
Ἐσθλὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ καλὰ πάσσαμενον.
Ε ὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι
Κύρν· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ὄραμαι.
Σ ὺν σοὶ κύρνε παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
Ἀλλά τοι ἀμφότριον κῆδος ἐφημέριον.
Μ ηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσωφρένα, μηδ' ἀγαθοῖσιν
Χαῦνον ἔσειέσ' ἀνδρὸς παντὸς φόβον ἀγαθοῦ.
Ο ὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦτο, μή ποτε πρῆγμα γὸ δ' ἔσται·
Θεοὶ καὶ γὰρ νεμεσῶσ' οἱ σινέονται τέλος.
Κ αὶ πρῆξαι μόλις τοι τὶ, καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο
Καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ, καί τε πενιχρὸς ἀνὴρ
Α ἶψα μάλ' ἐκ πλούτου καὶ ὀλίγα πολλὰ πέπασται
Ἐξαπίνης· παντὸν δ' ὧδ' ὤλεσε νυκτὶ μιᾷ.
Κ αὶ σώφρων ἥμαρτε· καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα

Αἰνῶ σε δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει.
Σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλοισι κακοὶ κακὰ λεχαίζοντες.
Οἱ δ' ἀγαθοὶ, πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν
Οὐδ' ἕνα πω μέμονα ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα,
Τῶν νῦν ἀνθρώπων ἥλιος καθορᾷ.
Οὔτι μάλ' ἀνθρώπους καταθύμια πάντα τελεῖται.
Πολλὸν γὰρ θνητῶν, κρείσσονες ἀθάνατοι.
Πόλλ' ἔνα μηχανίοισιν κυλίνδομαι ἀχνίμενος κῆρ
Ἀχρην γὰρ πείνην σὺν κύδει δράμομαι.
Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει. ἀτίει δὲ πένιχρον
Πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀργὸς ἔνεστι νόος.
Πάντοι αἱ κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν.
Πάντοι αἱ δ' ἀρεταὶ καὶ βιότου πάλαμαι.
Ἀργαλέον φρονέοντα, παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀλγεδύνειν
Καὶ σῶν ἀεὶ. τοῦτο γὰρ οὐδ' ὑγιατόν.
Ἰχρόντοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντ' εἶναι
Αἰχρὸν δ' ἐννήφων παρὰ μεθύουσι μολεῖν.
Βίη καὶ νεότης ἐπὶ κουφίζει νόον ἀνδρὸς
Πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλαχίην.
Ὠι πάρ μὴ θυμοῦ κρείσσων νόος, ἀλλ' ἐν ἄταις
Κύρνεται, καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις
Βουλεύου δὶς καὶ τρὶς ὅ, τοι κἠπὶ τὸν νόον ἔλθοι
Ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος αὐὴρ τελέθει.
Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔστι γνώμη τε καὶ ἀιδώς.
Οὐνῦν μὲν πολλοῖς, ἀτρεκέως δὲ ὀλίγοις.
Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι.
Οὔτοι γὰρ χαλεπὸν δαίμονες ἀμφότεροι.

Ρ ἆ ὦν τοι κίνδυνος ἐστ' ὄργματ' οὐδέ τις οἶδε
Ροῖ χήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου
Α λλ' ὁ μὲν βούλοιμεῖν πειρώμενος οὐ προνοήσας
Εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν
Τ ὧδε καλῶς πράσσοντι, θεὸς πολὺ πάντα πέφυκεν
Συντυχίην ἀγαθὴν ἐκλιπὼν ἀφροσύνης.
Τ ολμᾶν χρὴ τὰ δίδοσκε θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι
Ρηϊδίως δὲ φορεῖν, ἀμφοτέρων τὸ λάχος.
Μ ήτε κακοῖσι νοσῶν λυπρῷ φρένα μήτε ἀγαθοῖσι
Τερφθεὶς ἐξαπίνης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
Α νδρὶ πρέπει ἀμήλοισιν ἀποπροθεν ὧμὸν ἑταίροι.
Ρλὴν τούτου πάντως χρήματος ἐστι κόρος.
Δ ὴν δὴ καὶ φίλοι ὦμὸν πάρ τ' ἄλλοισιν ὁμιλεῖν.
Ανδράσιν, οἱ γὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.
Ο ὖμ' ἔμαθες φοιβὸν κατὰ μαζιτὸν ἦν ἄρα καὶ πρὶν
Ηλάστρεις κλέπτων ἡμετέρην φιλίην.
Ε ῥέθεοι σιτ' ἔχρη καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
Ψυχρὸν ὃς ἐν κόλπῳ προσκίλον εἶχες ὄφιν.
Τ οιάδε καὶ μάγνητας ἀπώλεσεν ὄργα καὶ ὕβρις
Οἷα πανυν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.
Ρ ολλῷ τοι πλείονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
Ανδρας ὅσοι μοίρης, πλεῖον ἔχειν ἔθελον.
Α ρχὴ μὲν γλυκύδουλος, μικρὴ χάρις, ἐς δὲ τελευτὴν
Αἰχρὸν δ' ἡ κόρδος καὶ κακὸν ἀμφότερον
Γ ίνεται οὐδέποκαλὸν ὃ τῷ ψεύδος προσομαρτεῖ
Ανδρί, καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.
Ο ὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ σιωπᾶν.

Αλλοτε πολλ' ἔξεις· ἄλλοτε πωπρόπερα·
Ως πεσὼ μήτε λίην ἀφνειὸν κτεάτεσσι γενέσθαι
Μήτε σε γ' ἐς πολλὴν χημοσύνην ἐλάσω.
Ε ἴη μοὶ τὰ μὲν, αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πολλ' ὤπιδοῦναι
χρήματα τῶν ἐχερῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.
Κ εκλῆσθαι δ' ἐς δαῖτα παρίζεσθαι δὲ παρ' ἑσθλὸν
Ανδρα χρεὼν σοφίην πᾶσαν ὤπιθαίνεσθον
Τ οὐ σώιειν ὁπότ' αὖ πλείγησοφὸν ὄφρα διδαχῆς
Καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κόρδος ἔχων ἀπίης.
Η βη τερπρίωνος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
Γῆς, ὀλέσας ψυχὴν, κείσομαι ὥς τε λίθος
Α φθογγος, λείψω δ' ὄραγον φάος ἠελίοιο
Εμπης δ' ἑσθλὸς ἐὼν ὄψομαι οὐδὲν ἔπι
Δ όζα μὲν αὐθρώποισι κακὸν μέγα· πεῖρα δ' ἄριστον
Πολλοὶ ἀπείρηνται δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.
Ε ὖ ἔρδω δὺ πρά πε τίκ' ἄγγελον ἄλλον ἰαλλεις
Τῆς δυεργεσίης ἐνδίην ἀγγελίην.
Ο ἴμε φίλοι προδίδοῖν· ἐπεὶ γὸν γ' ἐχρὸν ἀλδῦμαι
Ως τε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας
Ρ ηΐδιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν, ἢ ἐκ κακοῦ ἑσθλόν.
Μήμε δίδασκ' οὔτοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.
Ε χαίρω κακὸν ἄνδρα· καλυπτομένη δὲ παρείμα
Μικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον.
Ε χαίρω δὲ γυναῖκα παρίδρομον ἄνδρα τε μάργον
Ος τὴν ἀπὸ τρίνυ βούλετ' ἄρουραν ἀρόυ.
Α λλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν· ἀμήχανον ἔστι γενέσθαι
ὄργα· τὰ δ' ἐξοπίσω τῇ φυλακῇ μέλετω.

Α ἰεί μοι φίλον ἦτορ ἴναίτα ὅππότ' ἀκούσω
Αὐλῶν φθεγγομένων ἱμερόεσσα πόα.
Χ αἴρωδ' ὃς πόνων κἀπὸ πάντων λυτῆρος ἀκούων,
χαίρω δ' ὃς φθόγγον χερσὶ λύρην ὀχέων.
Ο ὅτε δουλίη κεφαλὴ δύθεια πέφυκεν,
Ἀλλ' ἀεὶ σκολιὴ, καὐχένα λοξὸν ἔχει.
Ο ὅτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται, οὐδ' ὑακίνθος
Οὐδέποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθερίου.
Ο ὅτις αἰὲν φίλε κύρνε πόδας χαλκεύεται αὐτῷ
Εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξεπόησε θεοί.
Δ εἰ μαίνω μὴ τήνδε πόλιν πυλυπαίδη ὕβρις
Ἤπορε κενταύρους ὠμοφάγους ὀλέσαι.
Χ ῥίμε παρὰ πάθμην, καὶ γνώμην τήνδε δίκασσαι
Κύρνε δίκην, ἴσον τ' ἀμφοτέροισι δόμεν
Μ αἰτεῖν οἰωνοῖς τε καὶ ἀθρόμβοις, ἱεροῖσιν.
Ὅφρα μὴ ἀμπνακίης ἀργαλέον ὄνειδος ἔχω.
Μ ηδ' ἑνὶ πόνῳ κακὸν τὸ βιάζεο. τῷ δὲ δίκαιῳ
Τῆς δυσεργείης οὐδὲν ἀρειότερον.
Α γγελος ἄφθογγος πολέμου πολύδακρυν ἀγείρει.
Κήρυξ ἀσὺ πηλωγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
Α λλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτερύγεσσι χαλινούς
Δυσὶν γὰρ σφ' ἀνδράσιν ἀντιάσειν δοκέω.
Ο ὐ πολλὸν γὸ μεσηγὺ διαῤῥήξουσι κέλευθον,
Εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἔξεπόησε θεοί.
Χ ρὴ πολεμίζειν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
Πρός τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.
Φ ράζεο κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς,

Αλλοτε

Οἶνος. ἀπάργνώμης οὐκέτ' ἐγὼ τάμίης.
Η μετέρης. τὸ δίδωμα, πορὶ τρέχει. ἀλλ' ἀγ' ἀναστάς
Γορινθῶ. μήπως καὶ πόδας οἶνος ἔχῃ
Κ αὶ νόον ἐν στήθεσι δ' ἐόδιχα δὶ μήπι μάταιον
Ερξω θωρυχεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω
Ο ἶνος πινόμενος πρυλὺς κακὸν ἦν δ' ἐπὶς αὖρον
πάνῃ ἄπιστα ωθῶς, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν.
Η λθες δ' ἡ κλεαρίστε βαθὺν δία πόντον αὐύσας
Ενθαδ' ἔπ' οὐδὲν ἔχοντ' ὦ τάλαν οὐδὲν ἔχων.
Ν ηός τοι πηδυρῇσιν ὑπὸ ξυγὰ θήσομθ' ἡμεῖς.
Κλεαρίθ' οἷ' ἔχομθ' χ' οἷα δίδοῦσι θεοί.
Τ ῶν δ' ὅ'ν ἶφι τὰ ἄριστα παρέξομεν, ἢν δ' ἐπὶς ἔλθῃ
Σὸν φίλος ὢν, κατάκειστ' ὡς φιλότητις ἔχεις
Ο ὔτε πὶ ἶφι ὔν ἶφι ἀποθήσομαι, οὔτε πι μεῖζον
Σῆς ἕνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμενα.
Η ν δ' ἐπὶς εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὥς δ' ἐόι εἰπεῖν.
Ως δὺ μὲν χαλεπῶς· ὡς χαλεπῶς δὶ μάλ' δὺ.
Ω ς θ' ἕνα μὲν ξεῖνον πατρώϊον οὐκ ἀπολείπειν.
Ξεινία δὶ πλέον ἕπ' οὐ δύναρος παρέχειν.
Ο ὕστεμά τὴν ὦ πηοῦτε βροτοὶ πιμῶσι μάλιστα
Η γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φορεῖς.
Κ αὶ γάρ τοι πηοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν.
Η πεινὴ δὶ κακῷ σύμφορος αὖδρὶ φορεῖν,
Ο ἶμοι ἐγὼ ἧβης καὶ γήραος οὐλομθίοιο.
Τοῦ μὲν ἐπερχομένου· τῆς δ' ἀπαμισταμθίης.
Ο ὔτέ τινα προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον
Οὔτ' ἔνὶ ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἔνι.

Δ εἴζω δ᾽ ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόθαι
Οὔτέ τοι αὖθις νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
Ο ς δ᾽ αἰεὶ ὑποβάλλει προσιὼν μέτρον οὐκ ἔπικεῖνος
Τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόου.
Μ υθεῖται δ᾽ ἀπάλαμνα τὰ νήφουσ᾽ εἰδέται ἀμχρά.
Αἰδεῖται δ᾽ ἔρδων οὐδὲν ὅπαν μεθύη.
Τ ὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, οὔτε νήπιος, ἀλλὰ σὺ ταῦτα
Γίγνωσκων, μὴ νῦν οἶνον ὑποβολάδην.
Α λλ᾽ ἢ πρὶν μεθύειν, ὑπομίσασο μὴ σε βιάσθω
Γαστὴρ, ὥς τε κακὸν λάτριν ἐφημέριον
Η πατρέων μὴ πῖνε· σὺ δὲ ἔσχε τοῦτο μάταιον.
Κοτύλης ἀεὶ, τοὔνεκά τοι μεθύεις.
Η μὲν γὰρ φορέεται φιλοτήσιος, ἣ δέ τε κεῖται.
Τὴν δὲ θεοῖς ἀπόδεις· τὴν δ᾽ αὖ χειρὸς ἔχεις
Α ρνεῖσθαι οὐκ οἶδας· ἀεἰκητος δὲ τοιοῦτος
Ὃς πολλοὺς οἴνων μὴ πλάταιον ὁρεῖ.
Υ μεῖς δ᾽ οὖ μυθεῖσθαι παρὰ κρητῆρι μέλοντες.
Αλλήλων ὄρθιδας δὴν ἀκροκόμενοι.
Ε ἰς τὸ μέσον φωνοῦντες ὁμῶς ἑνὶ καὶ σὺν ἅπασι
Χοὔτως συμπόσιον γίγνεται οὐκ ἄχαρι.
Α φρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος ὅταν δὴ
Γίνετ᾽ ὑπὲρ τὸ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.
Ε ν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἴδριες ἄνδρες·
Γιγνώσκουσ᾽ ἀνδρὸς δ᾽ οἶνος ἔδειξε νόον.
Κ αὶ μάλα πὲρ πίνουτοῦ· τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρετο πίνων.
Ὥστε κατευχύναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.
Ο ἰνοβαρὲς κεφαλὴν ὀνομάκριτε, καί με βιᾶται

Χρυσὸν, ὄρυβρον ἰδεῖν τριβόλιον βασανῶ.
Τ οὐ χροιῆς καθύπερθε, μέλας οὐχ ἅπτεται ἰός.
Οὐδ' ὑδρώς, ἀεὶ δ' αὖθος ἔχει καθαρόν.
Α νθρωπ' ἐγνώμης ἔλαχες μόρος ὥς πρ ἀνίης,
Καὶ σώφρων οὔ ἴφς ὥς πρ ἄφρων ἐγένου.
Γ ολλοῖς αὖ ξηλωτὸς ἐφαίνεο ἴφν δὲ πρὶ ἴφν,
Οὕτως ὡς πρ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.
Ο ὔτοι σύμφρονές εἰσι γυναῖκες ἀνδρὶ γέροντι
Οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος.
Ο ὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν. ἀποῤῥίξασα δὲ δεσμὰ
Πολλάκις ἐκνυκλῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.
Μ ήπρ' ἀπρήκτοισιν νόον ἔχε. μὴ δὲ μεροίνα
Χρήμασι, ἴφν ἀϋσὸς γίγνεται οὐδὲ μία.
Ε ὐμαρέως πι χρῆμα θεοὶ δόσαν, οὔτε πι δεινὸν
Οὔτ' ἀγαθόν. χαλεπῶς δ' ὄργματι κῦδος ἔχει.
Α μφ' ἀρετῇ τρίβου καί σοι πάρ ἴκαια φίλα
Μὴ δὲ σθένι κἀ ἴφ κορδὸς ὅτ' ἀμχρὸν ἔοι.
Μ ηδένα τῶν δ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν.
Μὴ δὲ βύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι.
Μ ὴ δ' ὀδόντ' ἐπέγειρε σι μωνίδη ὄντινα ἡμῶν
Θωρυχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἕλοι.
Μ ὴ δὲ γὸν ἀγριπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν
Γᾶν γὰρ αἰανκαῖον χρῆμ' ἀϊαρὸν ἔφυ.
Τ ῷ πίνῃ δ' ἐθέλοντι, παρασταδὸν οἶνο χοεῖτω
Οὐ πάσας νύκτας γίγνεται ἁβρὰ παθεῖν.
Α ὐτὰρ ἐγὼ μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου,
Ὕπνου λιθακάκου μνήσομαι οἷα δ' ἰών.

Γ ολλὰ κἰτὰρ τὸν κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμφω
Εὖ λόνδ' ἐξελθόν. λώϊον ἢ τὸ κακόν.
Γ αὐτων μὲν μὴ φῦναι ἀπὶ χονίοισιν ἄριστον
Μηδ' εἰσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου.
Φ ύντα δὲ ὅττως ὤκιστα πύλας ἀϊδαο περῆσαι,
Καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμησάμενον.
Φ ῦσαι καὶ βρέφαι ἦον βροτὸν, ἢ φρένας ἐσθλὰς
Ενθέμεν. οὐδείς πω τοῦτο γ' ἔπεφράσατο
Ο ς τις σώφρων ἔθηκε τὸν ἄφρονα, καὶ κακοῦ ἐσθλόν.
Εἰδ' ἀσκληπιάδας τοῦτο ἔδωκε θεός
Ι ᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν.
Πολλοὺς ἀμαθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
Ε ἰδ' ἦν προικτόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα
Οὔποτ' ἀϊ ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός
Γ ειθόμενος μύθοισι σοφροσύν. ἀλλὰ διδάσκων
Οὔποτε πείσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.
Ν ήϊος ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσι
Τὸν δ' αὐτοῦ ἴδιον, οὐδὲν ἀπιστρέφεται.
Ο ὐδείς τοι πάντ' ἐστὶ πανόλβιος. ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
Τολμᾷ ἔχειν τὸ κακόν. κοὐκ ἐπίδηλος ὅμως.
Δ ειλὸς δ' οὔτε κακοῖσιν ἐπείσατο. οὔτ' ἀγαθοῖσιν
Θυμὸν ἔχων μίμνειν, ἀθανάτων δίδοσις
Γ αυτοῖς ἀνθρώποις ἐπορέγοντ', ἀλλ' ὅπῃ τολμᾷν
Χρὴ δ' ὧρ' ἀθανάτων ἥν οἱ ἑκὰς δίδοσιν ἔχειν.
Ε ἰμὲ θέλοις πυθέσθαι κεφαλῆς ἀπὸ παντὸς ἄκρης,
Αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεῦσεται ἠμετέρης.
Ε ὑρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ὀργυιῇσιν ὅς πρὶν ἄπεφθον

Ιθείαγνώμηστίθεσινἐμῶτφύγῃ.
Τ οὐδ' αὖ, οὔτε κακοῖς ἔπεστι νόος οὔτ' ἀγαθοῖσι
Τὸν δ' ἀγαθόν, πολεμᾶν, χρὴ τἀπικὴτα, φορεῖν.
Α ἰδεῖαθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσήνορας ὅρκους
Εντρεπτὸς δ' ἀθανάτῳ, μῆνιν ἀλευάμενος.
Μ ηδὲν ἄγαν σπουδεῖν· καιρὸς δ' ὅτῳ πᾶσιν ἄριστος
Ερμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν,
Σ πουδὴ καὶ μικρὸς δίκημος ὄντινα δαίμων
Προφρονεῖς μεγάλην ἀμηχανίην παράγει.
Κ αἰοῖ ἔθηκε δοκεῖν ἃ μὲν ἦ κακά· ταῦτ' ἀγαθ' εἶναι
Ευμαρέως· ἃδ' αὖ ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.
Φ ίλτατος ὢν ἥμαρτες· ἐγὼ δ' ἔτι πάντος οὐδέν,
Αλλ' αὐτὸς γνώμης, οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.
Ο ὐδ' ἕνα θησαυρὸν πάντων καταθήσῃ ἀμείνω
Αἰδοῦς· ἥτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι κύρτ' ἔπεται.
Μ ηδενὸς ἀνθρώπων κακίων δόκει εἶναι ἑταῖρος
Ωι γνώμην θ' ἕπεται κύρτε καὶ ὡς δύναμις.
Γ ίνωσκ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδ' ἐμὲ οἶνος
Εξάγει ὡς τ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος πρόσσου.
Ο ὐδὲν ὅμοιον ἐμοὶ δύναμαι δίκημος δύρειν
Πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μήτις ἔνεστι δόλος.
Ε ς βάσανον δ' ἐλθὼν, παρατρίβομαι ὡς τε μολίβδω
Χρυσός· ὑπερτερίης δ' ἄμμιν ἔνεστι νόος.
Γ ολλά μ' ἐκὴ σίωι ἐντα παρορχεται ἀμφὶ τ' ἀνάγκης
Σιγῶ γιγνώσκων ἦ μετέρην δύναμιν.
Γ ολλοῖς ἀνθρώποις γλῶσσ' ἠδ' ὐραι οὐκ ἐπίκειν ται
Αρμόδια, καίσφιν πολλὰ μέλητα μέλει.

Μ ομβοῦντα δ' ἐμὲ πολλοὶ ὁμῶς κακοὶ ἠδὲ καὶ ἐσθλοὶ
Μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς ἶσον ἀοιδοφόων δύναται.
Μ ήμ' ἀέκοντα βίηφι τῶν, ὕπως ἅμα ξαίνε λόωνται
Εἰς φιλότητα λίην κύργε προσηλόμενος.
Ζ εῦ φίλε. θαυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις,
Τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν.
Α νθρώπων δ' οὔ τοι ἀθανάτων κραδίη θυμὸν ἐκάστου.
Σὸν δὲ κραπνὸς πάντ' ἶσον ἐπ' ὔμασιν βασιλεῦ.
Ρῶς δέ σευ κρονίδης τολμᾷ νόος ἀνδρας ἀλιτροὺς
Εν ταυτῇ μοίρᾳ τόνδε δίκαιον ἔχειν.
Η υτ' ἂν σωφροσύνην περφυῆ νόος· ἤντε προὸς ὕβριν
Ανθρώπων, ἀδίκοις ἕρμασι πειθομένων.
Ο ὐδ' ἐπικερτομέων προὸς δαίμονός ἐστιβροταῖσιν.
Οὐδ' ὁδὸς ἣν τιν' ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.
Ε μπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
Εργων ἴσχονται θυμὸν ὅμως πονίης.
Μ ητέρ' ἀμηχανίην ἔλαβον τὰ δίκαια φιλοῦντες,
Ἤτ' ἀνδρῶν προάγει θυμὸν ἐς ἀμηχανίην.
Β λάπτουσ' ἐν στήθεσι φρένας καρτερὴς ὑπ' ἀνάγκης
Τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φορεῖν
Χ ρημοσύνη εἴκων· ἡ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει.
Ψεύδεα τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ὀρίδας.
Α νδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν.
Ἠ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκτει ἀμηχανίην.
Ε ν πενίῃ δ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ ὅτε πολλὸν ἀμείνων
Φαίνεται ἐστ' ἀνδὴ χρημοσύνη κατέχῃ,
Τ οὐ μὲν γὰρ, τἄδικα φρονέει νόος, οὔτε προφανεῖ.

Δὸς δ' ἐμοὶ ἀντὶ κακῶν, καί τοι παθεῖν ἀγαθόν.
Τ εθναίην δ' εἰ μήτι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνῶν
Εὕροιμην. δοίητ' ἀν τ' ἀνιῶν ἀνίας.
Α ἴσα γὰρ οὕτως ἐστὶ, τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
Ανδρῶν, οἱ τὰ μὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
Σ υλήσαντες. ἐγὼ δὲ κύων ἐπόρησα χαράδρην
Χειμάρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
Τ ὧν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν. ἐπίτ' ἐσθλὸς ἄροιτο
Δαίμων. ὡς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.
Ω δειλὴ πενίη. τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἀνδρ' ἰέναι; πὶ δὲ δὴ μοῦνός ἐθέλοντα φιλεῖς
Α λλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μή δὲ μεθ' ἡμῶν
Αἰεὶ δυστήνου πῦδε βίου μέτεχε.
Τ όλμα κύρνε κακοῖσιν ἐπεὶ καὶ ἐσθλοῖσιν ἔχαρες
Εὖτέσε καὶ τοὔνομ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
Ω ς δ' ἐπὶ πᾶρ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὖτις
Εκδύναι πειρῶ. θεοῖσιν ἐπευχόμενος
Μ ὴ δὲ λίην ἐπίφαυνε. κακὸν δ' ἔπι κύρνε φαίνειν
Παύρους κηδαμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.
Α νδρός τι κραδίη μανύει μέγα πῆμα παθόντος
Κύρνε ἀποπνυμόνου δ' αὖξεται ἔξοπίσω.
Ε ὖκώπλε ἠνεχρόν, ὅταν δ' ὑπὸ χείριος, ἔλθῃ.
Τί σύνιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.
Ι σχενόον, γλώσσῃ δὲ τὸ μείλιχον ἀιὲν ἐπέσθω.
Δ ειλῶν τοι τελέθει κραδίη ὀξυτέρη.
Ο ὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν ὅντιν' ἔχουσιν.
Οὔτε γὰρ οὖ ὄρδων αὐδαίω. οὔτε κακῶς

Π ολλοί τοι πλουτοῦσι κακοί· ἀγαθοὶ δὲ πένονται,
Ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐδαμειψόμεθα
Τ ῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἐμπεδον αἰεὶ
χρήματ' ἀνθρώπων, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.
Κ ύρν' ἀγαθὸς μὲν ἀνήρ, γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ
Τολμᾷ δ' ἔντ' ἀγαθοῖς εἶμεν ἔντε κακοῖς.
Ε ἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει
Ἀφραίνων, κακίην οὐ δύναται κατέχειν.
Μ ήποτ' ἐγὼ σμικρᾷ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσῃς
Πειθόμενος χαλεπῇ κύρνε διαβολίῃ.
Ε ἴ τις ἁμαρτῇσιν φίλων ἐμὲ παντὶ χολῶτο.
Οὔποτ' ἀν' ἀμπλακίοις ἄρθμιοι δὲ φίλοι
Εἶεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔπηται
Θυνητοῖς κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.
Κ αὶ βραδὺς βουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων
Κύρνε, σὺν δυσμενίῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων
Η συχος ὡς πορ ἐγὼ μέσσην ὁδὸν ὄρχεο πρασσὶ
Μηδ' ἑτέροισι δόδυς κύρνε τὰ τῶν ἑτέρων.
Μ ήποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι κύρνε φιλήσῃς
Οὐδὲ γὰρ οἰκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔπι.
Μ ηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως
Κύρν' ἕξεις ἀρετὴν, ἥντε λαβεῖν χαλεπόν.
Ζ εύς μοι τῶντε φίλων δοίητσιν οἵ με φιλεῦσι·
Τῶντ' ἐχθρῶν μεῖζον κύρνε δυνησόμενον.
Χ' οὕτως αὐδοκέοιμι μετ' ἀνθρώποισι θεὸς εἶναι·
ἢν ἀποτισάμενον μοῖρα κίχῃ θανάτου.
Α λλὰ ζεὺς τέλεσόν μοι ὀλύμπιε καίριον εὐχήν.

Ὡς δὲ τὸ σῶσαι. οἱ πολλοὶ αὐολβότεροι.
Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν.
Ἀνδρῶν. γίνονται δ' ἐκ τραπέλοισι νόμοις.
Ἰδὼς μὲν γὰρ ὄλωλεν. ἀναιδὴς δὲ καὶ ὕβρις
Νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.
Οὐδὲ λέων ἀεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλά μιν ἔμπης.
Καὶ κρατερὸν πόρδεον θὰρσος ἀμηχανίη.
Κοπίλῳ αὐθρώπῳ σῦγα. χαλεπώτατον ἄχος.
Φθεγγόμενος δ' ἀδαὴς οἷσι παρὴ μέλεται.
Ἐχθαίρουσι δὲ πάντες ἀναγκαίη δ' ἐπιμιξις
Ἀνδρὸς τοιούτου συμπροΐῳ τελέθει.
Οὐδ' ἐθέλει φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν αὐδρὶ γένηται.
Οὐδ' ἦν ἐκ γαστρὸς κύρνε μιᾶς τεγόνει.
Ἰκρὸς καὶ γλυκὺς ἴαθι. καὶ ἁργαλέος καὶ ἀπηνὴς
Λάτροισι καὶ δμῶσιν ἐπίστιος ἀγχιθύροις.
Οὐχρὴ κυκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν
Τὸν δὲ κακὸν κινεῖν ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ λάβῃς.
Ὦ κακοί, οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς τεγόνασιν,
Ἀλλ' ἄνδρεσι κακοῖς σὺν θέμενοι φιλίην,
Ἔργα τε δείλ' ἔμαθον καὶ ἐπὶ δύσφημα καὶ ὕβριν
Ἑλκόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔοικα.
Ἐγὼ μὲν συοὶ τοῖσιν ἀνὴρ ἐπικυμένος ἴαθι
Πάντα δ' ἐμὴν λήθην ὡς ἀπόντα δέχει.
Εἰ δὲ φορεῖν τὰ γελοῖα. θύραφι δίκαρτερος εἶης.
Γιγνώσκων. ὀργὴν ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.
Ἐγὼ μὲν μανόμηοις μάλα μαίνομαι. ἐν δὲ δικαίοις,
Πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιότατος.

Ο ὔμοι πίνεται οἶνος· ἐπεὶ παρὰ παυδὶ πρείνω
Αλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμοῦ κακίων.
Ψ υχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνοιτε τοκῆες.
Ως θαμὰ θ' ὑδρεύει καί με γοῶτα φορεῖ.
Ε νθα μέσην παρὰ παῦδα λαβὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
Δειρήν, ἣ δὲ πρὶν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.
Γ νωτή τοι πενίη, καὶ ἀπὸ τρίπος ἐστὶν ἑοῦσα.
Οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ὄρχεται οὔτε δίκας
Α ὐτὴ γὰρ τοὔλαστον ἔχει· πάντ' δ' ἐπίμαχτος.
Ραϊτὰ δ' ἐχρὰ ὅμως γίνεται ἔνθα πορῇ
Ι σως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς αἰζηοῖς
Γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδοσαν.
Τ ῶν παίτων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις θανάτοιτε,
Καὶ πατέων νούσων ἐστὶ πονηρότατον.
Ρ αῖδας ἐπεὶ θρέψεο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις
Χρήματα δ' ἐγκαταθῇς πολλὰ μιαρὰ πάθῃ.
Τ ὸν πατέρ' ἐχθαίροισι· καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι
Καὶ τυγέουσ' ὡς πορ πῶϊ χόνι ἐπορχόμενον.
Ε ἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα, κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν.
Μηδ' ἐμίαν κατὰ πίνα ἀξόμενον νέμεσιν.
Δ ειλῶ γὰρ τὰ πάλαμνα βροτῷ παρὰ πολλὰ μελέσθαι,
Ρὰρ πρὸς ὃς ἡγεῖσθαι θῶς καλὰ πάντα πιθεῖ.
Α τῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα πόνδε προβαίνε
Μήθ' ὁρκῳ πίσσυος. μήτε σὺν μοσσύνῃ.
Μ ηδ' εἰ ξύνετέλει παρέχειν βασιλῆα μέγισον.
Εγγυον· ἀθανάτων πιστὰ πιθεῖν ἐθέλων.
Ε ὐ γὰρ τοι πολλῷ δὴ κακοφόγῳ αὐδὰ μένει οὐδὲν

Κύρν· ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνήρ.
Ο ὐδ' ἔπτε τορέωσι νῆμιν ἄτ' ἀνδράσι σωζομένοισιν,
Λύειν ὡς πόλεως τοίχοι ἁλωσομένης.
Σ οἱ μὲν ἐγὼ τοῦδ' ἔδωκα· σὺν οἷς ἐσ ἀτειρονα πόντον·
Γωτήσῃ· κατὰ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
Ρ ηϊδίως θοίναις δὲ κἀν εἰλαπίνῃσι παρέσῃ
Εν πάσαις· πολλῶν χείμενος ἐν στόμασιν.
Κ αἰσχεῖν αὐλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
Εν κόσμῳ, ὅρατοί καλά τε κἀγλιγέα
Α σονται, κἠὅταν δ' ὀνοφεροῖς ὑπὸ κεύθμασι γαίης
Βῆς πολυκωκύτους εἰς αἰδαο δόμους.
Ο ὐδ' ἐποτ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, οὐδὲ γελήσεις
Ἄφθιτον ἀνθρώποις ἀεὶ ἔχων ὄνομα.
Κ ύρνε καθ' ἑλλάδα γῆν, τροφώιεσσ· ἠδ' ἀνὰ νήσους.
Ιχνύεντα πορῶν πόντον ἐπ' ἀτρύγετον
Ο ὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλά σε πέμψει
Αγλαὰ μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
Γ ᾶσι γὰρ οἷσι μέμηλε κἀσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἔστη ὁμῶς ὄφρ' ἂν γῆ τε κἀν ἠέλιος.
Α ὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σοῦ τυγχάνω ἀξιδύης.
Αλλ' ὡς πορ μικρὸν παῖδα, λόγοις μ' ἀπάτα τάς.
Κ άλλιστον μὲν δίκαιόπατον, λῶστον δ' ὑγιαίνειν.
Ρᾷγμα δὲ τερπνόπατον, οὗτις ὁρᾷ τὸ τυχεῖν
Ι σος ἐγὼ καλὴν κἀν ἀεθλίῳ· ἀλλὰ κάκιστον
Ἄνδρα φέρω· καί μοι τοῦτ' ἀνιαρόπατον.
Γ ολλάκι δὴ μέλλησα διαῤῥήξασα χαλινὸν
Φεύγειν ὡς ἁμὴν μὴν κακὸν ἡνίοχον.

Α λλον δ' οὐχ ατέμαρτε δίκη θανάτοιο γὰρ αὐδὴς
πρόσθεν ἀπὶ βλεφάροις εἵζετο κῆρα φορῶν.
Ο ὐδείς τοι φθύνητι φίλος κἀπὶ πιστὸς ἑταῖρος,
τῆς δὲ φυγῆς ἐστι, τοῦτ' ἀμείνοτερον.
Ο ἰνόντοι πάσιν πρυλὺν κακόν, ἤν δ' ἑτις αὐτὸν
πύθηται πάσσαμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός
Κ ύρνε φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε πρικκίλον ἦθος
Οργὴν συμμίσγων ἥντιν' ἕκαστος ἔχει.
Γ ουλύπου ὀργὴν ἴσχε πλυσηκόου ὅς κε τὶ πέτρῃ
τῇ προσομιλίσει, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
Ν ῦν μὲν τῇ δ' ἐφ' ἕτερα· τοτὲ δ' ἀμφοῖος χρόα γίγνου
Κραιπνόν τοι σοφίη γίγνεται ἀντροπίης.
Μ ὴ δ' ἄγαν ἀχάλλε· τάρασσον μέσσων πολιητῶν
Κύρνε μέσην δ' ὁρόων τὴν ὁδὸν ὡς πορεύεσθαι.
ὅ στις σοὶ δοκέει τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδέν
Αλλ' αὐτὸς μοῦνος πρικίλα δίκτε ἔχειν.
Κ εῖνος γ' ἄφρων ἐστὶ νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ
ἴσως γὰρ πάντες πρικίλ' ἀπιστάμεθα.
Α λλ' ὁμὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείησιν ἕπεσθαι·
Τῷ δὲ δόλοι σοφίαι μᾶλλον ἀπισθοπόδων.
Γ λούπου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον αὐτοῖσιν·
Οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλείονες ἔχουσι βίον.
Δ ιπλάσιον ἀπόλοιτο· τίς αὖ κορέσειεν ἅπαντας·
Χρήματα τοῖσι θνητοῖς γίγνεται ἀφροσύνη.
Α τὴ δ' ἐξαῦτις αὐαφαίνεται· ἤν ὁ πτερόεις
Πέμψει τειρομένοις· ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.
Α κρόπολις, κἀπὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι μίμῳ

Δίζεσθαι χαλεπῆς κύρνε λύσιν πενίης.
Τ εθναίναι φίλε κύρνε πενιχρῷ βέλτερον ἀνδρὶ
Ηζώειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.
Κ ριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα κύρνε καὶ ἵππους
Εὐγενέας. καὶ τῆς βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
Β ήσεσθαι. γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
Εθλὸς ἀνὴρ ἥν οἱ χρήματα πολλὰ δίδῳ
Ο ὐδεμία κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
Πλουσίου. ἀλλ' ἀφνεὸν βούλετ' ἀντ' ἀγαθοῦ.
Χ ρήματα μὲν τιμῶσι καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημε.
Καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ πλούτου ἔμαξε γένος.
Ο ὕτω μὴ θαύμαζε γένος πολυπαίδη αὐτῶν
Μαυροῦσθαι. σῶν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς
Α ὐτός πι τοιοῦτον εἶδως κακὸν ἄφρονα τρίνουσαν.
Εἰς οἶκους ἄγεται χρήμασι πειθόμενος
Ε νδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
Εντύνει τ' ἀνδρὸς πλήμονα θῆκε νόον.
Χ ρήματα δ' ὧν δίοθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται.
Καὶ καθαρῶς, ἀεὶ γὰρ μόνιμον τελέθει.
Ε ἰδ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδὲς θυμῷ
Κτήσεται. εἶθ' ὅρκῳ παρὰ τὸ δίκαιον ἑλὼν,
Α ὐτίκα μὴ πὶ φέρειν κέρδος δοκεῖ. ἐς δὲ τελευτὴν,
Αὖθις ἔγεντο κακὸν, θεῶν δ' ὑποδέχε νόος.
Α λλὰ τὰ δ' αὐθεώπων ἅπαντα νόον. οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς
Γίνονται μάκαρες πήγματος ἀμηχανίης.
Α λλ' ὄφρα, αὐτὸς πόσε κακὸν χρέος, ὃς δὲ φίλοισιν
Α την ἐξοπίσω πασιν ἐπικρέμασιν.

Τ ἱκάνει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.
Μ ἠπροτέ τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθείς
Μήδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πορόφερε.
Ζ δύς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπει ἄλλοτε ἄλλῳ·
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν· ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν.
Μ ἠπροτε κύρν' ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα, οἵ δὲ γὰρ οὐδεὶς
Ἀνθρώπων ὅπνου χ' ἡμέρα ἀνδρὶ τελεῖ.
Γ ολλοί τοι χρῶνται δειλοῖς φρεσὶ δαίμονι δ' ἔθλῳ,
Οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίγνεται ἐς ἀγαθόν.
Ε ἰσὸν δ' οἱ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι φαύλῳ
Μοχθίζουσ· τέλος δ' ἔρμασιν οὐχ ἕπεται.
Ο ὐδεὶς ἀνθρώπων, οὔτ' ὄλβιος, οὔτε πενιχρός,
Οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος, οὔτ' ἀγαθός.
Α λλ' ἄλλῳ κακόν ἐστι· τὸ δ' ἀπρεκὲς ὄλβιος, οὐδείς
Ἀνθρώπων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.
Ο νδ' ἐθελοι πιμῶσιν, ὁ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ
Ἀνδρὸς δι' ἀσουδὴ γίνεται οὐδεμία.
Θ εοῖς δύχου οἷς ἐστι μέγα κράτος, οὔπα πέρθεων
Γίνεται ἀνθρώπους οὔτ' ἀγαθὸν οὔτε κακά.
Λ νδρὶ ἀγαθὸν, πενίην πάντων δ' ἁμμνησι μάλιστα.
Καὶ γήρως πολιοῦ κύρνε καὶ ἠπιάλου.
Η νδὴ χρὴ φεύγοντα. καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον
Ριπτεῖν· καὶ πετρῶν κύρνε κατ' ἠλιβάτων.
Κ αὶ γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος, οὔτε πιεῖσεῖν,
Οὔτ' ὀρέξαι δύναται γλῶσσα δ' ἑοὶ δέδεται.
Χ ρὴ γὰρ ὁμῶς πάντῃ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης

Γρὶν πειραθείης ὥς πορ ὑποζυγίου.
Ο ὐδ' ἐκεν εἰκάσσας ὥς πορ ποτ' ἐς ὤριον ἐλθὼν,
Πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.
Μ ήτ' ἀρετὴν δύχου πολυπαίδη ἔξοχος εἶναι
Μήτ' ἄφενος, μοῦνον δ' αὐδρὶ γένοιτο τύχη.
Ο ὐδὲν ἐν αὐτοῖσι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
ἔπηετο, οἷς ὅσσιν κύρνε μέμηλε δίκη.
Ο ὐδ' εἰς κύρν' ἄτης καὶ κορδίου ἀμπλος αὐγὸς,
Αλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων.
Ο ὐδ' ἔτις αὐθρώπων ὀργάξεται ἐν φρεσὶν εἰδὼς
Ες τέλος, εἴτ' ἀγαθὸν γίγνεται εἴτε κακόν.
Π ολλάκι γὰρ δοκέων θήσειν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκε,
Καὶ τι δοκῶν θήσειν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.
Ο ὐδ' ἔτῳ αὐθρώπων σαράγίγνεται ὅσσ' ἐθέλῃσι,
Ἴσχει γὰρ χάλεπῆς πείρατ' ἀμηχανίης.
Α νθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν ἔμμοροι ὄντες οὐδέν,
Θεοὶ δὲ καὶ σφέτερον πάντα τελοῦσιν ὁόν.
Ο ὐδείς πω ξείνον πολυπαίδη ἐξαπατήσας
Οὐδ' ἱκέτην θυητῶν ἀθανάτους ἔλαθε.
Β ούλεο δ' ὀλιγοβίοις σοῖς χρήμασιν οἰκεῖν
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασσάμενος
Ε ν δὲ δίκαισσιν συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή ἐστι
Πᾶς δ' ἔτ' ἀνὴρ ἀγαθὸς κύρνε δίκαιος ἐών.
Χ ρήματα μὲν δ' αἴμων καὶ πανκάκῳ αὐδρὶ δίδωσιν.
Ηδ' ἀρετὴ ὀλίγοις αὐδράσι κύρν' ἕπεται.
Υ βριν κύρνε θεὸς, πρῶτον κακὸν ὥπασεν αὐδρὶ
Οὗ μέλλει χώρην μηδεμίαν θέμεθος

Α ντὶ κασιγνήτου σὺ δέ μοι φίλε τοῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, κἠν τοτέμου μνήσεαι ἐξοπίσω.
Μ ηδεὶς ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι
Κύρνε, τί δ' ἔστ' ὄφελος, κεῖνος ἀνὴρ φίλος ὤν
Ο ὔτ' ἀΐσσ' ἔχχαλέσοι ὁ πόνου ῥύσαιτο κἠ ἄτης,
Οὔτε κεν ἐθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλει.
Δ ειλοὺς δ' οὔ ἐρδοντι μετατιτάσκεται χάρις ἐστὶ,
Ισον κἠ πείρειν πόντου ἅλὸς πολιῆς.
Ο ὔτε γὰρ ἂν πόντον πείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
Οὔτε κακοὺς οὔ δρῶν, οὔ πάλιν ἀντιλάβοις.
Α πλησον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον ἢν δ' ἐν ἁμάρτῃς.
Τῶν προόθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
Ο ἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι πάθοντες
Μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν κἠ χάριν ἐξοπίσω
Μ ήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
Αλλ' ἀεὶ φεύγειν ὡς τε κακὸν λιμόν.
Π ολλοί τοι πόθος κἠ βρώσιος εἰσὶν ἑταῖροι,
Εν δὶ πουλαίῳ πράγματι παυρότεροι.
Κ ιβδήλου δ' ἀνδρὸς γνῶναι χαλεπώτερον οὐδὲν
Κύρν', οὐδ' ὀλαβίης ἐστὶ ποτιπτέονος.
Χ ρυσοῦ κιβδήλοιο κἠ ἀργύρου ἄχετος ἄτη
Κύρνε κἠ ἐξευρεῖν ῥᾴδιον ἀνδρὶ σοφῷ.
Ε ἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσι λέληθε,
Ψευδὴς ἐὼν ὀλίγον δ' ἐν φρεσὶν ἢ πὰρ ἔχει.
Τ οῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι
Καὶ γνῶναι, πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
Ο ὐκ ἀνὴρ ἀνδρὸς νόον οὔτε γυναικὸς

Πρὶν

Καὶ μακρὴν ποιῆτιν κύρν ὁδὸν ἐκτελέσας.
Γ ρῆξιν μὴ δὲ φίλοισιν ὅλως αἰακοίνεο πᾶσι
Γαῦροι τοι πολλὸν πιστὸν ἔχουσι νόον.
Γ αἴροισι πίσυνος μεγάλ' αὐδράσιν ἔργ' ἄμ' χείρει.
Μήποτ' ἀνήκεστον κύρνε λάβῃς ἀνίην.
Γ ιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου αἰπερύσασθαι
Αξιος ἐν χαλεπῇ κύρνε διχοστασίῃ.
Γ αὔρους δύρήσεις πολυπαίδη ἀνδρας ἑταίρους
Γιφοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γιγνομένους,
Ο ἵππυες αἰ' τελμῶεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες
Ισον ἴφι ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν
Τ οὐς δ' οὐχ δύρήσεις δίξήμενος οὐδ' ἅμ' πάντας
Ανθρώπους οὐς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγει.
Ο ἔστιν ἅμ' γλώσσῃ τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἕκαστιν
Αἰδὼς οὐδ' ἀγχρὸν χρῆμ' ἅμ' κέρδος ἄγει.
Μ ὑμ' ἔστισιν μὲν τέρτε, νόον δ' ἔχε καὶ φρεΐας ἄλλῃ.
Εἴμε φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
Η με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἤμ' ἀπόειπὼν
Εχθαρ' ἀμφαδίην νεῖκος ἀφαίμενος.
Ο ς δὲ μὴ γλώσσῃ δίχ' ἔχει νόον οὗτος ἑταῖρος
Δφνὸς κύρν' ἐχρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὤν.
Ε ἵτις ἐπαινέσει στε πόσον χρόνον ὅσσον ὀρῴη,
Νοσφισθεὶς δ' ἄλλῃ γλῶσσαν ἵησι κακήν,
Τ οιοῦτός τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλὸς
Ος κ' εἴπῃ γλώσσα λῷστα, φρονεῖ δ' ἕτερα,
Α λλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος ὅς τὸν ἑταῖρον
Γιγνώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει

Δῆμόν τι φθείρωσι δίκας τ' ἀδίκοισι δίδωσιν
Οἰκείων κερδῶν εἵνεκα καὶ κράτιος.
Ε λπετο μή δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμέεσθαι,
Μηδ' ἔτι νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ.
Ε ὔ τ' αὖ τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γέγηται
Κέρδεα δημοβόρῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
Ε κ τοῦ γὰρ στάσις ἐστὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
Μούναρχος δὲ πόλει μή ποτε τῇδε ἄδοι.
Κ ύρνε πόλις μὲν ἔθ' ἥδε πόλις λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδισαν, οὔτε νόμους.
Α λλ' ἀμφὶ πλευρῇσι θοὰς ἀγυιὰς κατέτριβον.
Ἔξω δ' ὥς τ' ἔλαφοι τήνδ' ἐνέμοντο πόλιν.
Κ αὶ νῦν εἰσ' ἀγαθοὶ πολυπαίδῃ· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοί.
Νῦν δ' ἄλοι, πίσκειν ταῦτ' αἰέχοιτ' ἐσορῶν.
Α λλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀμήχανον γελῶντες
Οὔτε κακῶν γνώμας ἔδοτες, οὔτ' ἀγαθῶν.
Μ ηδ' ἕνα τῶνδε φίλον ποιοῦ πολυπαίδῃ ἀστῶν
Εκθυμῷ χρείης ἕνεκα μηδεμιῆς.
Α λλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
Χρῆμα δὲ συμμίξῃς μηδενὶ μηδὲ τοῦν
Σ πουδαῖον· γνώσῃ γὰρ ὀϊζυρῶν φρένας ἀνδρῶν
Ως σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἔτ' οὐδεμία
Α λλὰ δόλους ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν.
Οὕτως, ὡς ἀνδρες μηκέτι σωζόμενοι.
Μ ήποτε κύρνε κακῷ πείσιος βούλευε σὺν ἀνδρὶ
Εὖ τ' αὖ πουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι.
Α λλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλεύεο πολλὰ μογήσας

Τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων

Κ ὑργε σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ φρεσὶν ἔμπεδα θῶ

Τοῖς δ' ἔπεσι· λήσει δ' οὔποτε κλεπτομένη

Ο ὐδὲ τις ἀμαύρει κάκιον τοῦ ἄθλου παρεόντος.

ὧδε δὲ πᾶς ἐρέει θεύγνιδός ἐστιν ἔπη

Τ οῦ μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστοῦ

Ἀσσοί σιν δ' οὕτω πάσσιν ἀδεῖν δύναμαι.

Ο ὐδὲν θαυμαστὸν πολυπαίδη· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς

Οὔθ' υἱῶν πάντας αἰδοίεται, οὔτ' ἀιέχων.

Σ οί δ' ἐγὼ δὲ φρονέων ὑποθήσομαι οἷ' ἀγαθοῖσι

Κύρν' ἀπὸ Θεύγιδος ἀγαθῶν πάϊς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.

Γ έπνυσο· μηδ' ἀνδρὶ χρὴ σὺν ἔργματα μηδ' ἀδίκοισι

Τιμὰς, μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο, μηδ' ἄγενος.

Τ αῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει

Ανδράσιν, ἀλλ' ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο.

Κ αὶ μέθα τοῖσιν πίνε καὶ ἔσθιε, καὶ μέθα τοῖσιν

Ἰζε· καὶ αὐδάνεται ῥηϊδίως μεγάλη δύναμις.

Ε σθλῶν μὲν γὰρ ἄπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι· ἢν δὲ κακοῖσθ'

Συμμαχέῃς, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἔοπα νόον

Τ αῦτα μαθὼν ἀγαθοῖς ὁμίλεε· καί ποτε φήσεις

Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κ ύρνε κύει πόλις ἤδη· δ' ἐδοίκαδε μὴ τέκῃ ἄνδρα

Εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ὑμετέρης.

Α οἱ μὲν γὰρ ἔσθ' οἵδε σαόφρονες· ἡγεμόνες δὲ

Τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.

Ο ὐδεμίαν πω κύρν' ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες

Αλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖς κακοῖσι ἄδῃ.

Ομβρῳ χειμερίῳ πηθων· τῶς ἰαχ' μν ἀπόλλων,
Λητοΐδης ἄνωξ ὅπ ξα χλειτὰς ἑκατόμβας.
Ος τις ἄγοι ωυθοῖ δι, βίη συλασκε δοκδύων.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓΙΑΚΑΙ.

Αγαλητοῦς ἡέ διὸς τέκος, οὔ
ωοτε σεῖο
ὦ Λήσομαι ἀρχόμενος, οὐδ' ἄωτ'
ωαυόμψος.
Αλλ' ἀεὶ ωρῶτόν τε καὶ ὕςατον
ἔντε μέσοισιν
Αείσω. σὺ δέ μθυ κλῦθι καὶ ἐθλὰ δίδου.
Φ οἷβε αἶαξ ὅτε μψσε θεὰ τέκε ωότνια λητὼ,
Φοίνικος ῥαδίνης χερσὶν ἐφαψαμψίν,
Α θανάτων κάλλιςον ἅπαι τροχοειδέϊ λίμνῃ.
Γᾶσα μὲν ἐπηάθη δ' ὕλος ἀπειρεσίη
Ο δ' ὑμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασε δὲ γαῖα τιλωρὴ,
Γήθησεν δὲ βαθὺς ωόντος ἁλὸς ωολιῆς.
Α ρτεμι θηροφόνη θύγατερ διὸς ἣν ἀγαμέμνων
Εἰσάθ' ὅτ' ἐς τροίην ἔπηδ νυσὶ θοαῖς.
Ε ὐχο μψῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἄλαλκε.
Σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.
Μ οῦσαι καὶ χάριτες κοῦραι διὸς, αἵ ωοτε καὶ δ' μου
Ες γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν ἀείσατ' ἔπος.
Ο ὅτι καλὸν φίλον ἐςί· τὸ δ' οὐ καλὸν, οὐ φίλον ἐςί.

Ἀλλὰ μὲγ' ἰάχων φλογὶ ἴκελα τεύχεα πάλλων,
Καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακληείη
Καπλάμεται μεμαὼς καὶ ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
Στῆρχγὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων πρὸ πτύνειῶτος.
Ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δ' ἴφθου.
Δριμὺ δ' ἄφαρ' ἄχος εἷλεν. ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
Ἐσσυτ' ἔφ' Ἡρακλῆϊ κραπεφρονι. τὸν δ' ἄπο νόντα
Ἀμφιτρυωνιάδης δεινὸς ἀκόρητος αὐτῆς.
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὕπο δ' αὐλαλέοιο,
Οὔτασ' ἀπὸ κρατέως διὰ δὲ μέγα σάκος ἔραξε,
Δούρατα νωμήσαν. ἀπὸ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
Τῷ δὲ φόβος καὶ δεῖμος ἐϋπρόχον ἅρμα καὶ ἵππους.
Ἤλασαν αὖ ἔγγυς καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
Ἐς δίφρον θ' ἵκανε πολυδαίδαλον. αἶψα δ' ἔπειτα.
Ἵπποις μαστιέτην. ἵκοντο δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
Υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος.
Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλά.
Νίσοντ' αὖ ἔπειτα πόλιν πρὸς ἀχαϊνον ἵκοντο.
Ἵπποις ὠκυπόδεσσι. τὰ μὲν γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἐξίκετ' οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ' αὖ κύνεξ βάλεν καὶ λαὸς ἀπείρων
Οἳ ῥ' ἔγγυς ναίων πόλιος κλυτοῦ βασιλῆος,
Ἄρηος. μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἰαωλκόν.
Λριννυτ' ἰὼ δ' ἐλίκην, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς
Τιμῶντες κύκνα φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
Τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' ἀΐδις ποίησεν ἄναξ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔπασε διὸς παλαιὸς υἱός·
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἄφαρ προσιέντα δοκεύσας,
Δφγὸν ὁρῶν ὅσσοισι λέων ὡς, σῶμα πικύρσας·
Ος τε μὴ ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
Σχίσας ὅπτα τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
Εμμενέως δ' ἄρα τοῦγε κελαινὸν αἷμα ταμήτην
Γλωχινῶν δ' ὅσσοις δεινὸν πλόκαμός τε κὴν ὤμοις
Οὐρῇ μαστιχόων πόστι γλάφυ οὐδὲ τις αὐτὸν
Ετλη ἐς αὐτὰ ἰδὼν χεδόν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεσθαι,
Τοῖος ἄρα μφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
Αυτίος ἔστη ἄρνος ἐνὶ φρεσὶ θρασὸς ἀέξων,
Εσυμλήως· ὁ δ' ἐοὶ χεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ
Αμφότεροι δ' ἰάχουτις ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουταν·
Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρανέος ὀρούσα·
Μακρὰ δ' ὑπερώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δ' ἔτι ἠχὴ
Ερχεται ἐμμεμαῦα, πάγος δέ οἱ αὐτεβόλησεν,
Υψηλὸς, τῷ δ' ἠ σίωγε ἴκεται, ἔνθά μιν ἴσχει,
Τόσση ὁ μὲν ἰαχὴ βρισάρματος οὔλιος ἄρης·
Κεκληγὼς ἐπώρουσεν· ὁδ' ἐμματέως ὑπέδεκτο·
Αὐτὰρ ἀθηναίη κούρη διὸς ἀγριόχοιο,
Αυτὴ ἦλθεν ἄρηος ἐρεμνὴν ἀγὶδ' ἔχουσα·
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔστη πρὸ ἑῆος προσιόντα·
Αρες ἐπῴχετο θυμὸς κρατερὸν κὴν χεῖρας ἀάπτους·
Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ηρακλέα κλεινὸν παῖδ' διὸς θρασυκάρδιον υἱόν·
Αλλ' ἄγε πρωῒ μάχη μήδ' αὐτίος ἵστασ' ἐμεῖο·
Ως ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·

Ἰδὲ ἐνὶ ἀμνοτάτῳ ὁποτὲ χρόα σείριος ἄξῃ,
Τῆμος δὴ κέγχροισι πολιγλώχες τελέθωσι
Τούς τε θέρει σπείρουσιν ὅτ' ὄμφακες ἀμόλονται
Οἷα διόνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχος,
Τὴν, ὥρην μάρναντο· πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει.
Ὡς δὲ λέοντε δύο ἀμφὶ κταμένῃσ ἐλάφοιο
Ἀλλήλους κορύσσον τε, σὺν σφέας ὁρμήσωσι
Δεινὴ δ' ἐσφ' ἰαχὴ ἀράβος θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων,
Οἷ δ' ὥς τ' ἀγυιῶται γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
Αἰγὸς ὀρεσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο·
Πίονος· ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀζηΐος αὐήρ
Ἰῷ ἀπὸ νευρῆς· αὐτὸς δ' ἀπεπάλσετο ἄλλη
Χώρου ἀϊδρείῃ ἐών· οἱ δ' ὀπτάλεως ἐνόησαν
Εσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
Ὡς οἱ κεκληγότες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν·
Ἐνθ' ἤτοι κύκνος μὲν ὑπεκφυγέος διὸς υἱὸν
Κτάμενος μεμαὼς, σάκεϊ βάλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο·
Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίῃ ὑπαχλυόεντι,
Μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακρῷ
Αὐχένα γυμνωθέντα βοὸς ὑπὸ νέρβε γενείου,
Ἤλασ' ἀπ' ἰκριάτεω ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
Ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός·
Ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ὅτε πέτρη
Ἠλίβατος πημανθεῖσα διὸς φολόεντι κεραυνῷ·
Ὣς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ·

Δὴ τότ' ἀπ' οὐρανόθεν καὶ ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Γαῖάν τε δίος μεγάλου καὶ ἐννοσίγαιος ἄναξ
Ἵππους ὀξυτόμους ἐλάσαν καλλίτριχας ἵππους.
Τῶν δ' ὑπὸ βουπλοκάμων κεφαλάων ἐπὶ δουρὶ χέονται.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Πέτραι ἀποθρώσκουσιν ἐπ' ἀλλήλοισι δὶς ἕπεσθαι
Πολλαὶ δὲ δρυῦς ὑψικόμους, πολλαὶ δ' ἔτε πουλυκάρπους
Αἴγειροί τε παμύῤῥοιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐλοῦ
Ῥίμφα κυλινδόμεναι ἕως πεδίον δ' ἀφίκωνται,
Ὡς οἵ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκληγότες.
Πᾶσα δὲ μυρμαδόνωντε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκὸς
Ἀργυτ' ἀμφ' ἐλίκη αἰθειά τε ποιήεσσα.
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων, μεγάλ' ἴαχον· οἶδ' ἀλαλητῷ
Θεσπεσίῳ σύνεσαν· μέγα δ' ἔκτυπε πιπτέπα ζυγά.
Καδδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψακάδας βάλεν αἵματοέσσας
Σῆμα πιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μέγα θάρσεϊ παυλί.
Οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προγένηται
Καπρος χαυλιόδων· φρονέει δὲ θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῆς θήγει δ' ἔτε λοξὸν ὀδόντα
Δοχμωθείς· ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι·
Λείβεται, ὄσσε δ' ἑοῖ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
Ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δορᾷ,
Τῷ ἴκελος διὸς υἱὸς ἀφ' ἵππείου θόρε δίφρου.
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανώπτερος ἵκετα πέπλῳ
Ὀζῳ ἐφεζόμενος θέρος αὐθρώποισιν ἀείδειν.
Λρχεται· ὥς τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρσῃ
Καί τε παμπήμερίος τε καὶ ἠῶος χέει ἀοιδήν

Εν γαρ σφιν μενος ηκε θεα γλαυκωπις Αθηνη,
Αιγιδ' αναστεισασα. πολις δε γαια.
Τοι δ' αμυδις προγενονθ' ικελοι πυρι νειατον ελλη.
Κυκνος θ' ιππιος δ' αρης και αρης ακορητος αυτης
Των θ' ιπποι μεν επιδευεες ησαν αμιλλοισιν.
Οξεια χρεμσαν. πολις δ' εσφιν αγνυτο νηχυ.
Τον, προτερος προσεειπε βιη ηρακληειη.
Κυκνε πεπον. τινυ νωιν επιχετον ωκεας ιππους.
Ανδρασιν οιπερ πολυν και οιζυος ιδριες ημεν.
Αλλα παρεξ εχε δ' ιφρον ευξοον ηδε κελευθου
Ειχε παρεξ ιεναι τρηχιαν δ' επι παντα κελαινω,
Εις κυυα και αναχια. δ γαρ δυναμει πεποιθε και ωκυδι,
Τρηχινος προβεβηκε. συ δ' αυ μαλα οιδα και αυτος.
Του γαρ αφυλις παις δ' αθεμιστοτατην κυαμωπιν.
Ω πεπον ου μεν γαρ τοι αρης θαμα πιο τελεσσην,
Αρκεσει. δ δ' ην νωι συοισομεθα πολεμιζειν.
Ηδη μεν τε εφημι και αλλοτε πειρηθηναι
Εγχεος ημετερου. ου υπο πυλου ημαθοεντος,
Αντιος εστη εμειο μαχης αμοτον μενεαινων.
Τρις μεν εμω υπο δουρι τυπεις, ηρειπατο γαιη
Ουτα μιου σακεος. το δε πεμπτον ηλασα μηρου,
Παντη μιμνει πολυδωρ. δια δε μεγα σακος αραξα.
Ρηνης δ' εν κονιηι χαμαι πεσεν εγχεος ορμηι.
Ενθα κε δη λαβητος εν αθανατοισιν ετυχη
Χερσιν εφ' ημετερηισι λιπων ενα βροτεον παν.
Ως εφατ' ουδ' αρα οι κυκνος ευμελιης επιθυνα,
Τωι δ' ιππειομενος εχεμεν ευσαρματας ιππους.

Κύκνοι ἀερϑὸ ποτα μεγάλ᾽ ἤπυον· οἱ ῥα τε πολλοὶ,
Νῆχον ἐπ᾽ ἄκρου ὕδωρ· παρὸ δ᾽ ἰχθύες ὀρνέοντο
Θοῦμα ἰδεῖν καὶ ξυνὶ βαρυκτύπῳ· οὐ διὰ βουλὰς,
Ηφαιστος, ποίησε σάκος μεγά τε στιβαρόντε·
Αρσάμενος παλάμῃσι· τὸ μὲν διὸς ἄλκιμος υἱὸς,
Γάλλεν ἀΐσσοντος, ἀΐσσε δ᾽ ἰωκείου θορε δίφρου
Ικελος ἀστεροπῇ πατρὸς διὸς ἀγιόχοιο
Κοῦφα βιβᾶς· τῷ, νίφα χος κρατερὸς ἰόλαος
Δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα·
Αγχίμολον δ᾽ ἔσφ᾽ ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
Καὶ σφέας φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαίρετε λυγγῶνος γενεὴ τηλεκλειτοῖο
Νῦν δὴ ξοὶ κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀάσσων
Κύκνοντ᾽ ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Αλλο δ᾽ ἔσοι τι ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῶν·
Εὖτ᾽ αὖ δὴ κύκνον γλυκερῆς ἀπὸ θυμὸν ἀμέρσῃς,
Τὸν μὲν ἔπειτ᾽ αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο·
Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἄρην ἐπὶ νῶτα δοκεύσας,
Ενθα γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ δαιδαλέοιο
Οφθαλμοῖσιν ἴδῃς ἔνθ᾽ οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Αψ δ᾽ αὖ ἀναχωρήσαι ἐπεὶ οὐ νύτοι ἄπτερον ἔστιν·
Οὐδ᾽ ἐπίστασο ἔλεῖν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο·
Ως φάτο· τοῦ δ᾽ ἔς δίφρον ἐπεβήσετο δῖα θεάων
Νίκην ἀθανάτησι χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
Εσσυμένως· πότε δ᾽ ἦρα διόγνητος ἰόλαος·
Σμερδαλέον θ᾽ ἵππουσιν ἐκέκλετο· τοῖσι δ᾽ ὑπ᾽ ἠμοκλῆς·
Ρῖμφ᾽ ἔφερον θοὸν ἅρμα κυνίοντες πεδίοιο·

Αἰχμῆς ὀξείης κορωνίοωντα πέτηλα
Βριθόμενα ταχύων ὡσεὶ δηϊμήτορος ἀκτήν.
Οἷδ' ἄρ' ἐυ ἑλλεδανοὶ σιδήεον καὶ ἔτι μᾶλλον ἀλωήν.
Οἱ δ' ἐπὶ τύγων οἴγας, δρεπανίδας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἷδ' αὖτ' ἐς παλάθους ἐφόρεον ὑπὸ πρυγητήρων
Λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
Βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
Οἷδ' αὖτ' ἐς παλάθους ἐφόρεον. παρὰ δ' ἔσφισιν ὄρχος.
Χρύσεος ἦν. κλυτὰ ἔργα πολυφρονος Ἡφαίστοιο
Σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι
Τῶν τε μὲν οὖν παίζοντας ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος.
Βριθόμενος ταφυλῇσι μελαίνετο δι μὲν ἀΰδι.
Οἵ τε μὲν ἐπράτεον. τοὶ δ' ἤρυον. οἷδ' ἐμάχοντο
Γύζ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγωὸς Ἤρβυν,
Ἀνδρες θηρευταὶ καὶ καρχαρόδοντε κύνες πρὸς
Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ἀπαλύξαι.
Γάρδ' αὐτοῖς ἵππῃες ἔχον πόνον. ἀμφὶ δ' ἀέθλω
Δῆριν ἔχον καὶ μοῦνον ἐυπλεκέων δ' ἀπὸ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες, ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
Ρυπὰ χαλαίοντες τάδ' ἀπηνρατίοντα πέτοντο
Ἄρματα κολλήεντ' ἀπὸ δὲ πτῆμναι μέγ' ἀΰτεον,
Οἱ μὲν ἄρ' ἀΐδιον ἔχον πόνον οὐδέ ποτε σφιν
Νίκη ἐπινύσθη ἀλλ' ἀκλιτον εἶχον ἄεθλον
Τοῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος
Χρύσειος. κλυτὰ ἔργα πολυφρονος Ἡφαίστοιο.
Ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν ὠκεανὸς πηΐοντι ἐοικώς.
Γαῖαν δὲ σείων ἐχεσάκος πολυδαίδαλον, οἱ δὲ κατ' οὐρὸν

Δειναὶ δ᾽ ἐς ἀηΐλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
Ἐν δ᾽ ὄνυχας χείρας τε θρασείας ἰσώσαντο,
Παρβὰ ἀχλὺς εἰστήκει ὀπὶ σμυγερήτε καὶ ἀηνὴ,
Χλωρὴ αὐταλέη λιμῷ καταπεφληγυῖα,
Γουνοπαχής· μακροὶ δ᾽ ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν
Τῆς, ἐκ μὲν ῥινῶν, μύξαι ῥέον· ἐκ δὲ παρειῶν
Αἷμ᾽ ἀπελείβετ᾽ ἔραζε· κὰδ᾽ ἄσχετον σπαραγῆα,
Εἰστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους
Δάκρυσι μιδαλέη· παρὰ δ᾽ ὀδὸν πυργὸς πόλις ἀνδρῶν·
Χρύσεια δ᾽ ἐμνεῖχον ὑποθυρίοις ἀραρυῖαι·
Ἔνθα πύλαι· τοὶ δ᾽ ἀνδρες ἐναγλαΐας τε χοροῖς τε
Τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐϋσώτρου ἐπ᾽ ἀτίνης,
Ἦγον ἀνδρὶ γυναῖκα πολὺς δ᾽ ὑμήναιος ὀρώρει·
Τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ ἀθρόων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
Χερσὶν ἐνὶ δμώων· ταὶ δ᾽ ἀγλαΐας τε θαλίας τε
Πρόαθ᾽ ἕπον· τοῖσι δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
Τοὶ μὲν, ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδήν
Ἐξ ἀπαλῶν στομάτων· πολὺ δ᾽ ἐφθίσθην ἄγνυτο ἠχώ·
Αἱ δ᾽ ὑποφορμίγγων ἄνα γον χορὸν ἱμερόεντα.
Ἔνθεν δ᾽ αὖ ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ᾽ αὐλοῦ·
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ᾽ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαστος
Πρόαθ᾽ ἕπον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε·
Ἀγλαΐαι τ᾽ ἦσαν· τοιὸν αὖ προπαροίθε πόλιος
Νῶθ᾽ ἵππων ὠκυβάντης, ἐβύνεον· οἱ δ᾽ ἀροτῆρες
Ἤρεικον χθόνα δῖαν· ἐπισταλάδην δὲ χιτῶνας·
Ἕπτα λτ᾽ αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήϊον· οἵγε μὲν ἤμων

Λίχμασον δ᾽ ἄρα τώγε· μιθύει δ᾽ ἐχάφασον ὀδόντας
Αγρια δερκομένω· ἀϋτὴ δ᾽ εἰνοῖσι δὶ χαρήνοις
Γοργείης, ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ᾽ ὑπὸρ αὐτέων
Ανδρες ἐμαρναάσθην, πολεμήϊα τεύχε᾽ ἔχοντες.
Τοὶ μὲν, ὑπὸ σφετέρης πόλιος, σφετέρωντε τοκήων
Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ, προθέσν μεμαῶτες·
Πολλοὶ μὲν, κέατο· πρέονες δ᾽ ἐπὶ δῆριν ἔχοντες,
Μάρναντ᾽, ἀμφὶ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων·
Χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ᾽ ἐδρύπτοντο παρειὰς,
Ζωῆσιν ἴκελ᾽ ἔργα κλυτοῦ ἡφαίστοιο.
Ανδρες δ᾽ οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας τ᾽ ἐμέμαρπτο.
Αθρόοι ἔκποθεν πυλέων ἔσαν· αὐὴ δὲ θεοῖσι·
Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, πρὸ σφετέροιο τέκεσσι,
Δειδίοτες· τοὶδ᾽ αὖτε μάχην ἔχον· ἀμφὶ δὲ, μετ᾽ αὐτούς.
Κῆρες κυαίεον λυκόους ἀραβοῦσαι ὀδόντας.
Δφνωτοὶ, βλοσυροί τε, δαφοινοί τ᾽ ἀπηνοί τε,
Δῆριν ἔχον πρὸ πολίτων· πᾶσαι δ᾽ ἀρ᾽ ἵεντο,
Αἵματι μέλαιναι πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάασιν
Κείμενον ἢ πίσσοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
Βάλλ᾽ ὄνυχας μεγάλους· ψυχὴν δ᾽ αἶδος δικαχεῖεν
Ταρταρον ἐσκρυόεντ᾽· ἀὴ δὲ φρένας ὗτ᾽ ἀρέσαντο·
Αἵματος αὐδρομέου· τὸν μὲν, ῥίπτασκον ὀπίσσω·
Αψ δ᾽ ὅμαδον κὴν μῶλον ἐδύνεον αὖτις ἰοῦσαι
Κλωθὼ καὶ λάχεσις φιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήνων
Ατρομος· οὔπω πέλεν μεγάλη θεός· ἀὴ ἄρα ἦεν
Τῶν γε μὲν ἀμάων προφερὴς τ᾽ ἦν πρεσβυτάτη τε
Γαῖσαι δ᾽ ἀμφ᾽ ἔγχει φωτὶ μάχην δριμείαν ἔθεντο

Κυκλοτερὴς ἐπέτυκτο παρέφθου καπετήροιο,
Κλυζομένῳ ἴκελος πολλοὶ γέμεν ἀμφὶ μέσον αὐτοῦ
Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἑλίσσεον ἰχυάοντες,
Νηχομένοις ἴκελοι. δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες.
Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς
Τῶν, ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκτῆς,
Ἧστο αἰὴρ ἁλιεὺς δολοκηλήμος. εἶχε δὲ χερσὶν
Ἰχθύσιν ἀφίβληστρον ἀποβρίζοντι ἐοικώς.
Εν δ' ἦν νηὸς ὁμοῖο δυναίης ἰσοπάλους.
Οὔτ' ἄρ' ἔην ἀλιῆος σάκεος ποσὶν οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ.
Θαῦμα μέγα φράσσαθ' ἅπερ οὐδ' ἀμὴ ἐστήρικτο.
Τὼς γάρ μιν παλάμας τύζε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Χρύσεον. ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
Ὤμοισιν δ' ἔμμεν ἀμφιμελαίνετον ἄορ ἔκρητο
Χάλκεον ἐκτελαμῶνος. ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐπετᾶτο.
Γαῖαν δὲ μεφάρεγον εἶχε κάρη δ' ἀνοῖον πελώρου.
Γοργοῦς. ἀμφὶ δ' ἔμμεν κύβιστις θέε, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἀργυρέη. θύσανοι δὲ κατηωρτοῦντο φαεινοί,
Χρύσειοι. δεινοὶ δὲ πολὺ κροτάφοισιν ἄϋκλος.
Κεῖτ' ἀΐδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον ἀμὸν ἔχουσα.
Αὐτὸς δὲ σαυδάοντι, καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς,
Γέρσοῦς δυναιδὴς ἐπιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν,
Γοργόνες ἀσπετοί τε καὶ οὐ φατοὶ ἐρρώοντο,
Ἰέμεναι. μακρεῖαν. ἔσαν δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
Βαιουσιέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ,
Ὀξέα καὶ λιγέως, ἔσαν δὲ ζώνῃσι δράκοντες.
Δοιὼ ἀπηωρτοῦντ', ἔσαν κυρτώσατε κάρηνα.

Μόλον τ' ἀμφικίδην πτερόεσσαν ὄζον Ἄρηος
Θῆσέατ' ἀγλαΐδην ἄφθιτον ἀθανάτοισιν
Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροΐ τεύχε' ἔχοντες·
Κέντορες δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
Ἀμφὶ μέγαν τετραῖον ἠδ' ἄσβολον οἰωνιστήν·
Ἄρκτον θ' οὐρίον τε μέλαν χαίτην τε μίμαντα,
Καὶ δύο φυκίδας περιμήκεά τε δρύαλόν τε,
Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Καί τε σφωϊ κτην ὡσεὶ ζωοὶ περὶ ἔοντες,
Ἐγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοχεδὸν ὠρίγνωντο.
Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο πρόσωπα ἔτασαν ἴσσοι
Χρύσεοι· ἐν δὲ καὶ ὠμὸς ἐναφόρος οὔλιος ἄφης
Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶ δὲ κνημῖδες
Αἵματι φοινικόεις ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
Δίφρῳ ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ δείμός τε φόβος τε
Ἔστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
Ἐν δὲ δίου θυγάτηρ ἀτελεύτητα τιτυγένεια,
Τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
Ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν,
Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ἣν δ' ὤχετο φύλοπιν ἀγνήν.
Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν μεθάριζε λιτοὺς καὶ δίος υἱός,
Χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος, ἁγνὸς ὄλυμπος.
Ἐν δ' ἀγορῇ περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
Ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι πιερίδες λυγὺ μελπομέναι ἀχῆαι.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἁμαμακέτοιο θαλάσσης

Εν δὲ προϊωχὶς τε παλίωξίς τε τέτυκτο
Εν δ' ὁμαδός τε φόβος τ' ἀνδροκτασίη τε μάχη τε
Εν δ' ἔρις ἐν δὲ κυδοιμὸς ἐβύνεον ἐν δ' ὀλοὴ κὴρ
Αλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον ἄλλον ἄουτον
Αλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοίνεον αἵματι φωτῶν
Δεινὸν δερκομένη καναχῇ τε βεβριθυῖα
Εν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὐπφατείων
Δώδεκα· ταὶ, φοβέεσκον ἀπ' ἰφθίμοιο χορυῖ φύλ' ἀνθρώπων,
Οἵπερες ἀντιβίην πόλεμον δίος υἱὸς φέροιεν
Τῶν, κὴν ὀδόντων μὲν κατανακὴ πέλεν οὔτε μάχοιτο
Αμφιτρυωνιάδης τὰ δὲ δαίετο θωὴ τὰ ἔργα.
Σπίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι
Κυανέοι κατὰ νῶτα μελαίνθησαν δὲ γένεια.
Εν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων
Ες σφέας δερκομένων, κοπέντων πεμνόντε.
Τῶν, κὴν ὁμιλαδὸν τίχες ἴσαν οὐδένυ τοίγε
Οὐδ' ἕτεροι τρεέτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
Ηδὴ γὰρ σφιν ἔκειτο μέγας λὶς ἀμφὶ δεκάπροιο
Δοιοὶ ἀσπουράμενοι φυχάς· κατὰ δ' ἔσφιν κελαινὸν
Αἷμ' ἀπελείβατ' ἔραζ· οἱ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες,
Κείατο πεπτεῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσῶ
Τοὶ δ' ἔπι μᾶλλον ἐγειρέσθην κοπέοντε μάχεσθαι
Αμφότεροι χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες·
Εν δ' ἤγ' ὑσμίνη λαοῖσθων ἀϊχμητάων
Καυνέατ' ἀμφισάκλα δρύατά τε πειρίθοόντε
Οπλέατ' ἐξάδιόν τε φάλητόν τε πρόλοχόν τε

Μόλον

Καὶ ββαλατ᾽ ἐξόπισθεν πολλὸν δ᾽ ἔντοσθεν ὀιστοὶ
Ρινηλοὶ θανάτοιο λαθικτύπου ὁδὸν ἧκες.
Πρόσθεν μὲν θανάτου τ᾽ εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον
Μέσσοι δὲ ξεσοὶ πολυμήκεες· αὐτὰρ ὄπισθεν
Μορφνοῖ ὁ φλεγύας καλυπτόμενοι πέρι τεύχεσιν
Ησαν· ὀδ᾽ ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον ἄλλοσε χαλκῷ
Κραπὶ δ᾽ ἐπ᾽ ἰφθίμῳ κυνέην οὔτυκτον ἔθηκε.
Δαιδαλέην ἀδάμαντος ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν
Ἣτ᾽ εἶρυτο κάρη ἡρακλῆος θείοιο.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

Χερσὶν τε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδὲ τις αὐτὸ,
Οὔτ᾽ ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ᾽ ἔθλασε θαῦμα ἰδέσθαι.
Γαῖαν μὲν γὰρ κύκλῳ πταίῳ λευκῷ τ᾽ ἐλέφαντι
Ηλέκτρῳθ᾽ ὑπολαμπὲς ἔην χρυσῷ τε φαεινῷ
Λαμπόμενον· κυανοῦ δὲ διαπρύχεες ἠλήλαντο.
Εν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην, φόβος οὔτι φατειὸς
Εμπαλιν ὀπισθίοισιν πυρὶ λαμπομένοισιν δ᾽ εδορκώς.
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων
Δεινῶν ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου,
Δειμὴ ἔρις πεπότητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν
Σχετλίη· ἦ ῥα νόοντε καὶ ἐκφρένας εἵλετο φωτῶν.
Οἵπνες ἀντιβίην πόλεμον διὸς ἠΐ φέροιεν·
Τῶν, καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουσ᾽ ἀΐδος εἴσω
Αὐτῶν· ὀστέα δ᾽ ἔσφιν πολὺ ῥιγοῖ ὁ σαπείσης,
Σειρίου ἀζαλέοιο καλαμὴ πυθέται ἀΐη.

Ηθει ἣ μάλα δήπ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρειος ἐννοσίγαιος
Ος θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόλιν
Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
Σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
Αλλάγε δύσεο τεύχε ἄρήϊα ὄφρα τάχιστα
Δίφρους ἐμπελάσαντες ἄρηος θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεσθ' ἐπεὶ οὔτοι ἀτάρβητον διὸς υἱὸν
Οὐδ' ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀμά μαν οἵω
Φθήξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος ἀλκείδαο
Οἵ δήφι χεδόν εἰσι λιλαιομένοι πολέμοιο
Φυλόπιδα στήσειν· τάφιν πολὺ φέρτερα θοίνης.
Ως φάτο· μείδησεν δὲ βίη ἡρακληείη
Θυμῷ γηθήσας μάλα γαρύοι ἄρμενα εἶπεν
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ηρως ὦ ἰόλαε διοτρεφὲς οὐκέτι τηλοῦ
Υσμίνη τραχεῖα· σὺ δ' ὣς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
Ως καὶ νῦν μέγαν ἴσσον ἀρείονα κυδιοχάϊτην,
Γαίης αἰαπτρωφῶν καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι
Ως ἔφατ· ὠὴν κνημίδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ
Ηφαίστου κλυτὰ δῶρα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Δεύτερον αὖθ' ὑάκινθα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν χρύσειον πολυδαίδαλον ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
Παλλὰς ἀθηναίη κούρη διὸς ὅσσ' τ' ἔμελλε
Τοπρῶτον σφονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἄρης ἀλκτῆρα σάκος
Δεινὸς αὐήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην,

Ἐξ ὤμων ἐ τε φύκον ἀπὸ κλιβανοῖσι μέλεσιν.
Ὡς ἐὰ πὸθ ἥνιοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον
Ἥρως ὦ Ἰόλαε βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων.
Ἦτι μετ ἀθανάτους μάκαρας, τοί, ὄλυμπον ἔχουσιν
Ἠλιτεν ἀμφιτρύων. ὅτ ἐὺ στέφανον ποτὶ θήβην
Ἦλθε λιπὼν πίειρον ἐὺ κτίμενον πολίεθρον
Κτείνας ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ ἀὐρυμετώπων
Ἰκετο δ ἐς κρείοντα καὶ ἡνίοχην τανύπτερον.
Οἱ ῥά μιν ἠπαίζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἦ δλίχη ἐθ ἱκέτην. πίον δ ἄρ τηλόθι μᾶλλον.
Ζῶε δ ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ ἠκεκλυούσῃ,
ἦ ἀλόχῳ τάχα δ ἄμμες ἀπημονέων ἐνιαυτῶν,
Γεινόμεθ οὔτε φρένας ἐναλίγκιον, οὔτε νόημα
Σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ. τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο ζεὺς
Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δῶμα σφετέρους τε τοκῆας
ᾤχετο τομήσων ἀλιτημόνον εὐρυάθοιο.
Σχέτλιος. ἦτοι μάλα μετισοναχίζετ ὀπίσσω
Ἠν ἄτην ἀχέων. ἦδ οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπιτέλλετ ἀέθλους
Ὦ φίλος. ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ ἡνία φοιγικόεντα,
Ἵππων ὠκυπόδων. μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
Ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων ἀθένος ἵππων
Μηδὲν ὑποδδείσας κλύτον ἄρεος αὐδροφόνοιο
Ὃς νῦν κεκληγὼς, πολεμαίνεται ἱερὸν ἄλσος.
Φοίβου ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
Ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο
Τόνδ αὖτε προσέφη ἀμώμητος Ἰόλαος.

Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε·
Οὐκ ἐθὲ ὁμὰ φρονέοντε καὶ ἐγγύθεν ἔμμεν ἄκτην
Τὸν μὲν χειρότερον τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Δεινόν τε κρατερόν τε βίην Ἡρακληείην·
Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα Κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Αὐτὰρ ἐπὶ χλιαῖ γε δρυοτόῳ ἀμφιτρύωνι
Κεκριμένην γενέην, τὸν μὲν βροτῷ εὐνηθεῖσα,
Τὸν δὲ διὶ Κρονίωνι θεῶν σημάντορι πάντων·
Ὃς καὶ κύκνον ἔπεφνεν ἀρηπάδην μεγάθυμον
Εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
Αὐτόν καὶ πατέρ' ὃν ἄφαρ ἀπὸ πολέμοιο
Τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι,
Νύσσοντες χηλῇσι· κόνις δ' ἐφ' ἁρμαθιδίκει
Κοσμομένη πήκτοισιν ὑφ' ἅρμασι καὶ πόσιν ἵππων,
Ἅρματα δ' οὐκ οἶπα καὶ αὐτοὺς ἀμφαραβίζον
Ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ κύκνος ἀμύμων
Ἑλπόμενος δίος ἧόν ἀρήϊον υἱὸν τε,
Χαλκῷ δαϊώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
Ἀλλά οἱ οὐ χωλέων οὐκ ἔκλυε φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτὸς γὰρ οἱ ἔπωρσε βίην Ἡρακληείην·
Γαῖαν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος παγασαίου,
Λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τεύχεών τε αὐτοῦ·
Πῦρ δ' ὡς, ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· πίσχεν ἐκείνῳ
Ἐτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι
Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου·
Κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι

Ἐκπλείσαι μέγα ἄρχος· οἱ δ' ὀλόθεν θέμις ἦεν·
Τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φιλότητός τε
Βοιωτοὶ πηΐξιπποι ὑποδρακίεσσι πνείοντες
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι καὶ φῶκες μεγάθυμοι,
Εἴσονται ἥρχε δὲ τοῖσιν ἐΰς παῖς Ἀλκαίοιο
Κυδλίων λαοῖσι· πατὴρ δ' αὐδρῶντε θεῶντε,
Ἄλλην μὴ πὺ φάνε μοῖρα φρεσὶν ὄφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν ἀρὴς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
Ὧρτο δ' ἀπ' οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων
Ἰμείρων φιλότητος ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε τυφαόνιον τόπε αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητιέτα Ζεύς.
Ἔνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα·
Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταμυσφύρου ἠλεκτρυώνης,
Εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη· τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
Αὐτῇ δ' ἀμφιτρύων λαοσσόος ἀγλαὸς ἥρως
Ἐκπλείσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε.
Οὐδ' ὅγ' ὤιε δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας,
Ὧρτ' ἰέναι περίν γ' ἦς ἀλόχου ὤιβήμεναι δυνῆς·
Τοῖος γὰρ κραδίην πόθος ἄμυτο ποιμένα λαῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάνευθεν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
Νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἠὲ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
Ὡς ῥα τότ' ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκπολεμήσας,
Ἀπαπάως τε φίλως τε εὸν δόμον ἆσα φίκανε.
Παμφύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν ἀμφιπόλῳ παρακοίτι
Τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου ἀφροδίτης·
Ἣ δὲ θεῷ δ' μιχθεῖσα καὶ ἀμφὶ πολλὸν ἀρίστῳ

ΗΣΙΟΔΟΥ ΡΩΝΗΜΑ ΡΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΡΙΔΟΣ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Οἵη προλιπροῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν,
Ἠλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήϊον ἀμφιτρύωνα,
Ἀλκμήνη θυγάτηρ λαοσσόου ἠλεκτρύωνος.
Ἦ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων,
Εἶδός τε μεγέθει τε· φόωντε μὲν οὔτις ἔριζε
Ταίων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
Τῆς, καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων,
Τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἑὸν πίεσκεν ἀκοίτην.
Ὡς οὔπω πόσις ἔπλετο γυναικῶν θηλυτεράων
Ἣ μὴν πατρὸς ἑοῖο λόον ἀπέκλαεν ἱφθάμασσας,
Χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅτε πατρίδα γαῖαν,
Ἐς Θήβας ἱκέτευσε φέρεσ' ἀκέας καθ' ἑαυτοῦ
Ἐνθ' ὅγε δώματ' ἔναιε σὺν ἀγλαΐῃ παρακοίτι
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γὰρ οἱ ἦεν
Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐϋσφύρου ἠλεκτρυώνης,
Πρίν τε φόνον πῆσαιτο καὶ ἀγνιτῶν μεγαθύμων
Ἧς ἀλόχου· μαλερῷ δὲ κατὰ φλέξαι πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων ταφίων ἰδὲ τηλεβοάων.
Ὣς γὰρ οἱ δίκετο· θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἦσαν·
Τῶν, ὅγ' ὀΐζετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅππι τάχιστα,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ἀφιστρατεύσαντες ἐπὶ τὰς Ἠλεκτρύωνος βοῦς,
τ ἀπέκτειναν τοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφούς, τ θρεμ-
μάτων ὑπὸ ἀγωνιζομένους. τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνος
βουλομένου αὐτὴν εἰσελθεῖν, οὐ πρότερον αὐτῷ ὑπέσχετο,
πρὶν ἢ παρὰ Τάφιον ἀδελφοκτόνους δίκην πρᾶξαι τιμωρίαν. ὁ δὲ
ἐπιστρατεύσας, ἀπέκτεινεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα
συνέρχονται αὐτῇ Ἀμφότεροι, Ζεύς τε καὶ ὁ Ἀμφιτρύων.
ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέψας. Ζεὺς δὲ βουληθεὶς τοῖς
ἀνθρώποις βοηθὸν γεννῆσαι. ἦλθε δὲ κύκνος, ἐκ μὲν Ἀμφιτρίωνος
Ἰφικλέα. ἐκ δὲ Διὸς, Ἡρακλέα. ὃς καὶ ἐπὶ κύκνον Ἄρεος φόνον,
ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον, στρατεύεται. ὃς τοὺς τὰς δεκάδας ἄγον-
τας ἐς πυθὼ, πολιέσυλα. σκευασθεὶς οὖν Ἡφαιστοτύ-
κτῳ ἀσπίδι, πρόσεισιν ἐς τραχῖνα πρὸς κύκνα. συμβα-
λὼν δὲ τῷ κύκνῳ, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ. τὸν δὲ Ἄρην ὑπαντιά-
ζοντα τοῦ φόνου, κατὰ μηρὸν τιτρώσκει, καὶ οὕτως ὄρχεται
πρὸς κύκνα ἦν δὲ ὁ κύκνος, γαμβρὸς κύκνος, ἐπὶ θυγα-
τρὶ θεμιστονόμῃ.

Ἰδὴς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ὕλης.
Κίρκη δ' ἠελίου θυγάτηρ εὐώπιος ἰδὲ
Γείνατ' ὀδυσσῆος παλαιφρονος ἐν φιλότητι,
Ἄγριον ἠδὲ λάσιον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
Οἵ δή ποι μάλα τῆλε μυχῷ νήσων ἱεράων,
Πᾶσιν τυρσηνοῖσιν ἀγαχλυτοῖσιν ἄνασσον.
Ναυσίθοον δ' ὀδυσῆι καλυψὼ δῖα θεάων
Γείνατο, ναυσίνοόν τε, μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι.
Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀθανάτοισιν ὑπέθεσαν
Ἀθανάτοι γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε ἠδυέπεια
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο

Βοῶν ἔγεχ' ἑλικοδόων ἀμφιρρύτω εὐρυβείη·
Τιθωνῷ δ' ὣς πέκε μέμνονα χαλκοκορυστὴν
Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ ἠμαθίωνα ἄνακτα
Αὐτὰρ τοι κεφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν,
Ἰφθιμον φαέθοντα θεοῖς ἐπιείκελον αὖδρα.
Τὸν, ῥὰ νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
Γαῖδ' ἀταλὰ φρονέοντα φιλομειδὴς ἀφροδίτη,
Ωρτ' ἀναρρέψαμένη· καί μιν ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς,
Νηοτόλον νύχιον ποιήσατο δαίμονα δῖον
Κούρην δ' ἀμήτωρ διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν ἀγεινετάων
Ἧγε παρ' ἀμήτου τελέσας φονόεντας ἀέθλους
Τοὺς πρόλλους ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑποδρήνως
Ὑβριστὴς τελίνης καὶ ἀτάθαλος ὀβριμοεργός.
Τοὺς, τελέσας ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήσας
Ὠκείης ὑπὸ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην.
Αἰσονίδης, καίμην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Καί ῥ' ἧγε δ' μνηθεῖσ' ὑπ' ἰήσονι ποιμένι λαῶν,
Μήδειον τέκε παῖδα· τὸν, οὔρεσιν ἔτρεφε χείρων,
Φιλλυρίδης. μεγάλου δὲ διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
Αὐτὰρ νηρηΐδες κοῦραι ἁλίοιο γέροντος·
Ἠπι μὲν φῶκον μαθ' τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.
Γηλεῖ δὲ δ' μνηθεῖσα θεὰ θέτις ἀργυρόπεζα
Γείνατ' ἀχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐϋστέφανος κυθέρεια
Λυγχίῃ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἔρατῇ φιλότητι,

Ηελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὶ ὠκεανίνη
Περσηΐς, κίρκην τε καὶ αἰήτην βασιλῆα.
Αἰήτης δ' υἱὸς φαεσιμβρότου ἠελίοιο,
Κούρην ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο,
Γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, ἀδῆν καλλιστάφανον
Ηδέι μιν δαὶ εὐφρονέν ἐν φιλότητι
Γείνατο δ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν ἀφροδίτην.
Υμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Νῆσοί τ' ἠπειροί τε καὶ ἁλμυροὶ ἔγδοθι πόντος.
Νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείσατε πότνιαι ἀοιδοί
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
Οσσαι δ' ἠ θνητοῖσι παρ' αὐδήσιν δύνηθεῖσαι,
Λεχέα ται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν πομπὸν ἐγείνατο δῖα θεάων
Ιασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι,
Νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
Εαθλόν· ὃς ἅσ' ἐπὶ γῆν καὶ δυσπέα νῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὐκ ἐς χεῖρας ἵκηται,
Τὸν δ' ἀφυδὸν ἔθηκε, πολύπτοι ὤπασεν ὄλβον.
Καὶ δημῷ δ' ἁρμονίην θυγάτης χρυσῆς ἀφροδίτης,
Ιασὼ καὶ σεμέλην καὶ ἀγαυὴν καλλιστάφανον
Αὐτονόην θ' ἣν γῆμεν ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
Γείνατο καὶ πολύδωρον ἐυστεφάνῳ ἐνὶ θαλάμῳ.
Κούρη δ' ὠκεανοῖο χρυσαόρι καρτεροθύμῳ
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσῳ ἀφροδίτῃ
Καλλιρόη, τέκε παῖδα βροτῶν κάλλιστον ἁπάντων
Γηρυονῆα, τὸν, κλεινὲ βίη ἡρακλεείη,

Ἐκ τῶν τέχνησι κεκασμένον οὐρανιώνων,
Ἐκ δ' ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπου ἐννοσιγαίου.
Τρίτων δύρυβίης γένετο μέγας· ὅς τε θαλάσσης
Ρυθμὸν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
Ναίει χρύσεα δῶ, δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἄρηϊ
Ρινοτόρῳ κυθέρεια φόβον καὶ δεῖμον ἔτικτεν
Δεινούς, οἵτ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας,
Ἐν πολέμῳ χρυόεντι, σὺν ἄρηϊ πολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν καδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄκοιτιν,
Ζηνὶ δ' ἄρ' ἀτλαντὶς μαίητιχε κύδιμον ἑρμῆν
Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος ἀσαμβᾶσα.
Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι, διόνυσον πολυγηθέα
Ἀθανάτην θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ ἐστόν.
Ἀλκμήνη δ' ἄρ' ἔτικτε βίην ἡρακληείην,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι διὸς νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ' ἠΰφαος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
Οπηοτάτην χαρίτων θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Χρυσοκόμης δὲ διόνυσος ξανθὴν ἀριάδνην.
Κούρην μίνωος θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Τὴν δέ οἱ ἀθανάτην καὶ ἀγήρω θῆκε χρονίων.
Ἠβην δ' ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ἰς ἡρακλῆος πλείσας γονέοντας ἀέθλους,
Ραῖδα διὸς μεγάλοιο καὶ ἥρης χρυσοπεδίλου
Αἰσθίην θέτ' ἄκοιτιν ἐν ὀλύμπῳ νιφόεντι.
Ὀλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Εὐνομίην τε δίκην τε καὶ ἁρμονίην τε θαλίην τε.
Αἵτ' ἔργ' ὠραίουσι κατὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
Μοίρας θ' ἵης πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύς,
Κλωθώ τε λάχεσίν τε καὶ ἄτροπον, αἵ τε δίδουσι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
Τρεῖς δ' εἰσὶν δύρυόμεν, χάριτας τέκε καλλιπαρήους.
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Αγλαΐην καὶ δῦφροσύνην θαλίην τ' ἔρατεινήν
Τῶν, καὶ ἀπὸ βλεφάρων ὄρος εἴβεται ἱμερόεντα,
Λυσιμελής, καλὸν δ' ἐς θύτ' ὄπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
Αὐτὰρ ὁ δὶμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν.
Ἣ τέκε περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀϊδωνεὺς
Ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρὸς· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο.
Ἐξ ἧς αἱ μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο,
Ἐννέα· τῇσιν ἄδουν θαλίαι καὶ περφὶς ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων οὐρανιώνων,
Γείνατ' ἄρ', ἀγλαὸν χριὸν διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
Λοιθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
Ἣδ' Ἥβην Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα τριτογένειαν,
Δεινὴν ἀγροκύδοιμον ἀγέστρατον ἀτρυτώνην
Ποτνιαν· ἣ κέλαδοί τε ἄδον πόλεμοί τε μάχαντε.
Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Γείνατο· καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾧ παρακοίτῃ,

Αλλοτε δ' ἄλλαι ἄνεω διασκιδνᾶσ' ἐπιῶσας.
Ναύτας τε φθείρουσι· κακοῦ δ' οὐ γίνεται ἀλκή.
Ἀγδρᾶσιν, οἱ ἔχει γοισι σῶιζωσι τῶτες κατὰ πόντον.
Αἳ δ' αὖτε κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν,
Ἔργ' ἔρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων
Ῥιμπλῶσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥὰ πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,
Τιτήνεσσι δὲ τιμάων χρίναντο βίηφι,
Δὴ ῥα τότ' ὤτρυνον βασιλεύεμεν ἠδ' ἀνάσσειν
Γαίης φραδμοσύνησιν ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
Ἀθανάτων· ὁ δὲ, τοῖσιν ἐὺ διεδάσατο τιμάς.
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο μῆτιν,
Πλεῖστα θεῶν ἰδυῖαν καὶ ἐννεσίῃσιν ἀνέρων,
Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεὰν γλαυκώπιδα Παλλὰς
Τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα δολοφρονέας ἐξαπατήσας,
Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἐὴν ἐς κάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοσύνῃσι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Τὼς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν,
Ἄλλος ἔχῃ Διὸς αὖτι θεῶν ἀθανάτων
Ἐκ γὰρ τῆς, εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι
Πρώτην μὲν γὰρ κούρην γλαυκῶπιν Ἀθηναίην,
Ἶσον ἔχουσαν πατρὶ μένος, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
Ἤμελλεν τέξεσθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
Αλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
Ὡς δή οἱ φράσατο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας.

Θύε δ' ἀρ' ἀμφ' ἀκτὰς πορίτ' ἀμφὶ κύματα μακρά
Ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Τρέσσε δ' ἄϋδις ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσων·
Τιτῆνες θ' ὑποταρταρίοι κρόνου ἀμφὶς ἐόντες,
Ἀσβέστου κελάδοιο καὶ ἀγνῶς δηΐοτῆτος.
Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
Βροντήν τε στεροπήν τε καὶ ἀθαλόεντα κεραυνόν,
Πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάσας
Ἔπρεε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
Ἤριπε γὰ ωθεὶς τετανύσθη δὲ γαῖα πελώρη.
Φλὸξ δὲ, κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
Οὔρεος ἐν βήσῃσιν αἰδνῆς παιπαλοέσσης,
Πλαγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα·
Αὖτμὴ θεσπεσίη, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὡς
Τέχνῃ ὑπ' ἀζηχὲς ὑπό τ' ὄβριμον χοάνοιο.
Θαλφθεὶς, ἠδὲ σίδηρος ὅπερ κρατερώτατός ἐστιν,
Οὔρεος ἐν βήσῃσι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
Τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν,
Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα στέλφ πυρὸς ἀϊθομένοιο.
Ῥίψε δ' ἐμὸν θυμῷ ἀκάχων ἐς τάρταρον εὐρύν.
Ἐκ δὲ τυφὼεος ἔσκε ἀϋτμένου μένος ὑγρὸν ἄέντων,
Νόσφι γὰ τοῦ βορέω τε καὶ ἀργέστεω ζεφύροιο·
Οἵγε μὰν, ἐκ θεόφιν γενεὴν, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
Αἱ δ' ἄλλαι μᾶλλόν γε ἄϋπνείουσι θάλασσαν·
Αἵ δή ποτε πίπτουσαι ἐς ἠεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι κακὴ θύουσ' ἀέλλη·

Οπηόπατον τίκε παῖδα τυφωέα γαῖα πελώρη
Ταρτάφου ἐν φιλότητι διὰ χρυσὴν ἀφροδίτην
Οὖ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύϊ ἔργματ' ἔχουσαι
Καὶ πόδες ἀκάματοι κραταιοῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων,
Ηὐ ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος δράκοντος
Γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Θεσπεσίης κεφαλῆσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάφυσε
Πασσῶν δ' ἐκ κεφαλέων, πῦρ καίετο δερκομένοιο.
Φωναὶ δ' ἦν πάσῃσιν ἔσαν δ' ἀνῆς κεφαλῇσι
Παντοίην ὄπ' ἰεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ,
Φθέγγον θ' ὡς τε θεοῖσι συῒήεμεν· ἄλλοτε δ' αὖ τε
Ταύρου ἐριβρόχεω μῦθος ἄπεπτον ὄπαζε
Ἀγαύρου· ἄλλοτε δ' αὖ τε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος·
Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα φωνήματ' ἀκοῦσαι·
Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζας χὔπο δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
Καὶ νύκεν ἔμπεδον ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ·
Καί κεν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἄνάξεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πόντος τ', ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης,
Ῥοσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοιῶ μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος,
Ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπιστενάχιζε δὲ γαῖα.
Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
Βρονταῖς τε στεροπαῖς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρου,
Πρηστήρων αἰθέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
Ἔζεε δὲ χθὼν πᾶσα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα.

Αθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου.
Κεῖται νηπόδτμος πεπελεσμένον ἐς ἐνιαυτόν.
Οὐδέποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆσον.
Βρόσιος· ἀμφὶ τε κεῖται ἀάπνευστος καὶ ἀϋπνος,
Στρωτοῖς ἐν λεχέεσι· κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
Αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν ἐς ἐνιαυτόν
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἆθλος
Ἐννέπτης δὲ θεῶν ἀπομείρεται ἀὲν ἐόντων.
Οὐδέποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται· οὐδ' ἐπὶ δαῖτας
Ἐννέα πάντ' ἔπια δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις
Εἰρέας ἀθανάτων, οἱ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὅρκον ἔθεντο θεοὶ τῦδος ἄφθιτον ὕδωρ
Ὠγύγιον τόδ' ἵησι κατατυφέλου διὰ χώρου
Εὐθάδε γῆς δνοφερῆς καὶ πατρὸς ἀπορρώξαντος
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
Ἀργαλέ' ὀδρώεντα· τὰ τε στυγέουσι θεοί περ.
Εὐθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι καὶ λάϊνος οὐδὸς
Ἀστεμφὴς ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς
Αὐτοφυὴς πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι πόρην χάεος ζοφεροῖο.
Αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοις·
Κοῖός τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα,
Γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκλυτος ἐννοσίγαιος.
Δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὀτρύνην θυγατέρα ἣν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεύς,

Οπηό'πατον.

Ενθα θεοῦ χθονίου προσθεν δόμοι ἠχήεντες.
Ιφθίμου τ' Αϊδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Εστᾶσ' δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
Νηλεὴς· τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· εἰς μὲν ἰόντας,
Σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν·
Εξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν· ἀλλὰ δοκεύων,
Εσθίει, ὅντινα λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.
Ιφθίμου τ' Αϊδαο καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
Ενθάδε ναιετάει σμυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι.
Δεινὴ σὺζ θυγάτηρ ἀφορρόου Ὠκεανοῖο
Γρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει,
Μακρῇσι πέτρῃσι κατηρεφέ'· ἀμφὶ δὲ πασὶν
Κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἑστήρικται.
Παῦρα δὲ θωύσσοντος θυγάτηρ ποδὸς ὠκέα Ἶρις
Αγγελίης πωλεῖται ἐπὶ πόντια νῶτα θαλάσσης
Οππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.
Καί ῥ' ὅστις ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ' ἔχόντων,
Ζεὺς δ' ἔτε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
Τηλόθεν ἐν χρυσέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
Ψυχρόν· ὅ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο
Υψηλῆς, πολλὸν δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Εξ ἱεροῦ προπαρῴθεν διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας, δεκάτῃ δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.
Εννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Δίνῃς ἀργυρέης εἱλιγμένος εἰς ἅλα πάσῃ·
Η δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὁς κεν τὴν ἐπίορκον ἀποπνείψας ἐπομόσσῃ.

Χάσμα μέγ' οὐδ' ἐκε πάντα τελεσφόρον ἐς ἐνιαυτὸν
Οὔδας ἵκοιτ', ἢ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
Ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρῃ πρὸ θύελλα θυέλλῃ
Ἀργαλέη· δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Τοῦτο πέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δ' ἥνα,
Ἕστηκεν νεφέλῃς κεκαλυμμένα κυανέῃσι.
Τῶν, πρόσθ' ἴα πεπότηται ὁ παῖς, ἑκὰς οὐρανὸν εὐρὺν
Ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκάμαντι χέρεσσιν
Ἀτλας· ὅππη νύξ τε καὶ ἡμέρη ἄσσον ἰοῦσαι·
Ἀλλήλας προσέφης ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδόν.
Χάλκεον· ἣ μὲν, ἔσω καταβήσεται, ἣ δὲ θύραζεν
Ἔρχεται· οὐδέ ποτ' ἀμφοτέρας δόμος ἐντὸς ἐέργει·
Ἀλλ' ἀεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἐοῦσα.
Γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμου ἔνδον ἐοῦσα,
Μίμνει τὴν αὖ τῆς ὥρην ὁδοῦ, ἐς δ' αὖ ἵκηται.
Ἣ μὲν, ἐπὶ χθονίοισι φάος πολυδερκὲς ἔχουσα·
Ἣ δ', ὕπνον μετὰ χερσὶ κασιγνήτον θανάτοιο
Νὺξ ὀλοὴ νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
Ἔνθα δὲ νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν
Ὕπνος καὶ θάνατος δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν·
Οὐρανὸν ἅσσαν ἰὼν οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων
Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἡσυχος ἀνίστηται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι·
Τοῦ δὲ, σιδήρειον μὲν κραδίη χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
Νηλεὲς ἐν στήθεσσιν ἔχει δ' ὃν πρῶτα λάβησιν
Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Οἵδ' ἀρὶ νὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττός τε, Βριάρεώς τε, γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
Οἳ ῥὰ τριηκοσίας πέτρας ςιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
Πέμπουσ' ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἔσκίασαν βελέεσσι
Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Πέμψαν· καὶ δισμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
Νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμοις περ ἐόντας.
Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς ὅσσον οὐρανὸς ἐς τ' ἀπὸ γαίης.
Ἴσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
Ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐς τάρταρον ἵκοιτο.
Τὸν, περὶ χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
Τρισσοχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
Γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Ἔνθα θεοὶ πιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
Κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο,
Χώρῳ ἐν δυροέντι περώσης ἔσχατα γαίης.
Τοῖς, οὐκ ἐξιτόν ἐστι· πύλας δ' ἔπεβηκε Ποσειδάων,
Χαλκείας· τεῖχος δ' ἑκατέρωθεν ἵκεται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθα γύγης κόττός τε καὶ ὀβριάρεως μεγάθυμος,
Ναίουσιν φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἠερόεντος
Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Ἐξείης πᾶσιν πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν.
Ἀργαλέ' εὐρώεντα· τὰ πὶ στυγέουσι θεοὶ περ,

Κεκλομθύων. οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὐδ' ἄρ' ἔπι ζοὺς ἴσχενεόν μθνος. ἀμφὰ νυ τοῦτε
Εἴθαρ μὲν μθύεος πολὺν το φρένες, ἐκ δ' ἔπε σᾶσαν
Φαίνε βίην. ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπολύμπου
Ἀστράπων ἔστειχε σὺν ἀδν. οἱ δὲ κεραυνοὶ
Ἰκπαγ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροπῇ δὺ πο τέοντο
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα θείλυφόωντες
Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσμαράγιζεν.
Καομθύη. λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄπετος ὕλη,
Εἶξε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Πόντος τ' ἀτρύγετος, τοὺς δ' ἀμφέπνεπο θερμὸς ἀὖτμὴ
Τιτῆνας χθονίους. φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν,
Ἄπετος, οὐδε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων πόρ ἐόντων
Αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ πε στεροπῆς πε
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος. εἶσατο δ' ὄμματα.
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἠδ' οὔασιν ὄσσαν ἀκοῦσαι,
Αὔπως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Ῥίλνατο. τοῖος γὰρ κε μέγας ὀδοῦπος ὀρώρει.
Τῆς μὲν ἐρειπομένης. τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
Τόσσος ὀδοῦπος ἔπλετο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Σὺν δ' ἄϊεμοι ἔνοσίν τε κονίν τ' ἔσφαράγιζον,
Βροντήν τε στεροπήν τε καὶ ἀθαλόεντα κεραυνὸν,
Κῆλα δίος μεγάλοιο. φέρον δ' ἰαχήν τ' ἐνοπήν τε,
Εἰς μέσον ἀμφοτέρων. ὄπιβος δ' ἄπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος. κάρτος δ' ἀὐτεφαίνετο ἔργων.
Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀμφίλοις ἐπέχοντες,
Ἐμμθνέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Ἀφορρὸν δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν,
Ἡλύθομεν κρόνου τε καὶ ἀγκύλα πάσσοντες.
Τῶν καὶ νῦν ἀπίνειτε νόῳ καὶ ἐπ' ἴφρονι βουλῇ
Ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν ἀμφιλαφὴς δαιτὶ,
Μαρναμένοισι πτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
ὣς φάτ', ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων
Μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ' ἐλελίζετο θυμὸς
Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε. μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
Πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ.
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι κρόνου ἐξεγένοντο.
Οὕς τε ζεὺς ἐρέβεννφιν ὑπὸ χθονὸς ἦκε φάος δέ.
Δεινοί τε κρατεροί τε βίην ὑπόπρηνον ἔχοντες.
Τῶν, ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἴσσοντο
Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δ' ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
Οἳ τόπι πτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαὶ λυγρῇ.
Πέτρας ἠλιβάτους στιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἐπέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
Προφρονέως; χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
Ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ πόρεν χθὼν πόντος τε ἀπείρων.
Γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν ἐπιστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς
Σειόμενος. πεδόθεν δ' ἐπαΐστετο μακρὸς ὄλυμπος
Ριπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα,
Τάρταρον ἠερόεντα. ποδῶν δ' ἀπτεῖα τ' ἰωὴ
Ἀστέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων.
ὣς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοις ἵεσαν βέλεα γονόεντα.
Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων δ' ἵκετ' οὐρανὸν ἀστερόεντα,

Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς ὀρθὸς πτῆνες ἀγαυοί·
Οἷσ' ἄρα τῶ οὐλύμποιο θεοὶ δῶτῆρες ἐάων
Οὔς τεκεν ὑὸν κομψῆ χρόνῳ συνθεῖσα.
Οἵ ἔα τότ' ἀλλήλοισι μάχην ὑμαλγέ' ἔχοντες
Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·
Οὐδέ τις ἔριδος χαλεπῆς λύσις· οὐδὲ τελευτὴ
Οὐδ' ἑτέροις, ἴσον δὲ τέλος πέπατο πολέμοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα·
Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι·
Πάντων ἐν στήθεσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ,
Ὡς νέκταρτ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν·
Δὴ τότε τοῖς, μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Κέκλυτέ μευ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα
Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσι κελεύει·
Ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι·
Νίκης καὶ κράτεος πολυμαρνάμεθ' ἤματα πάντα·
Τιτῆνές τε θεαὶ καὶ ὅσοι κρόνου ἐκγενόμεσθα
Ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
Φάνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίοι ἐν δαὶ λυγρῇ·
Μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος ὅσσα παθόντες
Ἐς φάος ἆψ ἀφίκεσθε δυσπλεγέος ὑπὸ δεσμοῦ,
Ἡμετέρᾳ δι' βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐξαῦτις ἀμείβετο κόπις ἀμύμων·
Δαιμόνι' οὐκ ἀδάητα φρεσὶν φάσκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοί,
Ἴδμεν ὅτι πολὺ μὲν σὴ βουλὴ πολὺ δ' ἐστὶ νόημα·
Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυερῆσιν
Σῇσι δ' ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·

Χήτει γηροκόμοιο δόλου βιότου ἐπιδεύης,
Ζωεῖ· ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται,
Χηρωταί· ὧ δ' αὖτε γάμου μοῖρα γένηται,
Κεδνήν δ' ἔχε ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν τεὰ εἰδυῖαν
Τῷ δ' ἀτὸς ἀγῶνος κακὸν ἐθλῷ ἀντιφερίζει,
Ἐμμενέμεν· οὐ δέκε πέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης·
Ζωεῖ· ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
Θυμῷ καὶ κραδίῃ καὶ ἀνίκεστόν κακόν ἐστιν·
Ὡς οὐκ ἔστι δόλος κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν·
Οὐδὲ γὰρ ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Καὶ πολυϊδρείην ἐόντα μέγας καταδησμὸς ἐρύκει
Βριαρέως δ' ὥς τε πρῶτα πατὴρ οὐδύσατο θυμῷ
Κόπτων τ' ἠδὲ γύγνα δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ
Ἠνορέην ὑπόρουσον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
Καὶ μέγεθος κατέναστε δ' ὑπὸ χθονός· εὐρυοδείης·
Ἐνθ' οἵγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ γαιετάοντες,
Εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ μεγάλης ἐν πείρασι γαίης
Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες
Ἀλλὰ σφέας κρονίδης τε ἰδ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
Οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη κρόνου ἐν φιλότητι
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀμήγαρτες φάος αὖτις·
Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε
Σὺν κείνοισι, νίκην τε καὶ ἀγλαὸν δῦναι ἀρέσθαι·
Δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνες τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνου ἐξεγένοντο·
Αντίον ἀμήλοιῳ διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·

Αμφὶ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε
Τὴν αὐτὸς ποίησε περίκλυτος ἀμφιγυήεις
Ασκήσας παλάμῃσι χαριζόμενος διὶ πατρὶ
Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ πεπύκατο θαῦμα ἰδέσθαι
Κυσσάλα οὔ τις ἔπειρος πρέφει ἠδὲ θάλασσα.
Τῶν, ὅσα πολλὰ ἐνέθηκε χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή
Θηρσὶν ἀολλεῦσιν ξωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε καλὸν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο,
Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι
Κόσμῳ ἀγαλλόμενον γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης
Θηῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους
Ὡς εἶδόν δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
Ἐκ τῆς, γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων.
Τῆς γάρ, ὀλωΐον ἐστι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν
Ῥῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
Οὐλομένης πενίης ἀσύμφοροι ἀλλ' ἀκόροιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν σμήνεσι κατηρεφέεσι μέλισσαι
Κηφῆνας βόσκουσι κακῶν ξυνήονας ἔργων
Αἵ μὲν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἠμάτιαι σπουδῇ πιθέουσί τε κηρία λευκά.
Οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἀπειρεφέας κατὰ σμήνεσι
Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται,
Ὡς δ' αὔτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε ξυνήονας ἔργων
Αργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν αὖτ' ἀγαθοῖο.
Ὅσσοι γάμον φεύγουσι καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
Μὴ γῆμαι ἐθέλουσι βιοῦν δ' ἀτὴ γήραος ἵκηται

Γνῶ ῥ' οὐδ' ἤγνοίησε δόλον, κακὰ δ' ὄσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι τὰ, καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀείρετο λευκὸν ἄλεισφαρ.
Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δ' ἔμπλητο θυμῷ,
Ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἀπὸ τέχνῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἀπὸ χθονὶ μῦλ' ἀνθρώπων.
Καίουσ' ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἀπὸ βωμῶν.
Τὸν δὲ, μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ἰαπετιονίδη πάντων πόρι μήδεα ἴδρις.
Ὦ πέπον οὐκ ἄρα πω, δολίης ἀπὸ λήθεο τέχνης.
Ὡς φάτο χωόμενος ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς
Ἐκ τοὔτου δ' ἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
Οὐκ ἐδίδου μελίῃσι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν
Ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐΰς παῖς Ἰαπετοῖο
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν,
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νόον ἐθύι Διὶ
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην ἐχόλωσε δ' ἔμπλην φίλον ἦτορ.
Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς, τεύξε κακὸν ἀνθρώποισι.
Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον κρονίδεω διὰ βουλάς.
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
Δαιδαλέην, χείρεσσι κατέχευε θαῦμα ἰδέσθαι
Ἀμφὶ δ' ἑοῖ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
Ἰμερτοὺς παρέθηκε καρήατι ἄλλάς Ἀθήνη

Ηθίεν ἀθανάτων τόδ' ἀείζετο ἶσον ἁπάντη,
Νυκτὸς ὅσον πρόσθεν ἦμαρ ἔδει πανυπέρτερος ὄρνις
Τὸν μὲν ἄρ' ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
Ηρακλέης ἔκτεινε· κακὴν δ' ἀπὸ νοῦσον ἄλαλκεν
Ιαπετιονίδης καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων.
Οὐκ ἀέκητι ξανθὸς ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
Ὅφρ' Ἡρακλῆος θυβαγενέος κλέος εἴη
Πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
Ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενος πῖμα ἀριδείκετον υἱὸν
Καί περ χωόμενος, πανύθη χόλου, ὅν πριν ἔχεσκεν
Οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰ ὑπερμενεῖ κρονίωνι
Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τε ἄνθρωποι
Μηκώνη τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ,
Δασσάμενος προὔθηκε, χόλον γόον ἐξαπαφίσκων
Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
Ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψας γαστρὶ βοείῃ
Τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
Εὐθετίσας, κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δημῷ
Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ιαπετιονίδη πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων
Ὦ πέπον ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσαο μοίρας
Ὡς φάτο κερτομέων ξανθὸς Προμηθεὺς δ' ἀγκυλομήτης
Ἠκέσατο μειδήσας δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης·
Ζεῦ, κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων·
Τῶν δ' ἕλευ ὁππότερον σε νόῳ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει
Φῇ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα ἤδὼς·

Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθου πύμα τοῦ κατὰ πίγωγ·
τὸν μὲν Ζεὺς πάτηρ ἐκ κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
Ῥυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοις ὑπὸ ταρνησσοῖο
Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι
Λύσε δὲ τὰ πρόκα σιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν
Οὐρανίδας, οὓς δῆσε κατὴρ ἀεσιφροσύνῃσιν
Οἵ οἱ ἀτεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.
Δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν
Καὶ στεροπήν· τὸ πρὶν δὲ τελώρια γαῖα κεκεύθει
Τοῖς πεπιθὼν θνητοῖσι δόλῳ καὶ ἀθανάτοισιν αἰάσθη.
Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὠκεανίνην,
Ἠγάγετο κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσαγέβαγεν.
Ἡ δὲ οἱ ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα
Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα μενοίπιον, ἠδὲ προμηθέα
Ποικίλον αἰολομῆτην ἁμαρτινόον τ' Ἐπιμηθέα
Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι
Πρῶτος γὰρ ῥὰ δίὸς πλαστὴν ὑπὸ παρθένον γυναῖκα
Παρθένον· ὕβριστὴν δὲ μενοίπιον εὐρύοπα Ζεύς.
Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν φολόεντι κεραυνῷ
Εἵνεκ' ἀπαθαλίης τε καὶ ὑπερόπτου ὑποδρόμου
Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
Πείρασιν ἐν γαίης πρὸ ταρ ἑσπερίδων λιγυφώνων
Ἑστηὼς κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσι
Τὴν γὰρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα Ζεύς.
Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῃσι προμηθέα ποικιλόβουλον
Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάσσας.
Καὶ οἱ ἐπ' ἀετὸν ὦρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἥπαρ

Τοὺς αὐτῆς, γαίαν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Μήτην συμφράσσαθ' ὅπως λελάθοιτο τεκοῦσα,
Παῖδα φίλον· πίσαντο δ' ἐρινύς τε πατρὸς ἑοῖο
Παίδων, οὓς κατέπινε μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης
Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μίαν μὲν κλυτὸν· ἠδ' ἐπίθοντο
Καί οἱ ἐφράδεσθην ὅσα δὴ πέπρωτο γενέσθαι
Ἀμφὶ κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱέϊ καρτεροθύμῳ
Πέμψαν δ' ἐς λύκτον κρήτης ἐς πίονα δῆμον
Ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον τοῦ παίδων ἤμελλε τελέσθαι
Ζῆνα μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐυρείῃ τραφέμεν ἀπαλλέμωναίτε.
Ἔνθα μὲν ἶκτο φέρουσα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
Πρῶτον ἐς αὐτὴν λύκτον· κρύψε δ' ἑὲ χερσὶ λαβοῦσα
Ἀντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης
Ἀιγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι
Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μεγάλῳ ἀνακτι θεῶν πρώτερῳ βασιλῆϊ.
Τὸν, τόθ' ἑλὼν χείρεσσιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν
Σχέτλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσω
Ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀΐκητος καὶ ἀκηδὴς
Λείπεθ' ὅμαρτα δ' ἔπειτα βίῃ καὶ χερσὶ δαμάσσας
Τιμῆς ἐξελάαν, ὅδ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν
Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Ἤυξετο· τοῖο ἄνακτος ἀπὸ πλομένου ἐνιαυτοῦ
Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθείς
Ὃν γόνον ἀψ ἀνέηκε μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,
Νικηθεὶς τέχνῃσι βίηφί τε παιδὸς ἑοῖο.

Ρεῖα δ' ἀφείλετο φαινομήνην εὐέλουσά τε θυμῷ.
Εὖτλὴ δ' ἐν ταθμοῖσιν ὑὸν ἑρμῆν λιὸ δ' ἀέξειν.
Βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ ἀὐτόλια πηγατ' ἀὐλῶν,
Ροίμνας τ' ἠρὸ τόκων γ' οἴων θυμῷ τε θέλουσα.
Εξ ὀλίγων βριάει καὶ ἐκ πολλῶν μέιονα θῆκεν.
Οὕτω τοι καὶ μουνογενὴς ἐκ μητρὸς ἐοῦσα
Ρασι μετ' ἀθανάτοισῶ τετίμηται γεράεσι.
Θῆκε δ' ἐμὴν κρονίδης κουροτρόφον οἱ μετ' ἐκείνην
Οφθαλμοῖσῶν ἴδοντο φάος πολυδερκέος ἠοῦς
Οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἰ δ' ἐτετιμαί.
Ρεία δ' αὖ δ' μιθεῖσα κρόνῳ, τέκε φαίδιμα τέκνα
Ιστίην δήμητρα καὶ ἴρην χρυσοπέδιλον,
Ιφθιμόν τ' αἰδῆν, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
Νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρικλυτὸν ἐννοσίγαιον,
Ζῆνα τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς τελεμίζεται εὐρεῖα χθών,
Καὶ τοὺς μὲν κατέπινε χρόνος μέγας ὅστις ἕκαστος
Νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούνατ' ἵκοιτο
Τὰ φρονέων ἵνα μή τις ἀγαυῶν οὐρανιώνων
Αλλος ἐν ἀθανάτοισῶν ἔχοι βασιληίδα τιμήν.
Πεύθετο γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι
Καὶ κρατερῷ πρὸ ἑοῦ περ διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
Τῷ, ὅτε οὐκ ἀλαοσκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δολοῦν
Παῖδας ἑοὺς κατέπινε· ἕκὰν δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
Αλλ' ὅτε δὴ δὴ ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
Τέξεσθαι, πὸτ' ἔπειτα φίλους λιτάβδην τοκῆας

Καὶ γὰρ νῦν ὅπῃ σοῦ τις ἀπηχέος αἰνήσῃσιν,
Ἔργῳ ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται
Κικλήσκει ἑκάτην, πολλὴ δέ οἱ ἔπλετο τιμὴ
Ῥεῖα μάλ' ὥ προφρων τε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς.
Καί οἱ ὄλβον ὀπάζει· ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
Ὅσσοι γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
Οὐδέ τι μιν κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τ' ἀπούρα
Ὅσσ' ἔλαχεν τετιῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν
Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
Οὐδ' ὅσῃ μουνογενὴς ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς
Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ.
Ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἐπεὶ ζώοις τίεται αὐτήν.
Ὧδ' ἐθέλῃ μεγάλως παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησιν
Ἐνθ' ἀγορῇ λαοῖσι μετάπρεπει, ὅντιν' ἐθέλησιν.
Ἠδ' ὅπότ' ἐς πόλεμον φθισίπορα βωρήσονται,
Ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλῃσι,
Νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
Ἐμπεδίκῃ βασιλεῦσι παρ' ἀγλαοῖσι καθίζει.
Ἐσθλὴ δ' αὖθ' ὅπότ' αὖ δρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν
Ἔνθα θεὰ καὶ τοῖσι παραγίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον,
Ῥεῖα φέρει χαίρων τε τοκεῦσί τε κῦδος ὀπάζει.
Ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν οἷς κ' ἐθέλῃσι.
Καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται.
Εὔχονται δ' ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως δ' ἄγρην κυδρὴν θεὸς ὤπασε πολλήν.

Ως γὰρ ἐβούλευσε στυγὸς ἄφθιτος ὠκεανίνη,
Ἡμαι τῷ, ὅτε πατρὸς ὀλυμπίου ἀστεροπητὴς
Ἀθανάτους ἐκάλεσε θεοὺς ἐς μακρὸν ὄλυμπον·
Εἴ τε δὲ ὃς αὐτῶν μετ' ἐείο θεῶν τιτῆσι μάχοιτο,
Μήτην ἀτρομέως δύνατο γεράων· τιμὴν δὲ ἕκαστον
Ἐξέμεν, ἣν τὸ πάρος γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
Τόνδ' ἔφατ' ὄσσ τις ἄτιμος ὑπὸ χρόνου ἠδ' ἀγέραστος,
Τιμῆς καὶ γεράων ὧν βῆσ' ἐμπην ἥ θέμις ἐστί·
Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη στυγὸς ἄφθιτος οὐλυμπόνδε,
Σὺν φίσι παίδεσσι φίλου διὰ μήδεα πατρός·
Τὴν δὴ ζεὺς τίμησε, πορὼν ἃ δὴ δῶρα ἔδωκεν·
Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον·
Παῖδας δ' ἅμα πάντας, ἐοὺς μεγαλήτορας εἶναι·
Ὡς δ' αὖπως πάντεσσι διαμπερὲς ὥς πρὶν ὑπέστη,
Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ ἠδ' ἀνάσσει.
Φοίβη δ' αὖ κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐς εὐνήν·
Κυσαμένη δ' ἔκυσε θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο μείλιχον ἀεί·
Ἤπιον ἀνθρώποισιν ἠδὲ θεοῖσι θεοῖσι,
Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς ἀγαπάστατον ἐντὸς ὀλύμπου·
Γείνατο δ' ἀστερόεσσαν ὑπήνυμον ἣν περ πόρσις,
Ἠγάγετ' ἐς μέγα δῶμα φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν·
Ἣ δ' ὑπὸ κυσαμένη, ἑκάτην τέκε· τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
Μοίρην ἔχθρην γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
Ἥδη καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
Ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.

Αὗται δ' ὠκεανοῦ καὶ τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κοῦραι, πολλαὶ γέμον ἆσι καὶ ἄλλαι.
Τρὶς γὰρ χίλιαί ἆσι τανύφυροι ὠκεανῖναι
Αἳ ῥὰ πολυσπερέες γαῖαν κὰτ βένθεα λίμνης
Ἁμ' τὴ ὁμῶς ἐφέπουσι θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες
Υἱέες ὠκεανοῦ τοὺς γείνατο πότνια τηθύς.
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν αὐδῆσαι ἑνίσσειν
Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν ὅσοι σφίσιν αὐτάουσιν
Θεία δ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην
Ἠὼ θ' ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει
Ἀθανάτοις τε θεοῖς τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι
Γείνατ' ὑποδμηθεῖσα Ὑπερίονος ἐν φιλότητι
Κρίω τ' ἠυρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ' ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους
Ἀργέστην Ζέφυρον βορέην τε λαιψηροκέλευθον
Καὶ νότον ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.
Τοὺς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτεν ἑωσφόρον ἠριγένεια
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται
Τὴν δ' ἔτεκεν πόσιος Στυγὸς ὑδατόεσσα μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ νείκην πολύφορον ἐν μεγάροισι
Καὶ κρατὸς ἠδὲ βίην ἀφιδεῖκετα γείνατο τέκνα
Τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθεν ἐὸς δόμος οὐδέ τις ἕδρη
Οὐδ' ὁδὸς ὅππου μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ
Ἀλλ' αἰεὶ παρὰ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται,

Ὡς γὰρ

Γείνατο δ' εἰνόσφιν ὀφιν ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσει
Τοῦτο μὲν ἐκγονὸς τε καὶ φόρκυνος γένος ἐστὶ,
Τηθύς δ' ὠκεανῷ ποταμοὺς τε δινήεντας
Νεῖλόν τ' ἀλφεόν τε καὶ ἠριδανὸν βαθυδίνην
Στρυμόνα, μαίανδρόν τε καὶ ἴστρον καλλιρέεθρον
Φᾶσίν τε, ῥῆσόν τ' ἀχελώϊον ἀργυροδίνην.
Νέσσόν τε ῥόδιόν θ' ἁλιάκμονα θ' ἑσπάποροί τε
Γρήνικόν τε καὶ αἰσηπόν θεῖόν τε σιμοῦντα
Πηνειόν τε καὶ ἕρμον δυρείτην τε καΐκον
Σαγγάριόν τε μέγαν λάδωνά τε παρθένιόν τε
Εὐηνόν τε καὶ ἄρδησκον θεῖόν τε σκάμανδρον
Τίκτε θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἳ κατὰ γαῖαν
Ἀνδρας κουρίξουσ' σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι
Καὶ ποταμοῖς, ταύτην δὲ διὸς παρὰ μοῖραν ἔχουσιν
Πειθώ τ' ἀδμήτην τε ἰάνθην τ' ἠλέκτρην τε
Δωρίς τε πρυμνώ τε καὶ οὐρανίη θεοειδὴς
Ἰανθώ τε κλυμένη τε ῥοδία τε καλλιρόη τε
Ζευξώ τε κλυτίη τε ἰδυῖά τε πασιθόη τε
Πλειαδών τε, γαλαξαύρη τ' ἐρατή τε δίωνη
Μηλόβοσίς τε βοή τε καὶ εὐειδὴς πολυδώρη
Κερκηίς τε φύην ἐρατὴ πλουτώ τε βοῶπις
Περσηίς τ' ἰάνειρα τ' ἀκάστη τε, ξανθή τε
Πετραίη τ' ἐρόεσσα, μνησαθώ τ' εὐρώπη τε
Μῆτις τ' εὐρυνόμη τε τελεστώ τε κροκόπεπλος
Κρυσηίς τ' ἀσία τε καὶ ἱμερόεσσα καλυψὼ
Εὐδώρη τε τύχη τε καὶ ἀμφιρὼ ὠκυρόη τε
Καὶ τυχὴ ἠδὴ πρέσβα προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων

Τῇδὲ τυφάονά φασι μιγήμεναι ἐν φιλότητι
Δῆνόν θ' ὑβριστὴν αἰνόμορον ἑλικοβλεφάρῳ κούρῃ,
Ἣ δ' ὑπερχομένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο γηρυόνηι
Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον οὔτι φατὸν
Κέρβερον ὠμηστὴν αἰδεῖο κύνα χαλκεόφωνον·
Πεντηκοντόκεφαλον αὐανδέα κρατερόν τε
Τὸ τρίτον ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ' ἐδυάων
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ἀργητον κοτέουσα βίηι Ἡρακληείηι
Καὶ τὴν μὲν δίος υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῶι
Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηϊφίλωι ἰολάωι
Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἠδὲ χίμαιραν ἔτικτε πνείουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ
Δεινήν τε μεγάλην τε ποδώκεά τε κρατερήν τε
Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαὶ μία μὲν χαροποῖο λέοντος
Ἠδὲ χιμαίρης ἡ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος
Γρυπὸς ἔην λέων, ὄφις ἦεν, αἶξ δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο
Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης
Ἣ δ' ἄρα σφίγγ' Ὀλοὴν τέκε καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὀρθωΐ τοδμηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα
Τόν ῥ' Ἥρη θρέψασα διὸς κυδρὴ παράκοιτις
Γουνοῖσι κατέναστε Νεμείης πῆμ' ἀνθρώποις
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων
Κοιρανέων τρητοῖο Νεμείης ἠδ' Ἀπέσαντος
Ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης
Κνιτῶ δ' ὀμπάτων φόρκυνι φιλότητι μιγεῖσα

Αἱ δύο, τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο κυανοχαίτης
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν ἁβρινοῖσι,
Τῆς δ' ὅτε δὴ πρόσθεν κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν.
Ἐξέθορε χρυσάωρ τε μέγας καὶ πάγασος ἵππος
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν ὅτ' ἀπ' ὠκεανοῦ πρὸς πηγὰς
Γένετ' ὁ δ' ἄορ χρύσεον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσιν
Χ' ὣ μὲν ἀπὸ πάμμηος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
Ἵκετ' ἐς ἀθανάτους, ζυνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει
Βροντήν τε στεροπήν τε φέρων δεινήν τε κεραυνόν
Χρυσάωρ δ' ἔτεκεν τριτοκέφαλον γηρυονῆα
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίῃ Ἡρακλείη
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοδαπῇσι πρὸς Ἠερύτῃ ἐν ἐρυθείῃ
Ἡματι τῷ ὅτε πρῶθ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ' δς ἱερὴν διαβὰς πόρον ὠκεανοῖο
Ὄρθον πεκτείνας καὶ βουκόλον εὐρυπίωνα
Σταθμῷ ἐν ἠερόεντι πρὸπην κλυτοῦ ὠκεανοῖο
Ἡ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον οὐδέν ἐοικὸς
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Σμερδαλέην ἐνὶ γλαφυρῇσι θεὴν καρατηρόφορον ἔχιδναν
Ἡμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα καλλιπαρῄον
Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
Ποικίλον ὠμηστὴν ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης
Ἔνθα δέ οἱ σπέος ἐστὶ κάτω κοίλη ὑπὸ πέτρῃ
Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
Ἔνθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν
Ἡ δ' ἔρυτ' ἐν ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ ἔχιδνα
Ἠ ἀθανάτης νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα

Ἰασονίδην τ' ἐρόεσσα καὶ Ἰασονίδη ῥοδόπηχις
Κυμοδόκη θ' ἡ κύματ' ἐν ἠερόεντι πόντῳ
Γνοίας τε ζαθέων ἀνέμων οὔρεα κυματόλιγα
Ῥεῖα περνύει καὶ εὐσφύρῳ ἀμφιτρίτη
Κυμῶτ' ἠϊόνας τε εὐτέφανός θ' ἁλιμήδη
Γλαυκονόμη τε φιλομειδὴς καὶ ποντοπόρεια
Λειαγόρη τε καὶ εὐαγόρη καὶ λαομέδεια
Πουλυνόμη τε καὶ αὐτονόη καὶ λυσιάασσα
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος
Καὶ ψαμάθη χαρίεσσα δ' ἔμας, δίη τε μνήμων
Νησώτ' εὐώνυμη τε θεμιστώ τε περόνη τε
Νημερτής θ' ἡ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο
Αὗται μὲν νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
Κοῦραι πεντήκοντα ἀμύμονα ἔργ' ἰδυῖαι
Θαύμας δ' ὠκεανοῦ βαθυῤῥόου θυγατρὸς
Ἠγάγετ' ἠλέκτρην ἣ δ' ὠκείαν τέκεν Ἶριν
Ἠΰκομόν θ' ἅρπυιας ἀελλώ τ' ὠκυπέτην τε
Αἵ ῥ' ἀνέμων πνοῇσι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
Ὠκείης πτερύγεσσιν, μεγαχρόνιαι γὰρ ἵαλλον
Φόρκυϊ δ' αὖ κητὼ γραίας τέκε καλλιπαρήους,
Ἐκτενέτης πολιὰς, τὰς δ' ἠγραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοι θεοὶ χαμαὶ, ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι
Γερφηδὼ τ' εὐπέπλους, ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργώς θ' αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἵν' ἑσπερίδες λιγύφωνοι
Σθενὼ τ' εὐρυάλη τε μεδουσά τε λυγρὰ πάσχουσα
Ἣ μὲν ἔην θνητὴ, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρως

Νὺξ ὀλοὴ, μετὰ τὴν δ' ἀπάτην τέκε καὶ φιλότητα
Γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ ὄριν τέκε καρτερόθυμον
Αὐτὰρ ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν πόνον ἀλγεινόεντα
Λήθην τε λοιμόν τε καὶ ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε φόνους τε, μάχας τ' αἰδοκλοπάους τε
Νείκεά τε ψεύδεά τε λόγους ἀμφιλογίας τε
Δυσνομίην ἄτην τε συνήθεας ἀλλήλοισιν
Ὅρκον θ' ὅς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Ῥιμαίνει· ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο πόντος
Πρεσβύτατον παίδων, αὐτὰρ καλέουσι γέροντα
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστῶν
Λήθεται ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δίνεα οἶδεν
Αὖτις δ' αὖ θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα φόρκυν
Γαίῃ μισγόμενος καὶ κητὼ καλλιπαρῄον
Εὐρυβίην τ', ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήρατα τέκνα θεάων
Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ δώριδος ἠϋκόμοιο
Κούρης ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο
Πρωτώ τ' Εὐκράντη τε Σαὼ τ' Ἀμφιτρίτη τε
Εὐδώρη τε Θέτις τε Γαλήνη τε Γλαύκη τε
Κυμοθόη τε εἰδυῖα θοὴ, Βαλίη τ' ἐρόεσσα
Πασθείη τ' Ἐρατώ τε καὶ εὐειδὴς Ἀγαυὴ
Καὶ μελίτη χαρίεσσα καὶ εὐλιμένη καὶ Ἀγαυὴ
Δωτώ τε πρωτώ τε φερουσά τε δυναμένη τε
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ πρωτομέδεια
Δωρὶς καὶ πανόπη καὶ εὐδδὴς Γαλάτεια

Κικλίσκουσ̃ θεοί τε κ̀ὴ ἀνέρες οὔνεκ᾽ ἔγ ἀφρῶ
Θρέφθη, ἀτὰρ κυβέρειαν ὅπ πρόσεχυρσε κυβήροις
Κυπρογένειαν δ᾽ ὅπ γένετο πολυκλύστῳ ἐγὶ κύπρῳ
Ηδὶ φιλομμηδέα ὅπι μηδέων ἐξεφαάνθη
Τῇ δ᾽ ἔρος ὡμάρτησε κ̀ὴ ἵμερος ἕσπετο καλὸς
Γινομθίνη τὰ πρῶτα θεὸν τ᾽ ἐς φῦλον ἰοῦσι
Ταύτην δ᾽ ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὶ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι κ̀ὴ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Παρθενίους τ᾽ ὀάρους μειδήματα τ᾽ ἐξαπάτας τε
Τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε
Τοὺς δὲ πατὴρ πτερύγας ἐπικλησιν καλέεσκε
Παῖδας γεικείων, μέγας οὐρανὸς ὅις τέκεν αὐτὸς,
Φάσκε δὲ πταίνοντας ἀπάθαλίην μέγα ῥέξαι
Εργον, τοῖο δ᾽ ἔπειτα πόσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι
Νὺξ δ᾽ ἔτεκε στυγερόν τε μόρον κ̀ὴ κῆρα μέλαιναν
Καὶ θάνατον, τέκε δ᾽ ὕπνον· ἔτικτε δὲ φῦλον ὀνείρων
Οὖπνι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε νυὶ ὄρεβαννῇ,
Δεύτερον αὖ μῶμον κ̀ὴ ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν
Εσπερίδας θ᾽ αἳς μῆλα πόρπην κλυτοῦ ὠκεανοῖο
χρύσεα καλὰ μέλουσ̃ φέρουτά τε δένδρεα καρπῶν
Καὶ μοίρας κ̀ὴ κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνας
Κλωθώ τε λάχεσίν τε κ̀ὴ Ἄτροπον αἵτε βροτοῖσιν
Γινομθίοισι δίδου ἴσην ἔχειν ἀγαθόν τε, κακόν τε
αἵτ᾽ ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
Οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο
Πρίν γ᾽ ἀποδῶσι κακὴν ὄτιν ὅς τις ἁμάρτῃ
Τίκτε δὲ κ̀ὴ νέμεσιν πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι

Μήτερ, ἐγὼ κέν τοῦτο γ' ὑποσχόμενος τελέσαιμι
Ἔργον ἐπεὶ πατρός γε δυσωνύμου οὐκ ἀλογίζω
Ἡμετέρου, πρό τέρος γὰρ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
Ὣς φάτο, γήθησε δὲ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη
Εἴσω δ' ἔμαν κρύψασα λόχῳ ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
Ἄρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα,
Ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας οὐρανός, ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καί ῥ' ἐπαύθη
πάντη, ὅδ' ἐκ λοχίοιο πάϊς ἐδέξατο χειρὶ
Καυῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην
Μακρήν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Εὖ συμβλήμενος ἤμησε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι
Ἐξοπίσω, τὰ ἰὼν οὔπη ἐτώσια ἔκφυγε χειρὸς
Ὅσσαι γὰρ ἐβάμμυγες, ἀπόσυτο αἵματι πᾶσαι
Γαῖαν δ' ἐδέξατο γαῖα, πολυπημοσύνων δ' ἐνιαυτῶν
Γείνατ' Ἐρινῦς τε κραταιὰς μεγάλους τε γίγαντας
Τεύχεσι λαμπομένους, δολιχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας.
Νύμφας θ' ἃς μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀπὸ τμήξας ἀδάμαντι
Κάββαλ' ἀπ' ἠπείροιο πολυκλείστῳ ἐνὶ πόντῳ
Ὣς φέρετ' ἀμπέλαγος πολὺν χρόνον ἀμφὶ δὲ λευκὸς
Ἀφρὸς ἀπαθανάτου χροὸς ὤρνυτο, τῷ δ' ἐνὶ κούρη
Ἐθρέφθη, πρῶτον δὲ κυβίστεσι ζαθέοισιν
Ἐπλητο, ἔνθεν ἔπειτα πολὺ ῥεῦτον ἵκετο κύπρον
Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπαὶ ῥαδινοῖσιν ἔθρεπτο· τὴν δ' Ἀφροδίτην
Ἀφρογένειάν τε θεοὶ, κἀὐστέφανον κυθέρειαν

Μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον οὕνεκ' ἄρα σφέων
Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔης ἐνέκειτο μετώπῳ
Ἰσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἔπ' ἔργοις
Ἄλλοι δ' αὖ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι, καὶ ὀμβριμοι οὐκ ὀνομαστοί
Κόττος τε Βριάρεώς τε, Γύης θ' ὑπερήφανα τέκνα
Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἐπ' ὤμων αἴσσοντο
Ἀπλητοι κεφαλαὶ δ' ἑκάστῳ πεντήκοντα
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν
Ἰσχὺς τ' ἄπλητος κρατερῇ μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει
Ὅσσοι γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
Δεινότατοι παίδων σφετέρῳ δ' ἤχθοντο τοκῆϊ
Ἐξ ἀρχῆς καὶ ἔων μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο
Γαίης ἀπόκρυφα πάσχε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀΐπασκε
Γαίης ἐν κοιλωμῶνι, κακῷ δ' ὄπιτέρπετο ἔργῳ
Οὐρανὸς ἠδ' ἐντὸς τενάχιζετο γαῖα πελώρη
Στεινομένη δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσσατο τέχνην
Αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολιοῦ ἀδαμάντος
Τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοισιν,
Εἶπε δὲ θαρσύνουσα φίλον τέκος ἠμὲν ἔπειτα,
Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀπαφαλοῦ αὐχ' ἑθέλητε
Πείθεσθαι, πατρὸς δὲ κακὴν τίσαίμεθα λώβην
Ὑμετέρου, πρότερος γὰρ ἐπείρατα μήσατο ἔργα
Ὣς φάτο, τοὺς δ' ἅρα πάντας ἔλε δέος οὐδέ τις αὐτῶν
Φθέγξατο θαρσήσας δὲ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης
Αὐτίκα μυθοισι προσηύδα μητέρα κεδνὴν

Ητοι μὲν πρώτιστα χάος γένετ' αὐτὰρ ἔπειτα
Γαῖ' εὐρύστερνος πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου
Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἠδ' Ἔρος ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν
Ἐκ χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο
Οὓς τέκε κυσαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖσα.
Γαῖα δ' ἐτὶ πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶσον ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀστερόεντ' ἵνα μιν πολὺ πάντα καλύπτοι
Ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Γείνατο δ' οὔρεα μακρὰ θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφάων αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα,
Ἠδὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἰδματι θῦον
Πόντον ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην
Κοῖόν τε Κρεῖόν τε Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε·
Θείαν τε Ῥείαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε.
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν·
Τοὺς δὲ μετ' ὀπλοτάτη γένετο κρόνος ἀγκυλομήτης
Δεινότατος παίδων θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπερφιάλους ἦτορ ἔχοντας
Βροντήν τε στερόπην τε καὶ ἄρρητον ὁμβριμόθυμον
Οἵ ξυνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν
Οἵ δήπτα τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν

Βλαπτομένοις, ἀγορῆφι μεθ' ἁρπαλέα ἔργα πλεθύσι.
Ῥηϊδίως μαλακοῖσι παραφάμενοι ἐπέεσσιν
Ἐρχόμενον δ' αὐτὰρ ἄστυ, θεὸν ὡς ἱλάσκονται.
Αἰδοῖ μειλιχίη· μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.
Οἷά τε μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
Ἐκ γάρ τοι μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί.
Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες, ὁ δ' ὄλβιος ὅντινα μοῦσαι.
Φίλωνται γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδὲϊ θυμῷ
Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος· αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλέα προτέρων ἀνθρώπων.
Ὑμνήσει μάκαράς τε θεοὺς οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Αἶψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
Μέμνηται· ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.
Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Οἳ γῆς ἐξεγένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὓς δ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.
Εἴπατε θ' ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
Καὶ ποταμοί, καὶ πόντος ἀπείριτος, οἴδματα θυίων.
Ἄστρα τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν·
Οἵτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δοτῆρες ἐάων.
Ὥς τ' ἄφενος δάσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο
Ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.
Ταῦτά μοι ἔννεπε μοῦσα Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα.
Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπὲ τίν' ἔπ πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου·
Ἐνθά σφιν λιταροῖτι χοροὶ καὶ δώματα καλά
παρ' δ' αὐτῆς χάριτες καὶ ἵμερος οἰκί' ἔχουσιν·
Εὐβαλίης ἐρατὴν δὲ δι' ἀστόμα ὄσσαν ἱεῖσαι,
Μέλπονται παῶν τε νόμους καὶ ἤθεα κεδνά,
Ἀθανάτων κλείουσιν ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι·
αἳ τότ' ἴσαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ·
Ἀμβροσίῃ μολπῇ, περὶ δ' ἄχετο γαῖα μέλαινα·
Ὑμνεύσαις, ἐράτος δ' ἐπορώρει ὑπὸ δονεῦσι ποδοῖν,
νισομένων πατέρ' εἰς ὅν, ὅδ' οὐρανὸν ἐμβασιλεύει·
Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ' ἀϊθαλόεντα κεραυνόν,
Καρτεῖ νικήσας πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαστα
Ἀθανάτοις διέταξεν ὁμῶς· καὶ, ἐπέφραδε τιμάς·
Ταῦτ' ἄρα μοῦσαι ἄειδον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
Ἐννέα θυγατέρες μεγάλου διὸς ἐκγεγαυῖαι·
Κλειὼ τ' Οὐρανίη τε· θαλείά τε μελπομένη τε
Τερψιχόρη τ' ἐρατὼ τε· πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε·
Καλλιόπη θ' ἥ δὴ, πρόφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων
Ἥ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ
Ὃντινα τιμήσουσι διὸς κεῖραι μεγάλοιο·
Γινόμενον τ' ἔσιδωσι διοτρεφέων βασιλήων·
Τῷ μὲν ὐπ' ἀγλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἀοιδήν·
Τοῦ δ' ἔπε' ἐκπρομάπος ῥεῖ μείλιχα, οἵδ' ἕνυ λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὁρῶσι διακρίνοντα θέμιστας
Ἰθείῃσι δίκῃσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
Αἶψά τι καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε,
πὺκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς

Αλλὰ τίπτοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην.
Τήνη μουσάων ἀρχώμεθα ταὶ δι πατρί.
Υμνοῦσαι, τέρπουσι μέγαν νόον ἐνθὸς ὀλύμπου.
Εἰροῦσαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
Φωνῆ ὁμηροῦσαι. ἀτὰρ ἀκάμαντος ἐέδν αὐδή,
Ἐκ στομάτων ἡδεῖα, γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς
Ζηνὸς ἐριγδούπιο θεοῦ ὀπὶ λειριόεσση.
Σκίδναται ἠχὴ δὲ κάρη νιφόεντος ὀλύμπου.
Δώματ' ἀθανάτων, αἶψ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι.
Θεῶν γένος αἰδοίων πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ.
Ἐξ ἀρχῆς οὓς γαῖά τε καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτεν.
Οἵτ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δοτῆρες ἐάων.
Δεύτερον αὖτε Διὸς πατρὸς καὶ ἀνδρῶν
Ἀρχόμενοι θ' ὑμνοῦσι θεὰν, λήγουσί τ' ἀοιδῆς.
Ὅσσον φέρτερός ἐστι θεῶν, κράτεί τε μέγιστος.
Αὖτις δ' αὖ θρώσκων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων.
Υμνοῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐνθὸς ὀλύμπου.
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο
Τὰς ἐν πιερίῃ κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖσα.
Μνημοσύνη, γουνοῖσιν ἐλευθήρου μεδέουσα.
Λησμοσύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων
Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητιόεντα ζεύς.
Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος ἐρατεινὸν βαίνων.
Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἔτεν ἔνιαυτὸς περὶ δ' ἔτραπον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων. περὶ δ' ἤματα πολλὰ τελέσθη.
Ἡ δ' ἔτεκε ἐννέα κούρας ὁμόφρονας ἧσιν ἀοιδὴ
Μέλλεται ἐν στήθεσσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσας.

Καλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσὶν
Ενθεν ἀποστρυμφηδὸν ἑκὰς ἁλὸς ἠερόεντος,
Εννύχιαι φοιτῶσαι πολυκαλέα ὅσσαι ἐεῖσαι.
Υμνεῦσαι δία τ' ἀγλαὸν ἠδὲ θέμιστας ἧρην,
Αργείην χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν.
Κούρην τ' ἀγλαόμορον διὸς γλαυκῶπιν Αθήνην.
Φοίβην τ' Απόλλωνα, καὶ Αρτεμιν ἰοχέαιραν.
Ηδὲ ποσειδάονα γαιήοχον ἐννοσίγαιον
Καὶ θέμιν αἰδοίην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Αφροδίτην.
Ηβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην.
Λητώ τ' Ιαπετόν τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτην.
Ηώ τ' ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε σελήνην
Γαῖάν τ' ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν.
Αλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.
Αἵ νύσσοθ' ἡσσόδοιο καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
Αρνας ποιμαίνον θ' ἑλικῶπος ὑπὸ ζαθέοιο.
Τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον.
Μοῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα γαστέρες οἶον,
Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα.
Ἴδμεν δ' εὖτ' ἐθέλωμεν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ως ἔφασαν κοῦραι μεγάλου διὸς ἀρτιέπειαι
Καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασθαι θαητὸν, ἐνέπνευσαν δ' ἐμοὶ αὐδὴν,
Θεῖον, ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων.
Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀείδειν.

Γαῦροι δ' αὖτ' ἴασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἀρξάσθαί τε τοίθου· καὶ ὣς ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδοισι
Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν ἐς οἰνοπα πόντον
Εἰρύμεναι· παῦροι δ' ἔτ' ἀληθέα κικλήσκουσιν
Τετράδι δ' οἵ τε τοίθον· πολὺ παίτων ἱερὸν ἦμαρ
Μέσση· παῦροι δ' αὖτε μετ' ἑκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἠοῦς γινομένης· ὣς δ' εἰέλα δ' ἐστὶ χερείων·
Αἱ δ' ἐμὲν ἡμέρῃ ἔσιν ὣς τοκέεσσι μέγ' ὄνειαρ
Αἱ δ' ἄλλαι μεμάασι πρὸ ἀκήριοι οὔτι φέρουσαι·
Ἄλλος δ' ἀμοίην αἶνει παῦροι δέ τ' ἴασιν·
Ἄλλοτε μητρυιὴ τέλεη ἡμέρη· ἄλλοτε μήτηρ·
Τὰ ὧν δυσδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε παύτα
Εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν
Ὀρνιθας κρίνων καὶ ὑποφθάσας ἀλεείνων.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Οὐσάων ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν.
Αἵθ' ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε.
Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσσ' ἁπαλοῖσιν
Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐρισθενέος κρονίωνος
Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα τερμήσσιο
Ἢ ἵππου κρήνης, ἢ ὀλμειοῦ ζαθέοιο·
Ἀκροτάτῳ ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο

Σηκόντ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἤπιον ἦμαρ·
Εὐθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέει δ' ἔτι κέρτομα βάζειν·
Ψεύδεα θ' ἁμυλίους τε λόγους κρυφίους, τ' ἀορισμούς
Μηνὸς δ' ὀγδοάτη κάπρου καὶ βουὸς ἄριμυκον.
Ταμνέμεν· οὐρῆας δὲ δυωδεκάτη παλαιρχὸς·
Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ πηέων ἤματι ἴσορα φῶτα
Γείνασθαι· μάλα γάρ τε νόον ποτὶ πυκασμένος ἐστίν·
Εὐθλὴ δ' ἀνδρογόνος δ' ἑκάτη· κουρὴ δ' ἔτι πετραίς
Μέσση· τῇ δ' ἔτι μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας παλαιρχοὺς
Ῥηνύνειν· ὧδε χεῖρα πιθεὶς· ποτὶ φύλαξο δὲ θυμῷ
Τετράδ' ἀλδύασθαι φθίνοντος θ' ἱσταμένου τε
Ἀλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἦμαρ·
Εν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι δὲ οἶκον ἄκοιτιν
Οἰωνοὺς κρίνας οἵ τ' ἐπ' ἔργμασι τούτῳ ἄρισοι
Ῥέμβας δ' ἐξαλέασθαι· ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναὶ
Ἐν τέμενος γὰρ φασὶν ἐριννύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον πιννυμένας· τὸν ἔρις τέκε τῷ μ' ἐπιόρκοις·
Μέσῃ δ' ἑβδομάτῃ δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
Εὖ μάλ' ὁ ποιητὸς ἐὺ προχάλῳ ἐν ἀλωῇ
Βάλλειν· ὑλοτόμον τε τομεῖν θαλαμήϊα δοῦρα
Νήϊα τε ξύλα πολλὰ τά τ' ἄρμενα νηυσὶ τέλονται·
Τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἁραιάς·
Εἰνὰς δ' ἣ μέση ἐπιδείελα λωΐτον ἦμαρ·
Ῥωτίστη δ' ἀνὰς πασάων ἀνδράσι ποσσὶν·
Εὐθλὴ μὲν γάρ τ' ἤδὲ φυτεύειν ἠδὲ γενέσθαι
Ἀγέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔποτε πάγχακον ἦμαρ

Κατὰ δ᾽ ἐκδιόθεν πτερυλαγμὸς
οὗ κατὰ μοῖραν
Ἢ Γεφυραὶ ἔμπλωσι· τρίτην καὶ δεκάτην
μηνὸς ἄριστην
Ἔργατ᾽ ἐπιτροπόδην· ἦδ᾽ ἄρμαλιὴν
δατέεσθαι.
δὴ τὰ αὖ ἀληθείην, λαοὶ κρίνωντες ἄγωσιν.
Αἴδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ διὸς παρὰ μητιόεντος.
Τρωτὸν ἔνι τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ
Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο λητώ,
Ογδοάτην ἐναάτην τε δύωγε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ᾽ ἀεξομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.
ἐνδεκάτη δυωδεκάτη τ᾽ ἄμφω τε μὲν ἐσθλαὶ
Ἦμεν, οἷς πείκειν· ἦδ᾽ οὔφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι
Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ᾽ ἀμείνων·
Τῇ γάρτοι γεῖνήματ᾽ ἀερσιπότητος ἀράχνης
ἤματος ἐκτομίου· ὅτε τ᾽ ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται
Τῇ δ᾽ ἰσόγηπόσαντο γυνὴ· προβάλοιτό τε ὄργυν·
Μηνὸς δ᾽ ἑβδομάτου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
Σπόρματος ἄρξασθαι· φυτὰ δ᾽ ἐκθρέψασθαι ἀρίστη
ἕκτη δ᾽ ἡμέων μάλ᾽ ἀσύμφορος ἐστὶ φυτοῖσι·
Ἀνδρογόνος τ᾽ ἀγαθή· κούρη δ᾽ οὐ σύμφορός ἐστιν
Οὔτε γενέσθαι πρῶτ᾽ οὔτ᾽ ἄρ γάμου αἰτιβολῆσαι,
Οὐδ᾽ ἐμεν ἡ πρώτη ἕκτη κούρη τε γενέσθαι
Ἀρμενος· ἀλλ᾽ ἐρίφους τε μένειν καὶ πώεα μήλων

Σκιτ᾽

ΗΜΕΡΑΙ.

Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων αὐετὸν ῥέκτην αὐελόντα
Εὔθειν· μὴ δὲ λόεσθαι ἐπεὶ κἀμοὶ τοῖς ἔνι ποινή·
Μή δ' ἐπ' ἀκμήτοισι καθίζειν οὐ γὰρ ἄμεινον
Παῖδα δυωδεκαταῖον· ὅτ' αὐέρ' αἰήγορα ποιεῖ
Μὴ δὲ δυωδεχάμηνον· ἴσον κἀκεῖνο τέτυκται.
Μὴ δὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
Ἀνέρα· λάβρα γὰρ ἐκεῖ χρόνον ἔστ' ἐκεῖ κἀν τῷ
Ποινή· μή δ' ἱεροῖσιν ἐπ' ἀγλαομήνοισι κυρήσας
Μωμεύμεν αἴσηλα· θεὸς νύ τοι κἀν τὰ νεμεσᾷ.
Μηδ' ἔποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων
Μὴ δ' ἐκ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι.
Μή δ' ἐναπτύχειν· τὸ γὰρ οὔτοι λωΐτον ἐστίν
Ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλύσασθαι φήμην.
Φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται· κούφη μὲν ἀείρειν
Ῥεῖα μάλ' ἀργαλέη δὲ φέρειν· χαλεπὴ δ' ἀποθέσθαι
Φήμη δ' οὔτις πάμπαν ἀπόλλυται ἥντινα πολλοὶ
Λαοὶ φημίζουσι· θεὸς νύ τοι ἔστι κἀκείνη.

Μὴ δὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι·
Ἐκ τοίνου τέλειστα δὲ χάρις· δαστανύει τ' ὀλιγίστη·
Μηδέ ποτ' ἐξ ἠοῦς δίψαν λείβειν ἀθέσφατα οἶνον
Χερσὶν ἀείρασθαι· μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν· ἀπώσθουσι δ' ἐτ' ἀράς·
Μὴ δ' αὖτ' ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν·
Αὐτὰρ ἐπεὶκε δύη μεμνημένος ἔς τ' αὐλιόνδε·
Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ παροβάδην οὐρήσῃς·
Μὴ δ' ἀπογυμνωθείς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
Ἑξόμφαλος δ' ὅτε θεῖος ἀνὴρ πεπυμμένα ἕδηται
Ἢ ὅτε πρὸς τοῖχον πελάσας δύερκέος αὐλῆς·
Μὴ δ' ἀγδοῖα γυνὴ πεπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
Ἐστίη ἐμπελάθων παραφαινέμεν· ἀλλ' ἀλέασθαι·
Μὴ δ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπογυμνὸς ἥσασθαι
Σωρὸν αἰνεῖν γενεήν· ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς
Μὴ δ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν· μᾶλλα δ' ἐξαλέασθαι
Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίῤῥοον ὕδωρ
Βαίνειν πρὶν γ' εὐχὴ ἰδὼν ἐς καλὰ ῥέεθρα
Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι πλυνῷ·
Ὃς ποταμὸν διαβῇ κακότητ' ἰδὲ χεῖρας ἀνίπτους
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι κακὴν ἄλγεα δ' ὤκα ὀπάσσω·
Μὴ δ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαπτὸν ἀλείψῃ
Αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν ἀθερίζοντι σιδήρῳ·
Μηδέ ποτ' οἶνο χόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
Γινόντων· ὁ λοιὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα πέτυκται·
Μὴ δὲ δόμον ποιῶν αἰεὶ πίζεσθαι καταλείπειν
Μήπ' ἐφεζόμενον κρώζηλα κέρυζα κορώνη·

Ωραῖος δὲ γυναῖκα ποὺν ἐς οἶκον ἀγεσθαι.
Μήτε τριήκοντα ἐτέων μάλα πολλὰ ἀπολείπων,
Μήτ' ἐς θεὶς μάλα πολλά· γάμος δ' ἔτι ὥριος οὗτος
Ἡ δὲ γυνὴ τέτρη βιώσι· τέμνεσθω δὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν· ὥς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς.
Τήνδε μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγύθι ναίει
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς
Οὐ μὲν γάρ τοι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζετ' ἄμεινον
Τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ' αὖ τε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο
Δειπνολόχης· ἥτ' ἀνδρα καὶ ἴφθιμον κατὰ εὖτα
δύῃ ἀτρεμδ' ἅλοι καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.
δῦ δ' ὀλίγην ἀθανάτων μακάρων τεφυλαγμένος εἶναι.
Μὴ δὲ καὶ γυνὴ τῷ ἴσον ποιεῖσθαι ἑταίρου.
εἰ δ' ἑκὲ ποιήσῃς μήμαν πρότερον κακὸν ἔρξῃς.
Μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· ἦ δ' ἑκὲ γ' ἀρχὴ
Ἠὲ τιὲ ἔπος ἦ ποὺν ἀπόθυμον ἠὲ καὶ ἔρξας
Δὶς τόσα πίννυσθαι μεμνημένος ἦ δ' ἑκὲν αὖθις
Ἠγεῖτ' ἐς φιλότητα δίκην δ' ἐθέλησι παρασχεῖν
Δέξασθαι· δειλός τις ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
Ποιεῖται· σὲ δὲ μήπινόον κατελεγχέτω εἶδος
Μὴ δὲ πολύξεινον μὴ δ' ἄξενον καλέεσθαι·
Μὴ δὲ κακῶν ἑτάρων· μὴ δ' ἐσθλῶν νεικετῆρα.
Μηδ' ἔποτ' οὐλομένην τειρίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
Τέτλαθ' ὀνοστάζειν· μακάρων δόσιν ἀμὲν ἐόντων
Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος.
Φειδωλῆς· πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
Εἰ δὲ κακὸν εἴποις τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

Ηξοῦς ἀθανάτων βασιλοῦς ἐθέλησιν ὀλέσσαι.
Εν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶντε κακῶντε.
Τίμος δ' ὀλυρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων
βύκηλος· πότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον· φόρτον δ' ὑπὸ πασσάλοις θέσθαι
Σπουδεῖν δ' ὅπι τάχιστα πάλιν οἶκονδε νέεσθαι·
Μὴ δὲ μένειν οἰνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα νότοιό τε δεινὰς αὐτὰς
ὅς τ' ὠρίνει θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
Πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δ' ἐπὶ πόντον ἔθηκεν
Αλλος δ' ἔαρινὸς πέλεται πρόος ἀνθρώποισιν·
Ηματος δ' ἠ τοσσῶν ὅσονθ' ὑποβᾶσα κορώνη
Ιχνος ἐποίησεν τόσσου πείραλ' αἰθρὶ φανείη
ἐν κραδίῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατος ἐστὶ θάλασσα
Εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πρόος· οὔμενέγωγε
Αἴνημ' οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ καταρίσμηος ἐστὶν
Αρπακτός· χαλεπῶς κεφύσῃς κακόν· ἀλλὰ νυκαίπερ
Ανθρωποι ῥέξουσιν ἀϊδρείῃσι νόοιο·
Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι·
Δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλά σ' ἄνωγα
Φράζεσθαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὥς σ' ἀγορεύω.
Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον κοίλῃσι τίθεσθαι·
Αλλὰ πλέω λείπειν· τὰ δὲ μείονα φορτίζεσθαι·
Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμασι πήματι κύρσαι·
Δεινόν δ' εἴκ' ἐπὶ ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας
Αξονα καυάξαις· τὰ δὲ φορτία ἀμπερωθεῖν·
Μέτρα φυλάσσεσθαι· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος·

ΗΜΕΡΑΙ.

Τύνη δ' ὦ πόρσι ἔργων μεμνημένος ἦναι
Ὡραίων πάντων· πρὶν ναυπλίης δὲ μάλιστα
Νῆ' ὀλίγην ἀνέειν· μεγάλη δ' ἐνὶ φυρτία θέσθαι
Μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
Ἔσσεται, εἰ κ' αὐτέμβιός γε κακὰς ἀπέχωσιν ἀήτας
Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
Βούλεαι δὲ χρεὼ τε πρὸ φυγεῖν κῆλιμόν τε πέτρων
Δείξω δ' ἔτοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Οὔτε ναυπλίης στοφισμένος οὔτε πυνῶν·
Οὐ γὰρ πώποτε νῆα ἐπέπλων δύρεα πόντον
Εἰμὴ ὡς δύβοιαν ἐξ αὐλίδος ἦ ποτ' Ἀχαιοὶ
Μείναντες χειμῶνα πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν
Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς τροίην ἐς καλλιγύναικα·
Ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δ' αἴφρονος ἀμφιδαμάντος
Χαλκίδ' ἀτ' ἐσπόρησα· τὰ δὲ πρόπεφραδμένα πολλὰ
Ἆθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα με φημὶ
Ὑμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα
Τὸν μὲν, ἐγὼ μούσῃσ' Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα
Ἔνθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς·
Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρέω ξυνὸς γόος ἀγλαὸς ἔσσο·
Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν·
Ἤματα πεντήκοντα μετὰ πρωτὰς ἠελίοιο
Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος καματώδεος ὥρης·
Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κεν ἦα
Καυάξας οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα
Εἰμὴ δὴ πρόφρων γε ποσειδάων ἐνοσίχθων

Δῶρα Διονύσου πολυγηθέος· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Πληϊάδες θ' Ὑάδες τε τό τε σθένος Ὠρίωνος
Δύνωσιν, πότ' ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι·
Ὡραίου, πλῳὸν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἶη·
Εἰ δ' ἐσ ναυπλίην δύσῃ πεμφέλου ἵμερος αἴρῃ
Εὖτ' ἂν πληϊάδες σθένος ὄβριμον Ὠρίωνος
Φεύγουσαι πίπτουσιν ἐς ἠεροειδέα πόντον
Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων βύουσιν ἀῆται·
Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἐχὴν ἀπὸ οἴνοπι πόντῳ·
Γῆν δ' ἄρ γαίεσθαι μεμνημένος ὥσπερ κελεύω·
Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσαι· πυκάσσαι τε λίθοισι
Πανταχόθεν ὄφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀόντων
Χείμαρον ἐξερύσας ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
Ὅπλα δ' ἐπαρμένα πάντα πιφαύσκειν ἐγκάτθεο οἴκῳ·
Εὐκόσμως δολίσας νηὸς πέρα πουποδίοιο·
Πηδάλιον δ' ὀξυεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι·
Αὐτὸς δ' ὡραίου μίμνειν πλόον ἀσκέμεν ἐλθών·
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλα δ' ἐλκέμεν· ἐν δέ τε φόρτον
Ἁρμῷ ἐνὶ τύνασθαι ἵν' οἶκαδε κέρδος ἄρηαι
Ὡς περ ἐμός τε πατὴρ καὶ σὸς μέγα νήπιε πῆμα·
Πλωΐζεσκε νηυσὶ βίου κεχρημένος ἐσθλοῦ·
Ὃς ποτε καὶ τῆνδ' ἦλθε διὰ πόντον αὐύσας
Κύμην Αἰολίδα περὶ λιπὼν ἔννηΐ μελαίνῃ
Οὐκ ἄφενος φεύγων οὐδὲ πλοῦτον τε καὶ ὄλβον
Ἀλλὰ κακὴν πενίην τήν, Ζεὺς ἄνδρεσι δίδωσι·
Ναίσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
Ἀσκρῃ· χείματι κακῇ· θέρει δ' ἀργαλέῃ οὐδέποτ' ἐσθλῇ

Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα σείριος ἄζει·
Αὐαλέος δ' ἔτι χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀμφὶ τότ' ἤδη
Εἶη πετραίη τε σκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος·
Μάζαι τ' ἀμολγαίη· γάλαι τ' ἀγῶν σβεννυμεναῶν·
Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο κρέας, μήπω τεπικυῖας·
Ῥοπτοῦ γόνατ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' ἄνθεα πινέμθω οἶνον
Ἐν σκιῇ ἑζόμενον κεκερημένον ἢ πρὸ ἑῆς θὼ ἦς
Ἀντίον αὐχμαλέος αὐέμου τρέφαντα πρόσωπον
Κρήνης τ' ἀενάου καὶ ἀπορρέοντος ἀπ' ἀθόλωτος
Τρὶς ὕδατος προχέειν· τὸ δὲ τέταρτον ἱέμεν οἶνος
Δμωσὶ δ' ἐπιτρύνειν δὴ μήτιος ἱερὸν ἀκτὴν
Δινέμθω· οὔτ' αὖ πρῶτον φανῇ ἀθέρος ὠρίωνος
Χώρῳ ἐν αὐαῖ καὶ οὔτ' ἐν ἀλωῇ·
Μέτρῳ δ' οὔ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν· αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
Γαῖα βίον καταθῇσι παρὲξ ἔνδοθεν οἴκου
Θῆτ' ἀοικον ποιεῖσθαι· καὶ ἄτεμνον ἔριθον
Δίζεσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπρηστις ἔριθος·
Καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν, μὴ φείδεο σίτου·
Μήποτέ σ' ἤμενον οἶτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήματ' ἐέλπτα·
Χόρτον δ' ἐς κομίσαι καὶ συρφετὸν ὄφρα εἶεν
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπήτριμον· αὐτὰρ ἔπειτα,
Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γόνατα· καὶ βόε λῦσαι
Οὔτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθοι
Οὐρανὸν ἄρκτοῦρον δ' ἐσιδὼν ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ὦ πόρση, τότε πάντας ἀποδρέπεο οἰκαδε βότρυς·
Δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα ἤματα καὶ δέκα νύκτας·
Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἕκτῳ δ' ἐς ἄγγε' ἀφύσσαι·

Αρμαλιῆς· μακρὴ γὰρ ἐπιῤῥοθοι βόες ἕλκουσι
Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον ὡς ἐνιαυτὸν
Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα δόσκειν αὔτῃς
Γῇ τῶν τε φυτῶν μήτηρ καρπόν τε σύμμαχον εἶναι.
Βοῦν τ' αὖ δ' ἐξίκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
Χειμέρι' ἐκτελέσῃ ζοὺς ἤματα, δή ῥα τότ' ἄστὴς
Ἀρκτοῦρος προλιτὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
Πρῶτον παμφαίνων, ἐπὶ τέλλεται ἀκρονυκτίος
Τόνδε μέτ' ὀρθογόη παμφαίνουσα φέρεται Ἑλλὰς,
Ἐς φάος ἀνθρώποις ἔαρος νέον ἱσταμένοιο.
Τὴν, φθάμενος, οἰνάς πολλὰ μενέμμεν. ὡς γὰρ ἄμεινον
Ἀλλ' ὅπότ' αὖ φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀμφιβαίνῃ
Πλειάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων
Ἀλλ' ἄρτας τε χαράσσεσθαι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
Φεύγειν δὲ σκιεροὺς βώκους καὶ ἐπήῶα κοῖτον.
Ὥρη ἐν ἀμήτου ὅτε τ' ἠέλιος χρόα κάρφει.
Τμητοῦτος ἀσύδην καὶ οἰκαδε καρπὸν ἀγείρειν.
Ὀρθρου ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἅρμος ἔῃ
Ἠὼς γὰρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αὖσαν
Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ· προφέρει δὲ καὶ ἔργου
Ἠὼς ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου
Ἀνθρώπους· πολλοῖς δ' ὑπέζυγα βουσὶ τίθησιν
Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ
Δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν κατὰ χοῦτ' ἀοιδὴν
Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
Τῆμος πιότατοί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριστος
Μαχλότατοι δὲ γυναῖκες· ἀφαυρότατοι δ' ἔτοι ἄνδρες

Καὶ γλαφυρὸν πετάσῃεν τότε δὴ τρίτοσδι βροτῷ ἶσοι
Οὔτ' ἄρ τιν νῶτα ἔαγε χάρη δ' ἐς οὐδας ὁρᾶται.
Τῶ, ἴκελοι φοίνιξιν ἀλδυόμενοι νίφα λευκήν.
Καὶ τὸ πέσσασθαι ἔρυμα χροὸς ὥστε κελεύω
Χλαῖναν τε μαλακὴν καὶ τερμόεντα χιτῶνα
Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν χρόκα μηρύσασθαι
Τὴν πολιέσασθαι ἵνα τοι τρίχες ἀπεμέωσι.
Μὴ δ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν ἀειρόμεναι κατὰ σῶμα.
Αμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι παμφαίνοιο
Αρμενα δήσασθαι πίλοις ἔντοσθεν πυκάσσας
Προτονόων δ' ἐρίφων ὅσσόπαν χρύος ὤριον ἔλθοι
Δέρματα συῤῥάπτειν νεύρῳ βοὸς ὄφρ' ἂν νώτῳ
Υετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλεὴν κεφαλῇφι δ' ὕπερθεν
Ρῖλον ἔχειν ἀσκηρὸν ἵν' οὔατα μὴ καταδεύῃ.
Ψυχρὴ γὰρ τ' ἠὼς πέλεται βορέαο πεσόντος.
Ηὼς δ' ἂν γαῖαν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστεροέντος
Αἴρ πυροφόρος πέπαται μακάρων ἂν ἔργοις
Ος τε ἀφυσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀϊέν ναίοντων
Υφοῦ ὑπὸ γαίης ἄρθεὶς αὐέμοιο θυέλλῃ.
Αλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἕσπερον· ἄλλοτ' ἄησι
Ρυκνὰ θρηΐκιου βορέου νέφεα κλονέοντος.
Τὸν, φθάμενος ὄργα πλέσας, οἰκονδε νέεσθαι.
Μή ποτέ σ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ.
Χρῶτα τε μυδαλέον θεῖν· κατὰ θ' ἕματα δεύσῃ.
Αλλ' ὑπαλδύεσθαι· μείς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
Χειμέριος· χαλεπὸς προβάτοις χαλεπὸς δ' ἀνθρώποισι
Τῆμος θ' ὧμα συβουσὶν ἂν δ' ἀϊέρι τὸ πλέον εἴη.

Ρηϊδίως βορέαο λυσιλεγέες πελέθωσι·
Ος τε διὰ θρήκης ἱππηλάτου εὐρέι πόντῳ
Εμπνεύσας ὄρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
Πολλὰς δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε παχείας
Οὔρεος ἐν βήσσης πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Εμπίπτων· καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
Τῶν καὶ λάχνη δέρμα καταίσιον· ἀμφὶ νυ καὶ τῶν
Θῆρες δὲ φρίσσουσ' οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο·
Ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περόντων·
Καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται· οὐδέ μιν ἴσχει·
Καί τε διὰ αἶγα ἄησι ταυρίχα· πωέα δ' οὔπι
Οὕνεκ' ἐπιπεταὶ τρίχες αὐτῶν οὐ διάησιν
Ἧς αὐέμου βορέαο· προχαλὸν δὲ γέροντα πιθήσι
Καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν
Ἥτε δόμων ἐντόσθι φίλη παρὰ μητέρι μίμνει
Οὔπω ἔργ' ἄλγεα πολυχρύσου ἀφροδίτης
Εὖ τε λοεσαμένην τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἔλαίῳ
Χρισαμένην νηχίη καταλέξεται ἔνδοθι οἴκου
Ἡμαπ χειμερίου ὅτ' ἀήτεος ὄν πόδα τείνει
Εντ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐυπέθεσι λιγυαλέοισιν·
Οὐ γὰρ οἱ ἠέλιος δείκνυ, νομὸν ὁρμηθῆναι
Αλλ' αἰεὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
Στρωφᾶται· βραδίων δὲ παπελλήνεσι φαείνει
Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑλικοῖται
Λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα·
Φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν
Οἱ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι

Εἰ δέ κεν ἠελίοιο προσωπὶς ἀρόης χόνα δῖον
Ημενος ἀμήσεις ὀλίγον πολὺ χειρὸς ἐέργων
Αντία δισμυρίων κεκονιμένος οὐ μάλα χαίρων
Οἶσθ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θαμίσονται.
Αλλοτε δ' ἀγροῖος ξυνὸς νόος ἀγλαὸς ἔσται.
Αργαλέος δ' αὖ ἔρεσι κατὰ θυμὸν ἰοῦσι νοῆσαι.
Εἰ δέ κεν ὀψὲ ἀρόσσῃς· τόδε κέντροι φάρμακον εἶη
Ημος κόκκυξ κοκκύζῃ δρυὸς ἐν πετάλοισι
Τοσσῶτον πέσσει τε βρότους ἐπ' ἄπειρον ἰόντας.
Τῆμος ξὺς ὗοι τρίπτυχα μὴ δ' ἀπολήγοι
Μήτ' ἄρ' ὑποβρέχων βοὸς ὁπλὴν μήτ' ἀπολείπων
Οὕτω κ' ὀψαρότης προτερότητι ἰσοφαρίζοι.
Εν θυμῷ δ' οὗ πάντα φυλάσσεο μὴ δέ σε λήθοι
Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολιὸν μήθ' ὥριος ὄμβρος
Γάρ δ' ἴθι χάλκειον βῶκον κατὰ ἠπία λέχνη
Ὡρῃ χειμερίῃ ὁπότε κρύος αὖερας εἴργῃ
Ἰχανᾷ· ἔνθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφέλλει
Μὴ δὲ κακοῦ χθαμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
Σὺν πενίῃ λεπτῇ δὲ πάχυν πόδα χειρί τε ἴξοις
Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων
Χρηίζων βιότοιο κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει.
Ημενον ἐν λέχῃ τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἶη·
Δείκνυε δὲ δμῳῇσι θέρευς ἔτι μέσσου ἐόντος
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσσεται· ποιεῖσθε καλιάς.
Μῆνα δὲ λιναιῶα κακὰ ἕρματα, βοῦς δ' ὁρᾶν πάντα
Τοῦτον ἀλυσκάζειν καὶ πηγάδας αὖτ' ἐπὶ γαῖαν

Δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοὰς ἔνδον ἐόντας
Ῥίβδιον γὰρ ἔπος ἁπαλὸν βοέδιός κεν ἄμαξαν
Νήπιος οὐδὲ τόγ' οἶδ' ἑκατὸν δ' ἐπιδεύεται ἀμάξης
Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.
Ῥίβδιον δ' ἀπονήασθαι παρὰ δ' ἔργα βοείοιν
Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἄμαξαν
Εὖτ' ἂν δὴ πρώτιστα ἄροτος θνητοῖσι φανείη
Δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
Αὖην καὶ δίερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην
Ῥωϊ μάλα πρωΐδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.
Εἰαρινὸν δὲ μὴ νειὸν ὀφείλειν· θέρεος δὲ νειὸν οὔτ' ἀπατήσῃ
Νειὸν δὲ σπείρειν ἔπι κουφίζουσαν ἄρουραν
Νειὸς ἀλεξιάρη παίδων δύκηλήτειρα
Εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ δημήτερι θ' ἁγνῇ
Ἐκτελέα βρίθειν δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν
Ἀρχόμενος πασσητὸ ἀρότρου ὅταν ἄκρον ἐχέτλης
Χειρὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ γῶτον ἵκηαι
Εὐδρύον ἑλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν
Δμῶς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι πιθέσθαι
Σπέρματα κακκυρύσσων· εὐθυμοσύνη γὰρ ἀρίστη
Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθυμοσύνη δὲ κακίστη·
Ὧδέ κεν ἀδρόσυνα τάχυες νέοιεν ἔραζε
Εἰ τέλος αὐτὸς ὄπιθεν ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι
Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια καὶ στέολπα
Γινώσκῃν βιότοιο ἐρεύμενον ἔνδον ἐόντος
Εὐόχεων δ' ἴξεσθαι πολιὸν ἔαρ· οὐδὲ πρὸς ἄλλους
Αὐγάσεται· στέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται·

Εἰ δέ κεν ὀκτακόδην ἀσὸ καὶ σφύραν κυταύοιο
Τριστίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δικαδώρῳ ἀμάξῃ
Πολλὰ μὲν καμπύλα χάλα φέρειν δὲ γύην ὅτ' ἂν οὖρης
Εἰς οἶκον κατ' ὄρος δίζήμενος ἢ κατ' ἄρουραν
Ρίνιγον· ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατος ἐστὶν
Εὖτ' ἂν ἀθηναίης δμῶος ἐν ἐλύματι πήξας
Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῆι
Λοιὰ δὶ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον
Αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λωΐτον οὕτω.
Εἴ χ' ἕτερον τ' ἄξαις ἕτερον χ' ὑπὸ βουσὶ βάλοιο
Δάφνης δ' ἢ πελέης ἀκμώτατοι ἰσοβοῆες
Δρυὸς ἔλυμα περίου γύην· βόε δ' ἐνναετήρω
Ἄρσενε κεκτῆσθαι· τὼ γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν
Ἥβης μέτρον ἔχοντε τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω
Οὐκ αὖτώ γ' ἐρίσαντε ἐν αὔλακι καμμόνα ἄροτρον
Ἀξειαν τό δ' ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν
Τοὶ δ' ἅμα ποσσὶ μακρὸν ἐπαΐσσοντε κέλευθον
Ἄρτιον δειπνήσαντε τετράτρυφον ὀκτάβλωμον
Ὀκ ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι
Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας· ἀλλὰ θυμῷ
Θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων,
Σπέρματα δ' ἀσσαθέειν καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
Κουρότερος γὰρ αὖτε μεθ' ὁμήλικας ἐσπέπταται.
Φράζεσθαι δ' οὔτ' αὖ φωνὴν γεράρου ἐσακούσης
Ὑψόθεν ἐκνεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης
Ἠὲ ἀροτοῖο τέσημα φέρειν καὶ χείματος ὥρην
Δεικνύει ὀμβρήρου· κραδίην δ' ἔδακ' ἀνδρὸς ἀβούτεω

Εργα τά τ' αὐθρώποισι θεοὶ δίετεκ μήραντο
Μή ποτε σῶν παίδεσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
Ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας· οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὶς μὲν γὰρ καὶ τρὶς τάχα τεύξεαι· ἢν δ' ἔπι λυπῆς
Χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις· σὺ δ' ἔτι πλέα πολλὰ ἀρεύσεις
Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέων νομὸς ἀμφὶ ἄσ' ἄωτα
Φράζεσθαι χρειῶν τε λύσιν· λιμοῦ τ' ἀλεωρήν
Οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἄροτῆρα
Κτητὴν οὐ γαμετὴν ἥτις καὶ βουσὶν ἕποιτο
Χρήματα δ' ἔν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι·
Μή σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον· ὃ δ' ἀρνεῖται· σὺ δὲ τητᾶ
Ἠδ' ὥρη παραμείβηται· μηνύθη δέ τοι ἔργον·
Μή δ' αὐαβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον ἐς τ' ἔννυφιν·
Οὐ γὰρ ἐπωρσιεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι κολιὴν
Οὐδ' αὐαβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ὄργυιαν ὀφέλλει·
Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτασθα παλαίει
Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο
Καύματος ἰδ' ἀλίμου μετοπωρινὸν ὄμβρήσαντος
Ζηνὸς ἐριαθενέος· μᾶλλον δὲ τρέπεται βροτὸς ἰρώς
Πολλὸν ἐλαφρότερος· δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ
Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων ἀνθρώπων
Ἔρχεται ἡμάτιος πλεῖον δ' ἔτι νύκτὸς ἐπαυρεῖ
Ἦμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ
Ὕλη· φύλλα δ' ἔραζε χέει πολύρροιός τε λήγει
Τῆμος ἄρ' ὑλοτομεῖν μεμνημένος ὥριον ἔργον
Ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν· ὑπέρον δὲ τρίπηχυ
Ἄξονα θ' ἑπταπόδην· μάλα γὰρ νύ τοι ἁρμὸς οὕτω

ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Αἵ μύλα κωτίλλουσα τὴν δίφωσα καλὴν
Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅτε φιλήτησι
Μοῦνογενὴς δὲ παῖς σώζοι πατρώϊον οἶκον
Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι,
Γηραιὸς δὲ θανόντι ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.
Ῥεῖα δ' ἔκεν πλεόνεσσι πόροι ζόλος ἄσπετον ὄλβον·
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη μείζων δ' ἀποθήκη
Σοὶ δ' ἢ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἧῳ
Ὡδ' ἔρδειν· ἔργον δ' ἐτέῳ ἔργῳ ὀργάζεσθαι.

ΗΜΕΡΑΙ.

Λιτὰ δ' ὧν ἀτλαγεγεῶν ἐπιτελ'
Γ λομβρεόων
Ἀρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δὲ δυσ'
σομενεόων

Αἶψ' ἤτοι νύκτας τε καὶ ἤματα πεντ' ἐράκοντα
Κεκρύφαται· αὖτις δὲ πορφυρομένου ἐνιαυτοῦ
Φαίνονται, πατρῷα χαραστομέοιο σιδήρου·
Οὗτός τοι πεδίων τέλεται νόμος οἵτε θαλάσσης
Ἐγγύθι ναιετάουσ' οἵτ' ἄγκεα βησσήεντα
Βόρτου κυμαίνοντος ἀποπροθὶ πίονα χῶρον
Ναίουσ'· γυμνὸν σπείρειν· γυμνὸν δὲ βοωτεῖν·
Γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι εἴ κ' ὥρια πάντ' ἐθέλησθα
Ἔργα κομίζεσθαι· δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα
Ὥρια ἀέξηται· μήπως ποτὲ μεμφεὶ χατίζων
Γτώστης ἀλλοτρίους οἴκους κεἰ μηδὲν ἀνύστης
Ὡς καὶ νῦν ἐπὶ σεῖο· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω·
Οὐδ' ἐπιμετρήσω· ἔργάζου νήπιε Πέρση·

Ἐμμορε τοι πμῆς ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἐθλοῦ·
Οὐδ' αἰ βοῦς ἀπόλοιτ' ἀμὴ γείτων κακὸς εἴη.
Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος· οὖ δ' ἀποδοῦναι.
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ καὶ λωίτον αἴκε δύνηαι·
Ὡσαὶ χρήϊζων καὶ ἐς ὕστερον ἄρκιον εὕρης·
Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτῃσιν.
Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι·
Καὶ δόμεν ὅστις δῷ· καὶ μὴ δόμεν ὅστις μὴ δῷ.
Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν ἀδώτῃ δ' οὔ τις ἔδωκεν.
Δῶς ἀγαθῇ· ἄρπαξ δὲ κακῇ· θανάτοιο δότειρα.
Ὃς μὲν γὰρ κεν αὐτὸς ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δώῃ
Χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.
Ὃς δ' ἔκεν αὖτ' αἰδεσθεὶς φοβηθῇ τιθήσας,
Καί τις σμικρὸν ἐὸν τόδ' ἔτ' ἄχνωσε φίλου κῆρ.
Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐὸν σμικρὸν καταθεῖο
Καὶ θαμὰ τοῦθ' ἕρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ γλὸ γένοιτο
Ὃς δ' ἔτ' ἐόντι φέρῃ, ὅδ' ἀλύξεται αἰθοπα λιμὸν
Οὐδέ τοι ἦν οἴκῳ κατακείμενον αὐέρα κήδει.
Οἴκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν γὲ θύρηφι,
Ἐσθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέσθαι· πῆμα δὲ θυμῷ
Χρήϊζειν ἀπεόντος· ἄσε φράζεσθαι ἄϋγα.
Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέσασθαι.
Μεσσόθι φείδεσθαι δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ.
Μισθὸς δ' αὐδρὶ φίλῳ ἑταμένος ἄρκιος ἔστω.
Καί τι κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίστις δ' ἄρα καὶ πρὸς κακὴ ἀπατήσαι ὤλεσαν ἄνδρας.
Μὴ δὲ γυνὴ σεῦ οὖον πυγοστόλος ἐξαπατάτω

Αἰμύλα

Χρήματα δ' οὐχ ἅρπαξ θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω
Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἕληται
Ἢ ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λιήσεται οἷά τε πολλὰ
Γίνεται οὔτ' αὖ δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσαν
Ἀνθρώπων ἀλδὼ δ' ἐτ' ἀναιδείην καταπάξῃ,
Ῥεῖα τ' ἐμὺ μαυροῦσι θεοί· μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἀνέρι τῷ· παῦρον δ' ἐτ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ
Ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει·
Ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια βαίνοι
Κρυπτὰ δ' ἰνὶ δυνῇ ἀλόχου παρακαίρια ἕζῃ
Ὅς τε τοῦ ἀφραδίῃς ἀλιτραίνεται ὀρφανὰ τέκνα
Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Νείκεῖ· χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
Τῷ δή τοι ζοὺς αὐτὸς ἀγαίεται· ἐς δὲ τελευτὴν
Ἔργων αὖτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν
Ἀλλὰ σὺ τῶν μὴ πάμπαν ἐέργ' ἀεσφρονα θυμόν
Καδδύναμον δ' ἔρδειν ἱερὰ θαλαταπίσι θεοῖσιν
Ἁγνῶς καὶ καθαρῶς· ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν
Ἄλλοτε δ' ἠμὲν σπονδῇσι βυήεσσί τε λάσκεσθαι
Ἠμὲν ὅτ' ἂν νύξ καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλθῃ·
Ὥς κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν
Ὀφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον μὴ τὸν τιὸν ἄλλος
Τὸν φιλέου τ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν· τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι
Τοὔνδε μάλιστα καλεῖν ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει·
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμα ἐγχώριον ἄλλο γένηται
Γείτονες ἄζωστοι ἔκιον· ζώσαντο δὲ τηοί·
Πῆμα κακὸς γείτων· ὅσσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ

Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ
Φραδσάμενος τά κ' ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων.
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Ὃς δ' ἔκε μήθ' αὐτῷ γοέῃ μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.
Ἀλλὰ σύγ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
Ἔργάζου Πέρση δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
Ἐχθαίρῃ· φιλέῃ δὲ ἐϋστέφανος Δημήτηρ
Εἰδδίη· βιότου δὲ τεὴν πίμπλῃσι καλιήν
Λιμὸς γάρτοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρί
Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες ὅσκεν ἀεργὸς
Ζωὴν κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμήν
Οἵτε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
Ἐσθοντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν
Ὡς κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθουσι καλιαὶ
Ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·
Καὶ ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
Ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργούς.
Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος· ἀεργίη δ' τ' ὄνειδος,
Εἰδέ κεν ἐργάζῃ τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς
Πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
Δαίμονι δ' οἷος ἔησθα τὸ ἔργάζεσθαι ἄμεινον
Εἴκεν ἀπ' ἀφορτίων κλεηδόνα θυμὸν
Εἰς ἔργον τρέψας μελέτας βίου ὥς τε κελεύω.
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
Αἰδὼς ἥτ' ἀνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Αἰδὼς τοι πρὸς ἀπολβίη· θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.

Η δίκη κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη,
Ρηϊδίως δ' ὧν δίος ὀφθαλμὸς καὶ πάντα νοήσας,
Καὶ νῦ τάδ' ἄγχ' ἐθέλησ' ὅσσ' ἔρχεται· οὐδὲ ἐ λήθει.
Οἷον δὴ καὶ τόνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἐέργῃ·
Νῦν δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισιν δίκαιος
Εἶην μήτ' ἐμὸς υἱὸς ἐπεὶ κακὸν ἀνέρα δίκαιον
Ἔμμεναι· εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.
Ἀλλὰ τά γ' οὔπω ἔολπα τελεῖν δία περνικέρωνον.
Ὦ πόποι· σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν
Καὶνυ δίκης ἐπάκουε· βίης δ' ἐπιλήθεο πάμπαν
Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε κρονίων
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς
Ἔσθειν ἀλλήλους· ἐπεὶ οὐ δίκη ἔστιν ἐν αὐτοῖς
Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην ἣ πολλὸν ἀρίστη
Γίνεται· ἢ γάρ τις κε θέλῃ τὰ δίκαια ἀγορεύειν
Γινώσκων, τῷ μέντ' ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς
Ὃς δ' ἔκε μαρτυρίῃσιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσας
Ψεύσεται ἐν δὲ δίκην βλάψας, νήκεστον ἀάσθη.
Τοῦ δ' ἐτ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπισθε λέλειπται
Ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω μέγα νήπιε πέρση.
Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι
Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς μάλα δ' ἐγγύθι ναίει
Τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
Ἀθανάτοι, μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτὴν
Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' ἐς ἄκρον ἵκηται
Ῥηϊδίη δ' ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦσα.

Τοῖς δὲ δίκην κρονίδης τεκμαίρεται ὄρσοπα ζεύς
Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ
Ὅς τις ἀλιτραίνῃ καὶ ἀτάσθαλα μηχανάαται·
Τοῖσι δ' οὐρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα κρονίων
Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
οὐδὲ γυναῖκες τίκτουσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν ὀλυμπίου· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἢ γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν ἢ ὅγε τεῖχος
Ἢ νέας ἐν πόντῳ κρονίδης ἀποτίνυται αὖτ'.
Ὦ βασιλῆες ὑμεῖς δὲ κατάφρασσεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀθανάτοισιν ἐόντες
Ἀθάνατοι λεύσουσιν ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
Ἀλλήλους τρίβουσι· θεῶν ὃ' ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες
Τρὶς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ἀθάνατοι ζηνὸς φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ ἔργα βροτάων
Ἠέρα εἱματίοισκόμενοι· πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
Ἔστι δέ τε παρθένος ἐσθλὴ δίκη διὸς ἐκγεγαυῖα
Κυδνὴ τ' ἀγλαίη τε θεοῖς οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν·
Καί ῥ' ὁπότ' ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοτάζων
Αὐτίκα παρὰ δὶ πατρὶ καθεζομένη κρονίωνι
Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον ὄφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἁπασάλιας βασιλήων· οἳ λυγρὰ νοοῦντες
Ἄλλῃ πῃ κλίνουσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντες·
Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰθύνετε μύθους
Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δίκῃν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε
Οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνήρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ παυσίπτερος ὄρνις
Ὠπτορον· σὺ δ' ἄκουε δίκης· μηδ' ὕβριν ὄφελλε·
ὕβρις γάρ τε κακὴ δύλῳ βροτῷ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
Γηΐδίως φερέμεν δύναται βαρύθει δ' ἐφ' ὑπ' αὐτῆς·
Ἐγκύρσας δ' ἄτῃσιν ὁδὸς δ' ἐπίκριφι παρελθεῖν
Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει
Ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω
Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὅρκος ἅμα σκολιῇσι δίκῃσιν·
Τῆς δὲ δίκης ῥόθος ἕλκομένης ἦχ' ἀνδρες ἄγωσι
Δωροφάγοι· σκολιῇς δὲ δίκας κρίνωσι θέμιστας·
Ἣ δ' ἕπεται κλαίουσα πόλιν τε κατὰ ἤθεα λαῶν
Ἠέρα εἵσαμένη κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα·
Οἵτε μιν ἐξελάουσι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν·
Οἱ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι δίδοῦσι
Ἰθείας καὶ μήτι παρεκβαίνουσι δικαίου,
Τοῖσι τέθηλε πόλις· λαοὶ δ' ἀνθοῦσιν ἐν αὐτῇ
Εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος· οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς
Οὐδέ ποτ' ἰθυδίκῃσι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ
Οὐδ' ἄτη· θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον· οὔρεσι δὲ δρυῦς
Ἄκρη μὲν τε φέρει βαλανους· μέση δὲ μελίσσας
Εἰροπόκοι δ' οἶες μαλλοῖς καταβεβρίθασι·
Τίκτουσι δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
Νεῖσονται καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,

Μέμφονται δ᾽ἄρα τοὺς χαλεποῖς βαίζοντ᾽ἔπεσσι
Σχέτλιοι· οὐδὲ θεῶν ὅσσον ἀδὸς πέλει· οὐδ᾽ἐνοήσαν
Γηραιὸς τοκάδην ἀπὸ θρεπτήρια δοῦναι·
χειροδίκαι· ἕτερος δ᾽ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάζει
Οὐδ᾽ἔστι δύρκου χάρις ἔσσεται, οὔτε δικαίου
Οὔτ᾽ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ἐξκπῆρα καὶ ὕβριν
Ἀνέρα τιμήσουσι· δίκη δ᾽ἐν χερσὶ καὶ αἰδὼς
Οὐκ ἔσται· βλάψει δ᾽ὁ κακὸς τὸν ἀρείονα φῶτα
Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων· ἐπὶ δ᾽ὅρκον ὀμεῖται·
Ζῆλος δ᾽ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος κακόχαρτος ὁμαρτήσει τυγερώπης·
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Λευκοῖσιν φαρέεσσι καλυψαμένω χρόα καλὼ
Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην πρὸς ἀνθρώπους
Αἰδὼς καὶ νέμεσις· τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ᾽οὐκ ἔσσεται ἀλκή·
Νῦν δ᾽αἶνον βασιλεῦσι δρέω φρονέουσι καὶ αὐτοῖς
Ὧδ᾽ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.
ὕψι μάλ᾽ἐννεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπὼς
Ἡδ᾽ἑλεὸν γναμπτοῖσι τετυπημένην ἀμφ᾽ὀνύχεσσι
Μύρετο· τὴν δ᾽ὀγκὰς πρὸς μῦθον ἔειπε
Δαιμονίη τί λέλακας, ἔχει νύσε πολλὸν ἀρείων
Τῇ δ᾽ἇς κεῖσ᾽αἶ ἐγὼ πορἀγω καὶ ἀοιδοὶ ἕπονται
Δεῖπνον δ᾽ἢν ἐθέλω ποιήσομαι ἠὲ μεθήσω
Ἄφρων δ᾽ὅς κ᾽ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν
Νίκης τε τέρεται· πρὸς τ᾽αἰσχεσιν ἄλγεα πάσχει

Ζεὺς κρονίδης ποίησε δίκαιότερον καὶ ἄρειον
Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος· οἳ καλέονται
Ἡμίθεοι προτέρη γενεὴ κατ' ἀπείρονα γαῖαν
Καὶ τοὺς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
Τοὺς μὲν, ἐφ' ἑπτάπυλον θήβην καδμηΐδι γαίῃ
ὤλεσε μαρναμένους μήλωψ ἕνεκ' οἰδιπόδαο.
Τοὺς δὲ καὶ ἐννέσιν ὑπὸρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
Εἰς τροίην ἀγαγὼν ἑλένης ἕνεκ' ἠυκόμοιο
Ἐνθ' ἤτοι μὲν, θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθεα πάσας
Ζεὺς κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης.
Καὶ τοὶ μὲν ναίουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Ἐν μακάρων νήσοισι παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνην
Ὀλβιοι ἥρωες· τοῖσι μελιηδέα καρπὸν
Τρὶς τοῦ ἔτους θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφελον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
Ἀνδράσιν· ἀλλ' ἢ πρόσθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον· οὐδὲ τι νύκτωρ
Παύσονται καμάτου καὶ ὀϊζύος οὐδὲ τι νύκτωρ
Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δώσουσι μερίμνας
Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
Εὖτ' ἂν γηνόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωσιν.
Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος· οὐδ' ἔτι παῖδες
Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ.
Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται ὡς τὸ πάρος περ,
Αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.

Ετρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Αλλ' ὅταν ἡ βύσδε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
Γαυρίδιον ζωὸν σκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες
Αφραδίας· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
Αλλήλων ἀπέχειν· οὐδ' ἀθανάτοις θεράπουδεν
ἤθελον· οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἤθεα· τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
Οὐκ ἐδίδουν μακάρεσι θεοῖς οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Αὖτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
Δεύτεροι· ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ·
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
Χάλκεον ποίησ' οὐκ ἀργυρῶ οὐδὲν ὁμοῖον
Ἐκ μελιῶν δρυός τε, καὶ ὄμβριμον οἷ σὰν ἄρηος
Ἔργ' ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδὲ τι σῖτου
Ἤσθιον· ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον καρτερόφρονα θυμὸν
Ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσιν·
Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα χάλκειοι δ' ἔσαν οἶκοι·
Χαλκῷ δ' ἠργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος·
Καὶ τοὶ μὲν χείρεσσιν ὑπὸ σφετέρῃσι δαμέντες
Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο·
Νώνυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκ πάγλους περ ἐόντας
Εἷλε μέλας· λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο·
Αὖτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε
Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

Αὐτόματοι φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητέτα Ζεύς.
Οὕτως οὔτι πρὸ ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλέασθαι
Εἰ δέ θέλεις ἕτερόν τι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
Εὖ καὶ ἐπιστα μένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν
Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων
Ἀθάνατοι ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Οἳ μὲν, ἐπὶ Κρόνου ἦσαν ὅτ' οὐρανῷ ἐμβασίλευεν
Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος οὐδὲ τι δειλὸν
Γῆρας ἐπῆν ἀεὶ δὲ ποδὰς καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοθεν ἁπάντων
Θνῄσκον δ' ὡς ὕπνῳ δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
Τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ' ἐθελήμοι
Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν·
Αὖτὰρ ἐπεὶ κατὰ γαῖα κάλυψεν τόνδε γενέσθαι
Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσὶ Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
Ἐσθλοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων
Οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα
Ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν
Πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον
Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
Ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτρεφε παρὰ μητέρι κεδνῇ

Πάντα δὲ οἱ χροϊ κόσμον ἐφήρμοσε πάλλας Ἀθήνη·
Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος ἀργεϊφόντης
Ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Τεῦξε διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνὴν
Θῆκε θεῶν κήρυξ ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Δῶρον ἐδώρησαν πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσεν
Εἰς Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργοφόντην
Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον· οὐδ' Ἐπιμηθεὺς
Ἐφράσατ' ὡς οἱ ἔειπε προμηθεὺς μή ποτε δῶρον
Δέξασθαι πὰρ Ξηνὸς Ὀλυμπίου ἀλλ' ἄπο πέμψαι
Ἐξοπίσω μή πού τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
Αὐτὰρ ὃ δεξάμενος ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
Πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἄνευ χαλεποῖο πόνοιο
Νόσφιν ἄτερ κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
Νούσων τ' ἀργαλέων αἵ τ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Ἀλλὰ γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα
Ἐσκέδασ' ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρά
Μούνη δ' αὐτόθι ἔλπὶς ἐν ἀῤῥηκτοισι δόμοισι
Ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν οὐδὲ θύραζε
Ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
Αἰγιόχου βουλῇσι διὸς νεφεληγερέταο.
Ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν· πλείη δὲ θάλασσα.
Νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, αἱ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισι διὸς παρὰ μητρὸς ἐόντος
Κρύψε δι' ὕδωρ ὁ μὲν αὖθις ἐὺς παῖς ἰαπετοῖο,
Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι διὸς παρὰ μητρὸς ἐόντος
Ἐν κοίλῳ νάρθηκι λαθὼν διὰ πρωικέραυνον
Τόν τι χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα ζεύς
Ἰαπετιονίδη πάντων περὶ μήδεα ἴδμεν ὡς
Χαίροις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας;
Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσομένοισι
Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακὸν ᾧ κεν ἅπαντες
Τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες
Ὡς ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περιπλυτὸν ὅππι τάχιστα
Γαῖαν ὕδει φύρδην ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
Καὶ σθένος· ἀθανάτης δὲ θεῆς ἐς ὦπα εἰσκὲν
Παρθενικαῖς καλὸν εἶδος ἐπήρατον αὐτὰρ Ἀθήνην
Ἔργα διδασκῆσαι πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν
Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσὴν Ἀφροδίτην
Καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας
Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον ἀργεϊφόντην.
Ὡς ἔφατ' οὐδ' ἐπίθοντο διὶ κρονίωνι ἄνακτι
Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς ἀμφιγυήεις
Παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον κρονίδεω διὰ βουλὰς
Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀμφὶ δέ οἱ χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
Ὅρμους χρυσείους ἔθεσαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι στέφον ἄνθεσιν ἔαρινοῖσι

Γλούσιον, ὃς κεν δύδει μὲν ἀρόμενον, ἠδὲ φυτεύειν.
Οἶκον τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων
Εἰς ἄφενον σπεύδοντ' ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων·
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
Μὴ δέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
Νείκε' ὀπιπτεύοντ' ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
Ὥρη γάρτ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
ὯΙτινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
Ὡραῖος γὸν, γαῖα φέρει δημήτερος ἀκτήν.
Τοῦ κεκορεσμένος ὢν, νείκεα καὶ δηριν ὀφέλλοις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται
Ὧδ' ἔριδι ἀμφὶ αὖθι διακρινόμενα νεῖκος
Ἰθείῃσι δίκαις αἵ τ' ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
Ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθα· ἄλλα τε πολλὰ
Ἁρπάζων ἐφόρεις μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωροφάγους· οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.
Νήπιοι· οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντὸς
Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέτ' ὄνειαρ.
Κρύπτουσι γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν.
Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο
Ὥς τε σὲ καὶ ἐς ἐνιαυτὸν, ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα
Αἶψά κε πηδαλίου μὲν ὑπὲρ καπνοῦ κατάθοιο
Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων παλαεργῶν·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν
Ὅττιμαν ἐξαπάτησε προμηθέος ἀγκυλομήτης·

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Οὗσαι τ' ἐρίηθεν ἀοιδῇ κλείουσαι
Δῦτε δὴ, ἔννεπετε σφέτερον πατέρ' ὑμνείουσαι.
M Οντε δι' ἀνθρωποὶ ἀνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε
Ρηϊτ' ἄρρητοί τε· διὸς μεγάλοιο ἔκητι·
Ρεῖα μὲν γὰρ βριάει· ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ρεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει· καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ρεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει·
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει·
Κλῦθι ἰδὼν αἴσῃ τε δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας
Τύνη· ἐγὼ δέ κε πέρσι ἐτήτυμα μυθησαίμην
Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην ἐρίδων γένος· ἀλλὰ κὰτ γαῖαν
Εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινήσειε νοήσας·
Ἡ δ' ἀπαμωμητή· διὰ δ' αἰδῖχα θυμὸν ἔχουσιν
Ἣ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει
Σχετλίη· οὔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς ἀλλὰ ὑπ' ἀνάγκης
Ἀθανάτων βουλῇσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν·
Τὴν δ' ἑτέρην πρωτόγονον μὲν ἐγείνατο νὺξ ἐρεβεννὴ
Θῆκε δέ μιν κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω
Ἥτις καὶ ἀπάλαμόν περ ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
Εἰς ἕτερον γάρ τις πιδὼν ἔργοιο χατίζων

Euphroſynus Boninus Iacobo diaceto ami/
corum optimo. S. P. D.

Dum græcorum auctorum multis erroribus paſſim ple
na uolumina omni ingenio, cura, diligẽtia atq; labo
re dulciſſime Iacobe recognoſcere acriuſq; in dies ca
ſtigare paro, Theocritus mihi ſeſe obtulit adeo hic
truncatus, hic grauiter onuſtus, hic aſeipſo turpiter
mutatus, ut nõ illũ expolire, ſed Theocrito Theocri/
tum reddere neceſſarium eſſe dicere nõ dubitarim.
Hũc demorſo ſepius ungue lõgiſq; lucubrationibus
a ueteri iam expurgauimus tabe. Nec non & Vene
tiis a Marco muſuró recognitum exemplar nacti dili
gẽter ſane caſtigatum cum caſtigatiſſimo noſtro cõ/
ferentes talẽ ex tali reddidimus, ut merito de illo dici
poſſit, quod Politianus quondam præceptor meus
de Horatio flacco a Chriſtophoro landino recogni/
to protulit.

O quam nuper eras nubilus & malo
Obductus ſenio. quam nitidos ades
Nunc uultus referens docta fragrantibus
Cinctus tempora frondibus

Nunc uero Heſiodi aſcræi opera his addere mens eſt. q̃
tuo nomini dicare non ab re duxi amicorum optime
hæc tibi lubens iccirco corrigenda trado ut animum
erga te meum facile perſpicias utq; tuum integerri/
mum hæc nacta iudicium meliora reddantur. Vale.

2 75

ΗΣΙΟΔΟΣ Ο ΑΣΚΡΑΙΟΣ.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIU EMANUELE